
O CÓDICE DE FLORENCIA
DAS CANTIGAS DE SANTA MARIA
(B.R. 20)
TRANSCRICIÓN PALEOGRÁFICA

ELVIRA FIDALGO FRANCISCO - ANTONIO FERNÁNDEZ GUIADANES

1. Presentación¹

O repertorio afonsino das *Cantigas de Santa María* constitúen un marial tan célebre que coidamos que non precisan dunha presentación detallada. Como a obra está recollida en códices grandiosos, estes son ben coñecidos, áinda que só sexa grazas a algunha das súas páxinas miniadas. Para sermos honestos, deberíamos dicir que "o códice" é ben coñecido, referíndonos ó *Código Rico do Escorial* (RBME T-1-I), porque o *Código dos Músicos* (Escorial 1-b-2 ou máis comunmente, E) non resulta tan espectacular por carecer de folios completamente iluminados como o manuscrito anterior, e o *Código de Florencia* (B.R. 20)², no seu estado actual, dista moito de ser un códice "vistoso" xa que quedou inacabado. Só conserva cento catro das duascertas cantigas que debería ter contido, a notación musical non foi transcrita e as páxinas miniadas totalmente rematadas son moi poucas, pois boa parte delas ou non se debuxaron ou quedaron a medias ou só presentan a orla que circunda o espazo en que deberían aparece-las figuras. Non obstante, estas "deficiencias" xogan a favor deste imperfecto códice, porque o converten nun raro exemplar que nos permite albiscar cal era o proceso de elaboración formal dun manuscrito miniado e intuír como traballarían os equipos de copistas e iluminadores cando estaban diante dunha tarefa de tal envergadura.

Esta condición de códice inconcluso ou gravemente deteriorado tampouco impide constatar que, en efecto, estamos diante do que podería se-lo segundo volume dunha magna obra que se repartiría entre este manuscrito e o precioso códice T que albergaría a primeira parte. É evidente que no Códice F se respectou o plan

* Esta edición é froito da sinerxía de dous proxectos de investigación que traballan cunha mesma finalidade: afondar no coñecemento das *Cantigas de Santa María*. Trátase do Proxecto de Investigación *Las Cantigas de Santa María: de la edición a la interpretación* (Ref.: FFI2014-52710-P), financiado polo Ministerio de Economía y Competitividad e do Proxecto *Cantigas de Santa María* que, dentro da súa matriz, o Proxecto ARGAMED, se está a desenvolver no Centro Ramón Piñeiro para a Investigación en Humanidades. Quero agradecer expresamente a colaboración de Iria Mariño e Ana M^a Louzán que axudaron a facer posible esta transcripción.

¹ O que segue a continuación é parte dunha comunicación que, co título "Cuando las *Cantigas de Santa María* eran a work in progress: el códice de Florencia", foi presentada no XIX Congreso Internacional da AHLM, celebrado en Roma (22-26 de setembro de 2017) e que será integralmente publicada (en castelán) no volume de estudos derivado do mesmo.

² A tradición manuscrita das CSM é sobradamente coñecida polo que non nos imos parar agora nos detalles. Remitimos ó sintético cadro descriptivo dos catro testemuños que figura en E. Fidalgo, *As Cantigas de Santa María*, Vigo, Xerais, 2002 (p. 57). Vid., igualmente, Laura Fernández Fernández, «Los manuscritos de las *Cantigas de Santa María*: definición material de un proyecto regio», *Alcanate*, VIII (2012-2013), pp. 81-118, onde se describen minuciosamente cada un dos manuscritos, así como o proceso evolutivo do programa afonsino, e se proporciona a bibliografía fundamental sobre este aspecto.

arquitectónico que se evidencia en T, o cal xustifica que se fale de "dous volumes" da mesma obra: o texto (normalmente a dúas columnas) foi copiado en tinta vermella (o retrouso) e negra (a cobra), coa correspondente notación musical (só prevista en F), polo menos para o retrouso e a primeira cobra, cunha páxina miniada que reproduce en imaxes (e en liñas xerais) a narración contida no texto, a alternancia dunha cantiga *de loor* cada nove *de milagre* e a dobre páxina miniada que se corresponde coas cantigas quinquenais, de maior lonxitude cás demais, coas que se dá preponderancia ó número cinco como número mariano por excelencia³. A primeira páxina do códice verifica que este é a continuación dun manuscrito previo: prescindiuse das cantigas de "intitulación" e de presentación da obra (innecesarias, nun volume II) e o cancioneiro principiouse cunha cantiga "de milagre" porque a inmediatamente anterior a esta era una "cantiga de loor" (CSM 200)⁴ ou, polo menos, isto é o que se debe supor se nos guiamos polo Códice E que contén o marial completo⁵. Pero falamos de "supor" porque o códice T perdeu o que pudo se-lo seu caderno final e os versos que podemos ler hoxe no seu último folio corresponden á estrofa número quince da CSM 195 (á que lle faltarían ánda dez estrofas máis).

Non cabe dúbida de que o primeiro folio que nos encontramos hoxe, tan pronto como abrimos o códice, era o primeiro folio do cancioneiro⁶, xa que presenta unha espléndida imaxe de apertura a ancho de folio, que lembra, pola súa función, aquelas imaxes de apertura dos códices T e E. Estas, ben coñecidas, foron descritas en

³ Non era este o plan inicial, pero é o que lle outorga a estes códices a súa primacía sobre os seus contemporáneos. Vid. os interesantes estudos de S. Parkinson, «Layout in the Códices Ricos of the Cantigas de Santa María», *Hispanic Research Journal*, I, 2000, pp. 243-274 ou «The *Cantigas de Santa María* as Miracle Collection» en *Cantigas de Santa María. El Códice Rico, Ms. T-I-1, RBME* (2 vols.), L. Fernández - J. C. Ruiz Souza, coords., Madrid, Patrimonio Nacional - Testimonio Compañía Editorial, 2011, vol. II, pp. 83-104.

⁴ Lémbrese que se T remataba nunha "de loor", a secuenciación normal destes textos exixe unha cantiga narrativa a continuación.

⁵ O marial completo está recollido na edición de Walter Mettmann (*Alfonso X, el Sabio, Cantigas de Santa María*, 3 vols., Madrid, Castalia, 1986-1989) que é o que se emprega habitualmente e que, con certas excepcións, respecta a ordenación de E. Por esta edición faise a referencia ós textos.

⁶ Áinda que tamén é posible que presentase outros que contivesen o índice dos textos, se damos credibilidade á noticia que transmite Nicolás Antonio, quen afirma que a mediados do s. XVII o códice contiña "más de doscientos milagros", moitos deles perdidos posteriormente nas sucesivas encadernacións e substraccións de folios (citado en L. Fernández, "Los manuscritos...", p. 99). É moi raro que se compuxese este índice se o códice quedou sen rematar, xa que, como se sabe, este tipo de táboas adoitan ser confeccionadas *a posteriori*, áinda que como se verá más abaixo, a elaboración do manuscrito parouse despois do que permite deduci-lo seu estado actual. Con todo, a xulgar polas táboas de T, farán falla 10 folios para seren copiadas integralmente, pero tamén é certo que máis adiante se indicará que nalgún momento existiron dous folios que terían precedido o primeiro folio actual e que poderían conter parte do índice que empezaría páxinas atrás e que se perderon posteriormente.

numerosas ocasións⁷, polo que non imos repetilas aquí. A escena que podemos contemplar no códice de Florencia non ten nada que ver con aquelas. Aínda que igualmente debuxada a ancho de folio, está claramente dividida por un elemento arquitectónico que separa dous cadros completamente distintos. Á dereita, vese o rei, de fronte, debaixo dunha das tres famosas arcadas góticas que coñecemos nas anteriores imaxes de presentación. Estase dirixindo ós seus súbditos mentres que coa man dereita sinala unha escena nesa mesma dirección. Esta segunda estampa, de carácter plenamente celestial, vén dividida en dous espazos dispostos nunha segmentación horizontal. Na parte superior, dentro dun semicírculo que representa o ceo, vense dúas portas abertas pintadas en dourado que permiten contemplar no medio a figura do Pai entronizado; debaixo, outra vez a Virxe, de pé, co Meniño no colo e flanqueada por dous anxos, que toca a porta da parte superior. A imaxe completa está enmarcada por un remate de tipo floral (flores cun botón central dourado e catro pétalos ovais en disposición cruciforme), alternando cada tres cos emblemas de Castela e León tal como os coñecemos en tantas viñetas das miniaturas del códice T. Malia que a descripción sexa moi rudimentaria en comparación coa ilustración, coidamos que non fan falla máis pormenores para aprecia-la enorme diferenza que media entre a imaxe de F e as dos outros manuscritos: xa non se trata da imaxe do rei-autor que amosa a súa obra xunto cos seus artífices, senón que se presenta o rei como transmisor da devoción á Virxe, igual que aparecía en tantos cadros das cantigas de loor de T⁸. Incluso posúe unha cartela superior (no seu espazo correspondente) na que podemos ler: "A que as portas do ceo abriu por nos salvar, poder á nas deste mundo de as abrir e cerrar", en azul o primeiro hemistiquio, en vermello o segundo. Este fragmento coincide cos dous versos do refrán da cantiga, convertidos agora nun título explicativo da imaxe e do texto, pois esta composición carece da rúbrica que, a modo de título, precede cada unha das cantigas en tó dolos manuscritos.

De calquera xeito, é unha magnífica imaxe para a apertura dun códice. Non foi pensada na mesma liña cá dous outros códices, precisamente, porque este foi

⁷ Vid. Laura Fernández Fernández, “«Este libro, com'achei, fez á onr' e á loor da Virgen Santa María». El proyecto de las *Cantigas de Santa María* en el marco del escritorio regio. Estado de la cuestión y nuevas reflexiones” en *Cantigas de Santa María. El Códice Rico, Ms. T-I-1, RBME* (2 vols.), L. Fernández - J. C. Ruíz Souza, coords., Madrid, Patrimonio Nacional - Testimonio Compañía Editorial, Vol. II, pp. 45-78 (pp. 57 e 59).

⁸ Pensamos, particularmente, na CSM 50 do códice T, fol. 74 v, viñeta 1, na que tamén podemos ver a Alfonso X como "intermediario" entre a Virxe e os seus súbditos, ou na CSM 160 no que atinxe á imaxe do rei subliñando a bondade da oración á Santa María.

interpretado como a prolongación dun manuscrito anterior e non correspondía agora volver presenta-lo "autor" da obra, polo menos, non como fora presentado xa a principios do volume I. Preferiuuse unha ilustración cargada cunha mensaxe de non menor peso có das outras estampas iniciais: a oración á Virxe abre as portas do ceo ós cristiáns, do mesmo xeito que o rei abre este libro de preces que pon a disposición dos seus súbditos. Ámbolos dous, María e Afonso, exercen de intermediarios diante da divindade, cada un no seu espazo: o rei na terra (entre a súa xente e Santa María); a Virxe franqueando a entrada no Paraíso. Pero, por moito contido simbólico que conteñan estes cadros, non deixan de se-la ilustración dunha *cantiga de milagre* que será, como tódalas demais, debidamente ilustrada no folio seguinte (fol. 2r) nas súas seis viñetas, como corresponde a cada cantiga (non quinquenal) no proxecto afonsino. Porén, non se trata dunha cantiga calquera, pois o texto gravita arredor do tema das portas que se abren, como se anuncia na cartela da imaxe superior, que é o primeiro que se le tan pronto como se abre este novo códice.

No seu estado actual, advírtense distintas numeracións, feitas en moi diferentes épocas. Por un lado temos números arábigos, ás veces con trazos moi pouco visibles, que na marxe superior esquerda do folio lle outorgan unha ordenación correlativa ás cantigas que contén o manuscrito (e que é a que se segue actualmente cando nos referimos exclusivamente a F), aínda que non se tivo en conta que xa daquela faltaban textos por perda ou subtracción de folios. Por outro lado, os folios volvérónse numerar na marxe superior dereita do recto, de maneira moi visible e que serve igualmente de guía para indica-la situación dos textos e das miniaturas, con idénticas precaucións. Finalmente, no reverso dalgúns folios, centrada e en números romanos, percíbese unha numeración enganosa porque parece da época de composición dos textos (desde logo é anterior ás numeracións en arábigo) e que, coas súas deficiencias, resulta útil para determina-la secuencia dos cadernos e o seu estado de conservación. Empeza no fol. 2v (cantiga 2 de F ou F2) e no número IV, o cal indica que había, cando se levou a termo esta demarcación, outros dous folios anteriores ó primeiro folio actual⁹. O seguinte número é o VI no fol. 4v e o seguinte (VII), apenas lexible, no fol. 5v¹⁰ e non volvemos

⁹ Repásese agora no que se expuxo na n. 6.

¹⁰ Despois deste falta un folio que debería conte-lo resto do texto de F5 (CSM 205) e o primeiro folio dos dous miniados que corresponden a unha cantiga quinquenal, cuxa segunda páxina pode contemplarse no fol. 6r., e, polo que parece, falta outro folio máis para te-la serie completa. Non obstante, temos que advertir que tanto a descripción como a transcripción do códice foron realizadas sobre a edición facsimilar

atopar outra cifra destas (a XV) ata o fol. 11v. A numeración romana volve desaparecer ata o fol. 21v¹¹, páxina miniada, que ten o número XXXIII, co que se enceta unha serie correlativa ata o fol. 30v co número XLIII, aínda que o fol. 31v¹² presenta un número esborranchado, que podería coincidir co L (é dicir, que entre os fols. 30 e 31 había inicialmente 6 fols.). A numeración romana non reaparece ata o fol. 34v, onde xa se aprecia claramente o número LI, pero é evidente que entre os L e LI se intercalaron varios folios perdidos a día de hoxe, ademais dos actuais 32 e 33, e que entre este último e o 34 falta aínda outro. A partir do número LI (fol. 34v), a numeración é consecutiva¹³ ata o XCVI (fol. 79v) etc.

Non é a nosa intención ofrecer unha descripción codicolóxica detallada nestas páxinas, senón tan só sinalar algúns exemplos que demostran o desamaño de números e folios que, na nosa opinión, corrobora que: 1) se perderon algúns folios dos copiados ou miniados inicialmente¹⁴; 2) os folios que quedaron foron renumerados con números romanos; 3) estes folios foron reorganizados intercalando outros novos¹⁵; 4) outra vez se perderon numerosos folios soltos¹⁶; 5) o códice foi renumerado con números arábigos.

Así e todo, aínda se conservan polo menos nove cadernos completos, que seguramente reflicten a ordenación orixinal do manuscrito, coas cantigas de loor e coas

do mesmo (*Edición facsímil del Códice B.R. 20 de la Biblioteca Nazionale Centrale de Florencia*, Madrid, Edilán, 1989-1991, vol. I), de gran fidelidade ó orixinal para os aspectos que nos interesan.

¹¹ Hai evidencias de perda de folios nesta secuencia. Por exemplo, a cantiga F20 (CSM 306) está copiada no fol. 21r, pero só a partir da segunda estrofa. Temos que supoñer, pois, que o comezo estaría copiado nun folio previo, perdido, que contería tamén as imaxes de F19. Así mesmo, falta un folio entre os actuais 13 e 14 e outro entre o 16 e 17. Se atendemos únicamente á numeración romana, polo contrario, hai un folio de máis que se tería introducido cando xa se numeraran os folios. Despois sacáronse outros que faltan.

¹² Este folio contén o texto de F27 (CSM 240) e no verso debería esta-lo texto miniado, pero quedou reducido ó debuxo da orla. O actual folio seguinte (32r, F27bis) contén igualmente imaxes (inacabadas) que corresponden a outro texto (CSM 326). O verso (32v) e o 33r conteñen o texto de F28, e a primeira páxina das súas miniaturas está no 33v. Entre este e o seguinte falta un folio que contería a segunda parte das miniaturas no recto e o texto da F29 (CSM 303), que ten as imaxes no fol. 34r, con numeración LI, claramente flexible, no verso.

¹³ Non obstante, unha vez máis, malia que a numeración romana é consecutiva, é evidente que entre LXXVI (fol. 59v) e LXXVII (60v) falta un folio. Aínda que ó contempla-lo códice, aparentemente estamos diante dunha dobre páxina miniada, en realidade as imaxes do fol. 59v pertencen a F46, o fol. 60r contén as imaxes doutra cantiga diferente, se cadra unha de loor pois, a pesar de que só se debuxou a primeira viñeta, nesta pódese ver o rei, outros personaxes da súa corte e, en fronte, a Virxe co Neno no colo, imaxe que non se corresponde coa cantiga narrativa anterior. É posible que falten tres folios máis, co seu texto e as súas miniaturas cos que se completaría o caderno.

¹⁴ Por exemplo, entre o fol. 82 (CII) e o 83 (CIII) falta un folio que contería a miniatura de F64 (CSM 230) e o texto da seguinte.

¹⁵ Por exemplo, entre o fol. L (31) e o LI (34) intercaláronse os actuais 32 e 33, entre outros perdidos.

¹⁶ Por exemplo, entre os fols. 30 (XLIII) e 31 (L) faltan seis folios antigos aínda que non se perciba na nova numeración.

quinquenais na súa correcta posición¹⁷, o cal nos permitiría supor que, polo menos, a ordenación que presentan as cantigas nestes cadernos sería a prevista para F. Dito doutro xeito, F foi planeado baixo o mesmo esquema arquitectónico có que dirixiu a confección de T, e a ordenación actual representa unha ordenación próxima á orixinal do cancionero. Explica-lo desacordo entre a secuenciación dos textos do cancionero de Florencia e a ordenación das cantigas no cancionero *dos músicos* (E), é unha cuestión espiñenta, moi difícil de abordar, á que xa se tentou unha aproximación desde o artigo citado ó comezo destas paxinas (n. 1) e a el remitimos.

2. Esta edición

A edición que propoñemos a continuación pretende ser unha transcripción estritamente paleográfica do texto que contén o Códice de Florencia, polo que está presidida polo reflexo das unidades alográficas e abreviativas¹⁸ dos possibles amanuenses que interviñeron na copia do manuscrito. A escolla desta opción (fronte á más común representación semipaleográfica do documento) vén determinada por dúas razóns fundamentais: a primeira, porque unha edición deste tipo permite poñer en evidencia o sistema gráfico do momento e, en consecuencia, poder estuda-la correspondencia fonética de determinadas grafías, amais de amosa-la variación ortográfica segundo os contextos gráficos; a segunda, e, se cadra, a principal, para ofrecer un banco de probas no que analiza-lo estadio en que se atopaba o uso da letra gótica na segunda metade do século XIII e poder achegarnos a conclusións encamiñadas ó establecemento das datas e/ou ambientes nos que a escrita podía estar xa "goticizada" (ou en que grao)¹⁹. Para acadar estes obxectivos, pretendemos que esta edición

¹⁷ Estes cadernos atópanse entre os fols. 22r-29v; 34r-41v; 42r-49v; 50r-57v; 62r-69v; 70r-77v; 94r-101v; 102r-109v e 124r-131v. (L. Fernández, "Los manuscritos...", p. 105, n. 71).

¹⁸ Vid. Ricardo Pichel, *A Historia Troiana (BMP Ms. 558). Edición e estudio histórico-filolóxico* (Tese de doutoramento inédita, 2 vols.), Santiago de Compostela, Universidade, 2013, vol. II, p. 645.

¹⁹ Na medida das nosas posibilidades, queremos responder, así, ó reclamo que fixo María del Carmen Álvarez Márquez en "Escritura latina en la Plena y Baja Edad Media: la llamada 'Gótica libraria' en España", *Historia. Instituciones. Documentos*, 12, 1985, pp. 377-410, cando animaba á "publicación de facsímiles de códices datados o datables, porque hasta tanto no contemos con un número suficientemente representativo, por regiones y por cronología, no estaremos en vías de solucionar el problema de la clasificación y nomenclatura de la escritura gótica, que, insistimos, una vez más, sigue siendo hoy por hoy una cuestión abierta en paleografía" (p. 410).

presentase "um grau razoável de fidelidade aos dados textuais", isto é, que fose o más conservadora posible²⁰.

Se se revisa a bibliografía existente, obsérvase que, en efecto, non é infrecuente que algúns especialistas, sexan editores ou paleógrafos, cando se dispoñen a face-la descripción da letra gótica *textualis* empregada nun manuscrito concreto, se vexan na obriga de se contentaren con levar a cabo unha descripción superficial da escrita, sen poder descender ó detalle da realidade manuscrita. Así, por exemplo, cando se mencionan as *Leis de Meyer* que rexen a escritura gótica libraria, os editores adoitan conformarse con dicir que as devanditas leis se cumplen "con regularidade", aínda que a realidade que demostran os manuscritos é que detrás desta "regularidade" podería agocharse un "sempre", é dicir, que a mencionada lei se dá en tódolos casos, pero o estudososo que non ten ó seu dispor unha transcripción absolutamente fiel do manuscrito non pode supoñer máis que, "en liñas xerais" ou que "na maior parte das veces", se cumple a lei, mentres que o testemuño podería revelar que a lei se cumple *sempre*. Ou ó contrario.

Por cinguirnos ós códices das *Cantigas de Santa María*, a que ata día de hoxe levou a termo un dos mellores estudos paleográficos de un dos códices, a profesora Elisa Ruiz, cando comenta o cumprimento ou non das devanditas "Leis de Meyer" no códice T, vese na obriga de escribir o seguinte:

En realidad, los alógrafos que se encuentran en la serie minúscula vienen exigidos por las reglas primera y tercera de Meyer. La aplicación de la primera norma del citado paleógrafo alemán suponía la introducción de la *r* redonda tras las letras que ofrecen una curva convexa hacia la derecha. *Este principio se observa con regularidad*²¹.

Pero, que se debe deducir desta afirmación? Que este principio se observa sempre? Que se observa a maior parte das veces? Que hai só uns poucos casos nos que non se observa? Ou que a paleógrafa non ten ó seu dispor os instrumentos que lle permitan aseverar con rotundidada que esta regra se cumple sen excepción? É nesta

²⁰ Vid. António Emiliano, "Problemas de transliteración na edición de textos medievais", *Revista de Filoloxía Galega*, 3, 2002, pp. 19-64, p. 30.

²¹ Elisa Ruiz García, "Escribir para el rey. Estudio paleográfico del Ms. T-I-1 de la RBME", *Cantigas de Santa María. El Códice Rico, Ms. T-I-1, RBME* (2 vols.), Laura Fernández - Juan Carlos Ruíz Souza, coords., Madrid, Patrimonio Nacional - Testimonio Compañía Editorial, 2011, Vol. II. pp.158-159 (a cursiva é nosa).

clase de situacíons onde unha transcripción de tipo conservador permite extraer datos fiables sobre cal é a realidade do manuscrito, unha realidade aproximada, é certo, porque moitos aspectos da materialidade escrituraria son irreproducibles nunha edición (como a fractura do trazado ou a compacidade da escrita), pero si é capaz, coa axuda das ferramentas informáticas más básicas, de ofrecer datos solventes sobre os cales se poidan extraer algunas conclusíons que contribúan ó establecemento da datación de códices baseándose no maior ou menor grao de cumprimento das famosas leis de Meyer.

Non está no noso ánimo pretender chegar a este extremo, pero aínda sen querermos ser tan ambiciosos, cremos que coa nosa proposta podemos dar resposta a outras interrogantes de menor transcendencia. Por exemplo, de todos é sabido que a transcripción dun códice non ten por que ser responsabilidade dun único copista, senón que, en moitas ocasións, o traballo adoitaba repartirse entre dous ou máis. A identificación destas mans esixe unha observación atenta do manuscrito: iso é innegable. Non obstante, dado o alto grao de formalización da escritura gótica, ás veces resulta moi complicado delimita-la intervención dos diferentes copistas²². Unha edición de tipo tradicional, que non adoita respecta-la variación alográfica do manuscrito, agocharía irremediablemente a alternancia no uso dos diferentes alógrafos pero isto podería ser indicio da existencia de diferentes hábitos escriturarios propios de individuos distintos que respectan, uns máis, outros menos, as normas que rexían para un determinado tipo de escritura. Porén, se ó investigador se lle proporciona unha edición conservadora, cunha ferramenta útil para realizar diferentes tipos de buscas

²² Vid., por exemplo, o relativo ó *Cancioneiro da Ajuda*. Para Michaëlis e Carter só un único copista se encargara de copiar os oitenta e oito folios do vetusto códice, pero, a día de hoxe, tralos estudos de Pedro, Ramos e Fernández Guiadanes non está claro se foron tres (Pedro / Ramos), catro ou máis (Fernández Guiadanes) os responsables de acometer esta tarefa. Vid. os respectivos razoamentos en Carolina Michaëlis de Vasconcelos, *Cancioneiro de Ajuda. Glossário*, 2 volumes, Imprenta Nacional-Casa da Moeda, Lisboa, [1904]1990; Henry Hare Carter, *Cancioneiro da Ajuda. A Diplomatic Edition*, New York-London, Modern Language Association of America, Oxford University Press. Reimp.: Milwood, New York, Kraus Reprint Co., 1975; Reimp. com introducción, «A edição diplomática do Cancioneiro da Ajuda», de Maria Ana Ramos, Lisboa, Imprensa Nacional-Casa da Moeda, 2007; Susana Tavares Pedro, "Análise paleográfica das anotações marginais e finais no *Cancioneiro da Ajuda*", *À volta do Cancioneiro da Ajuda. Actas do Colóquio "Cancioneiro da Ajuda (1904-2004)"*, M. A. Ramos - T. Amado (coords.), Lisboa, Imprensa Nacional Casa da Moeda (E-Book), [2004] 2016); Maria Ana Ramos, *O Cancioneiro da Ajuda: confecção e escrita* (dissertación presentada para obtención do Grau de Doutor em Linguística Portuguesa-Linguística Histórica na Universidade de Lisboa, 2 vols.), Lisboa, Universidade de Lisboa, 2008; Antonio Fernández Guiadanes, "Particularidades gráficas e de impaxinación do folio 79r do *Cancioneiro da Ajuda*: o seu copista é ¿un copista corrector?", *Estudos de edición crítica e lírica galego-portuguesa (Verba. Anexo 67)*, M. Arbor Aldea - A. Fernández Guiadanes (eds.), Santiago de Compostela, Universidade, 2010.

sobre o texto, poderá advertir estas variacións que lle poden axudar a delimitar con certa seguridade a intervención de un ou diversos amanuenses e, a partir de aí, engadir outros datos que lle permitan establecer outras conclusións, como o tipo de obradoiro (máis ou menos rico) no que se puido levar a termo a copia ou cando.

Por exemplo, e retomando outra vez as observacións da estudosa madrileña acerca do cumprimento das leis de Meyer, no relativo á terceira específica:

La tercera regla, según su formulación, sostenía que en la etapa inicial del canon el diseño de la letra siguiente condicionaba el trazado de la *d*. La de tipo uncial se emplearía ante letras de cuerpo redondo. Conviene recordar que la penetración de esta modalidad de *d* en el canon gótico se inició en las últimas décadas del siglo XII en aquellos casos en los que se daba esa circunstancia sintáctica. En cambio, la *d* recta iría seguida de signos de la misma naturaleza, por ejemplo, el grupo *di*. A partir de dichos usos se fue ampliando el radio de acción de ambas variantes hasta quedar implantada por completo la oposición morfológica. (p. 160).

Así, a partir da súa observación do Códice T, e fixándose na terceira lei (isto é, o emprego de *d + i, u* e de *ð + a, e, o*), a estudosa madrileña deduce que "el uso es esporádico". Pero, de novo, que quiere decir que o uso é "esporádico"? Que raras veces se cumple a alternancia imposta pola regra? Que se cumple só nos casos de letras de factura redonda? Só nas de factura recta? Unha simple busca textual na edición conservadora do Códice F que aquí presentamos permítenos afirmar que a combinación *d + i, u* é inexistente²³ porque sempre se consigna *ð + a, e, o*, rompendo así con esta terceira lei de Meyer, aínda que, en efecto, a representación de *ð + a, e, o* se cumple siempre. Como, lamentablemente, aínda non dispomos dunha edición paleográfica conservadora de T, non podemos acoutar que quiere decir "esporádico". Vémonos na obriga de acudir ó códice e observalo pacientemente para concluir (sen unha certeza absoluta) que, como en F, a combinatoria das letras redondas se cumple sempre, mentres que no emprego das rectas é onde se produce a alternancia entre *d* recto e *ð* uncial, malia que non poidamos asegurar cal é en realidade a preponderancia no emprego dun ou doutro.

Por último, segundo o expresado por Elisa Ruiz, a observancia da terceira lei de Meyer permitiría deduci-lo estado do proceso de goticización da escrita en función da

²³ Hai só un único caso de *d* recto seguido de *i: pedia*, no v. 14 da cantiga F 25 desta edición, fol. 68v do manuscrito. Consideramos que por ser un *unicum* este caso merece ser obxecto de reflexión.

regularidade do emprego destes dous alógrafos de *d* diante das vogais redondas ou rectas:

El grado de observancia de esta norma es significativo a efectos de datación, cuando se trata de escritos que alternan la *d* recta con la *uncial*, cosa que aquí sucede, lo cual indica que el proceso de “goticización” no había culminado. (p. 159).

Destas aseveracións podemos deducir que se debe considerar que unha *littera textualis* responde a un canon plenamente góticu cando se cumple esta terceira lei, ou sexa, o uso sistemático de *d* con vogais de factura recta e de *ð* coas de factura redonda.

Como xa vimos arriba, en T alterna o emprego de *d* e *ð* en combinación con *i*, *u*, pero no códice de Florencia *sempre* se representa *ð* diante destas vogais rectas, como revela a edición que presentamos. Aínda sendo conscientes de que un único parámetro non é definitorio para emitir declaracóns tan contundentes, parece que poderíamos estar xa nun proceso posterior no que se produce a implantación xeneralizada do *ð* *uncial* en calquera combinatoria²⁴. Por estudos que estamos levando a termo sabemos que un mesmo copista podería terse encargado de transcribir o códice T e o códice F e que, incluso, pudo participar na elaboración de E²⁵, estes últimos supostamente posteriores ó Códice Rico. Que podemos deducir do distinto modo de actuación dun mesmo copista que interveu nos diferentes códices polo que respecta á observancia da terceira lei de Meyer? Que estamos asistindo a un cambio no canon da *gótica textualis*? De ser así, en que período cronolóxico se terían producido estes cambios? Dous anos? Catro? Máis? Ou estaremos diante de subsistemas simultáneos dun único canon empregados por un mesmo individuo? Como dicíamos apenas unhas liñas máis arriba, teríamos que conxugar diferentes factores para poder achegarnos a unha resposta satisfactoria a estas interrogantes, pero, desde logo, unha edición semipaleográfica non sería de máxima axuda neste proceso, por insuficiente.

²⁴ Segundo algúns estudos de paleografía, esta xeneralización do *ð* *uncial*, coa consecuente paulatina desaparición do *d* recto, produciríase arredor de 1260 (Vid. P. Sánchez-Prieto Borja - M. J. Torrens Álvarez, "Escorial I.I.6: la escritura" en *La Biblia Escorial I.I.6. Transcripción y estudios*, A. Enrique-Arias (ed.), San Millán de la Cogolla, Cilengua, 2010, p. 38). Non obstante, en palabras de Álvarez Márquez, "Por lo que respecta a España, es notoria la influencia francesa a lo largo del siglo XIII, mientras que en el siglo XIV aparecen ya los caracteres nacionales: trazado grueso y pesado, tendencia a formas más redondeadas que angulosas, astas muy cortas en relación con el cuerpo de las letras, uso casi exclusivo de la *d* *uncial*" (Vid. M. C. Álvarez Márquez, "Escritura latina...", p. 393). Estes trazos xa se poden identificar na escrita dos códices das CSM, ou sexa que os códices mariños, copiados na primeira década do último cuarto do século XIII, parece que sinalan un estadio de transición cara á górica castelá do s. XIV que matiza as aseveracións dos expertos mencionados antes.

²⁵ Este asunto tratámolo en "Acerca de los copistas de las Cantigas de Santa María", actualmente no prelo.

Por outra parte, dunha edición conservadora coma esta, poderíase tirar o máximo aproveitamento se o texto fose incluído nunha base de datos na que, tras un proceso de marcaxe, codificación e creación dunha serie de campos de busca, permitise a realización de buscas complexas e fiables sobre determinados aspectos paleo-gráficos, fonéticos, morfolóxicos e mesmo sintácticos. A inserción nesta base de datos de varias edicións correspondentes ós manuscritos de diferentes obras dun longo período permitiría, finalmente, establecer o grao de uso da letra gótica *textualis* en área ibérica no século XIII e, o que non é menos interesante, deducir como ía tomando forma a lingua galega (ou galego-portuguesa), canto á súa fonética, morfoloxía e, incluso, sintaxe. Na espera de ferramenta tan ansiada, imos, de momento, ofrecendo parte do material que poida alimentala.

3. Criterios de edición

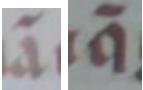
Para facilitar a lectura das cantigas, nesta edición preséntase o texto nunha disposición de compromiso entre o que reflecten os folios do manuscrito e a presentación máis habitual das cantigas na edición máis consultada. Por iso queremos advertir que:

- 1) As cantigas preséntanse segundo a numeración que as identifica no códice (F 1, F 2...) e, a continuación, entre ángulos, a numeración que se lle adxudica na edición de Mettmann (<CSM 246>, <CSM 201>...), respectivamente.
- 2) As rúbricas foron transcritas en liñas longas, sempre marcando cunha barra oblicua (/) o texto que se reparte en dúas ou máis liñas na caixa de escritura. Cando falta esa marca nesta edición quere dicir que a rúbrica está copiada a ancho de folio no manuscrito.
- 3) Respéctase a estrutura habitual da cantiga, marcando a distribución dos versos entre o refrán e as cobras, pero sinalando cunha barra oblicua (/) o texto que, pertencente a un mesmo verso, se reparte en dúas ou máis liñas na caixa de escritura. Márcase con dobre barra oblicua (//) o verso que, empezado na última liña dunha columna, continúa na columna seguinte. Cando ó inicio de verso figura unha barra oblicua (/) quérese indicar que se trata do primeiro verso da columna b ou c, segundo o caso.
- 4) En cada ocasión, sinálase o número do folio que contén o texto transcrto. Cando un mesmo verso se reparte entre dous folios, indícase o cambio cunha numeración

entre corchetes no interior do verso (por exemplo F 32: quand ou/ [38v] uer coita de moz/te. beno pod ela / guarir).

- 5) En cada cantiga os versos están numerados de cinco en cinco empezando a contar desde o primeiro verso transcrita —e só contando os versos transcritos— para facilitarlle ó usuario a localización do texto. Isto quere dicir que, se o refrán aparece en estado fragmentario ou non aparece, só se terá en conta o texto que figura na edición.
- 6) Repónense entre corchetes as letras capitais ornadas cando faltan, e tamén as outras letras iniciais ausentes.
- 7) Os corchetes, á parte do caso anterior, empréganse para indicar que hai un baleiro porque se raspou o texto [...] ou que non se dan lido os caracteres a causa da existencia de manchas evidentes [**]; o número de asteriscos indica o número de caracteres non lexibles.
- 8) Polo que atinxer á unión e separación de palabras, conservamos as secuencias gráficas do manuscrito; porén, hai que ter en conta que en non poucas ocasións o texto aparece comprimido a causa do desexo de adapta-lo verso á caixa de escritura, polo que nestes casos actuouse tendo en conta os usos habituais en contextos onde non se produce esta compresión textual.
- 9) A puntuación que reflicte o texto (limitada ó uso do punto) é a que presenta o manuscrito que, obviamente, non coincide cos criterios actuais de uso do punto, senón que parece responder máis ben ó desexo de marcar unidades de sentido, períodos sintácticos ou, ás veces, marca de final de verso. Emprégase o acento gráfico para a representación das plícas. Quedan excluídos os signos que parecen ter unha mera función decorativa para enche-la caixa de escritura e evita-lo *horror vacui*.
- 10) Para a representación das abreviaturas usadas no manuscrito recorreuse ó *Medieval Unicode Font Initiative* (MUFI, <http://folk.uib.no/hnooh/mufi>). Temos que advertir, non obstante, que, polo que respecta ó emprazamento do sinal de abreviación, tendo en conta a lei da cursividade, segundo á cal, cando se escribe existe unha tendencia a desprazar elementos cara á dereita, en determinados casos a abreviatura pode aparecer desprazada, polo que intervimos e a colocamos sobre a grafía ou ó lado da grafía que se ve afectada.
- 11) O emprego dos caracteres en superíndice responde a dúas circunstancias diferentes: que se trate dunha abreviatura ou que sexan letras que se grafan dese xeito porque xa non collen na caixa de escritura. Así mesmo, aparecen en superíndice palabras que seguramente foron copiadas nun segundo momento, ó advertirse a súa falta.

12) Empréganse os seguintes caracteres para reflecti-los signos abreviativos presentes no manuscrito:

TESTEMUÑO	IMAXE DOS SIGNOS ABREVIATIVOS	CARÁCTER
F		ñ
F		q
F		ð
F		p
F		p
F		f
F		x'
F		z
F		z'
F		x ²
F		z̄

<i>F</i>		x ^u
<i>F</i>		x ^c
<i>F</i>		x ^l
<i>F</i>		x ^o
<i>F</i>		ɔ
<i>F</i>		ø
<i>F</i>		ø
<i>F</i>		τ

- 13) As notas ó rodapé explican circunstancias só observables no manuscrito, como a ausencia de refrán ou de texto por falta de espazo ou calquera outra razón; os fragmentos de texto copiados sobre raspaduras ou sobre a liña; a existencia de manchas que impiden a correcta lectura, ou calquera outra incidencia que axude a visualizar mellor a materialidade do códice.

[1r]

F 1 <CSM 246>

A Que as poxtas do ceo abzíu pera nos faluar.
poder / a nas ðeste mundo de as abzír τ ferrar.

Destó dírei² / un mìragre segundo que apzendi.
que auēo en alca/çar. τ creo que foi affi.

5 dūa muī bōa crischāa. moller que mozaua ý.
que fa/bia ena uirgen. mais doura coufa fiar.

A que as poxtas do ceo abzíu / pera nos faluar.
poder á nas ðeste mundo ðeas³

[1v]

Onde poz amo2 da u'gē / á ó Sabado semp2 ir
10 punnaua hūa 1greia / sua. τ Oraçon oýr.
τ leuaua ssa offerta / figo pera Offerir.
mas un sábadø llauēo / que foi aquest obziðar
aque af poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

Po2 fazendas de ssa casa / muitas que ouua faž
15 mais á á tarde llémita / vēo como falecer
foza. τ arrepentisse / τ po2 esto coíréger
foi ia tarda a a eigreia / τ cuiðou ý dêtr êtrar.
aque as poxtas do ceo / abzíu pera nós faluar

Esta E1greiálongada / da uila ia quant esta
20 mas qñdo chegou á ela / cuiðou log entrar ala.
mais as poxtas bē farr̄da^s / achou . τ fillouff aca
de foza fažer saſ pzezes / τ Começou de chozar.
aque as poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

E pois aquest ouue feito / τ compriu ssa ozaçō.
25 uú log as poxtas abtas / τ foi⁴ en seu coraçon.
muit ende marauillada / po2 que moll' nē baron

¹ Falta a rúbrica.

² Hai unhas manchas que dificultan a lectura do *<i>*, pero non parece un *<i>* longo.

³ Falta texto por estar o folio cortado pola parte inferior.

⁴ Unha mancha dificulta a lectura da última letra de xeito que podería tratarse de *<foi>* ou *<for>*.

non uíra quellaf ab'ffe / τ foi log a ó altar.
aque as poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

30 **E** pos ý ffa Offerenda. / Defy logo ffe faýu.
da Egreia τ poif foza⁵
/τ con grā medo ȳ ouúe / logo dalý Recodíu.
τ foisse pera a uila / maſ nō de mui gñ ūgar
aque af poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

35 **E** quando foi áás poxtas / da vila τ entrar quis
achou as affi ferádas / que defalí foi ben fis.
de non entrar τ coitada / foi en muit par fā denís
mas rogou entō á u'gē. / que llas abzíu log ē par
aque af poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

40 **E**nton húa Dona bela / τ nobze llapareceu
que a fillou pela mão / τ na vila a meteu
τ leuou á ffa Caſa / ond̄ ela p2až p2endeu.
mas ante que ý chegasse / começoull á p2egūtar.
aque as poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

45 **D**izendo fēnoz quē fodēs / que a tan pobze moller
com eu tā gñ bē fezestes / respos llela Volonter
eu fōo aque naſ coitas / acozr á quen má meſt̄
en que de9 po2 ffa mncéé / quis de mí carne fillar.
aque as poxtas do ceo / abzíu pera nos faluar

50 **Q**uand̄ á bōa moll' esto. / oyu logo ffe Deitou.
a feus péés po2 bejarllos / maſ nona uiu τ ficou
ende mui defconoztaða / τ en ffa caſa entrou.
τ aqueſte feit a todos / outro Día foi contaR.⁶

[2r] miniatura

⁵ Falta a liña de texto do segundo hemistiquio por estar o folio cortado pola parte inferior.

⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[E]sta é como santa maría lírou de morte. / húa donzela q̄ prometa de gardar sa
uīrgījdað

Muité mais á piadade de santa / maria.
q̄ quant⁹ pecad⁹ ome fazer poderia

5 E por en me⁹ amig⁹ agoza mafciada. un fremoſo miragre com aprix en uerda/de.
que fezó santa maria de gran piada/de.
que semp̄e por nos roga a de⁹ noite / dia.

Muité mais á piadade de santa.

10 E aqueſte miragre fez por húa Donzela.
que era de gran guifa t apostta t Bela.
t que lle prometéra de Séer ffa ancela
t de guardar seu coypo ben de toda folia
muité mais á piadade de santa maría

15 Aſſi o fez gran tempo mas o diabrantigo.
que de uīrgījdað é Semp̄e eemigo
a tentou en tal guifa que lle fez p̄ amig⁹
fillar un seu paðoy con que fez duduaria
Muíté mais á piadade de santa maría

20 D e guifa que foi prenne por ffa malauēta
t ouue del un fillo muí bela Creatura
t poiſ que o uíu naðo creceull en tal tſtura
que o matou muí toſte como moll' fandia⁷

25 / Pois que o ouue morto nō foub aū recado
de partirſe do feito mas toznou no pecado
t ar fez outro fillo t logo que foi naðo.
matóo. ar fez outro que pos per esta uía
muité mas á piadade de santa maría.

⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Pois seus tres fill9 ouue mo2t9 a malfadað“
per confello do demo foi ben desesperada
q̄ per ren que fezesse nunca ia perdóada
30 de deus nen de ssa madre fér nō podería.
Muíté mais á piadade de santa María.

E creceull en tal coita que ouue tal despeito.
desfí que dun cuitelo se feriu eno peito.
τ non moíreu do colbe ca non foi a dereito.
35 pero caeu en terra ca mui mal lle Doña.
Muíté mais a piadade de santa maria.

E que mo2ress agýa fez coufa muit estrána
ergeusse mui co2rendo τ p2ef húa arána
τ comeu a tan toste mas nō era tamána
40 nen tan enpoçōada en com ela querria.
Muíté mais á piadade de santa María.

E poif uiu que po2 esto ia morte non p2esfera.
foi comer outra grandé enpoçōadé fera.
con que inchou tan muito q̄ a moírer ouua
45 τ iazend en tal coita muito sse repentia.
Muíté mais á piadade de santa maria

Do mal que feit ouuera τ díff ai gro2iofa.
non cates com eu sôo pecadoz τ astrosa.
nen sofras queme perça mas seime piadofa
50 τ guardame do demo τ de ssa gran perfia.
Muíté mais á piadade de santa maria

E enton á uirgen santa llapareceu de chão.
τ polo coypo todo foille tragenð á Mão
τ to2noullo tan fresco tan fremoſé tā fão
55 como nunca mais foza τ assí a guaría.
Muíté mais á piadade de santa maria

Dizende non te nembza que pmetuðouueste
de tēer Caſtidaðe mas pois nona teueſte
mas fe te ben partires deſte mal fezeſte
60 perðoarcha meu fillo ca eu taíudaría
Muité más á piadaðe de Santa maría

Quandoll eſt ouue dito foiffé τ mui guarída
ficou affí a Dona τ tan toſte Saýda
fež dalí τ pzes Orðen ú acimou fa uída
65 tan ben poz que dos fants foi en ffa ɔpanía.⁸

[3r] miniatura

[3v]

F 3 <CSM 224>

A Reýa en que é ɔpríða toda me/fura.
non e ſen razón fe faz miragre sobze na/tura.

Anté cón mui gran razón. a quen / parar ý femenza.
en auer tal don de deus. / a de que el quis nacenza.
5 fillar poz dar a / nos paž. τ tal é noſſa créénça.
τ quen a/queſto non cree. faz tozpiðadé loucura.

A reýa en que é ɔpríða toda mesura.

[P]ozend un miragre feu. u9 direi poif mascuít̄ðeſ
da u'gen aque deu de9. poder sobz enf'miðades
10 de as toller τ fei bē. q se ý mēteſ parardes.
ueredes que á poder. sobze toda Creatura.
a reýa en que é compriða toda mesura

Aſſi com oý dizer. aquē maqſt á contado.
Riba daguadiana. a un logar muit oírádo
15 é Terena chaman ý. logar mui fataſicado
¹⁰ muitos miragres faz. afeno2 de dereita.¹¹

⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

⁹ Falta a rúbrica ainda que se deixou espazo para poñela.

¹⁰ Falta o comezo do verso por estar o folio roto na esquina.

20 /Ond auēo pois assí que en Beia ú mozaua
un ome casado ben con ffa moll' q amaua
almoxerife del Rei era el t confiaua
muit en santa maria maif auía gñ t'ftura
a reýnha en que é compriða toda mesura

Pozque non podiauer. fillo de que grad ó affe.
t que pos ffa mozt en seu. aú erdeiro ficasse
maif ffa moll' enpnnou. t u cuiðou q folgafe
con fill ou filla enton. ar uéoll outra rácara
a reýa en que é compriða toda mesura.

30 Ca u pariu ffa moller naceull entō húa filla
que bē terredes q foi. muit estraýa mrauilla
ca o bzaço lle fayu. ontró coxpe á uerilla¹¹
iuntado deffuu assí que nō era de costura.
a reýa en que é compriða toda mesura.

O bon om t ffa moller. foz entō mui coitadø
t entenderon que foi. aqsto poz se9 pecadø
chozaron muito poz en. pero foz conoxtadø
35 eno que de9 qr fazer. cobzarō ffa qixadura
a reýa en que é compriða toda mesura.

40 E un an enteir ou maif. en ffa casa a criarō.
t dos miragres enton. da u'gen ali ɔtaron.
que fa3 grandes en Terena. p' end anb9 outgař
de leuar la menýnna. fezerō atal postura.
a reýa en que e compriða toda mesura.

E ambos de Beijánton. se fayron poif un dia
con outra cōpańia dí. t quando foz na uía
húa legua do logar. u era santa María.

¹¹ <afeno2 de dereita.> está escrito sobre raspadura. Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de columna.

¹² <ca o bzaço lle fayu.> está escrito sobre raspadura. O resto do verso parece estar escrito con tinta más escura.

45 de Terenacharon ffa. filla mōta loga oura
a rēya en que é comp̄ida toda mesura.

Ouueron dea leuar. ala pō fer Soterraða
eno cimiteiro dí. outro dia Maðurgada
mandaron missa catar. t hūa missa cataða
50 resōgiu á mōt enton. b̄aaðāðo de mesura
a rēya en que é comp̄ida toda mesura.

A uolta foi no logar. grandé of rome⁹ cozérō
á á. moça t enton. dos panos la desboluerō
t uirollo b̄aç alí. desapreſo t renderon
55 graças a fanta maria. q̄ é fēnoz da postura.
a rēya en que é comp̄ida toda mesura.

Pois aquel míragratal. uirō of que y uēerō
en Terené log alí. muí ḡndes offertas derō.
en Beie nos logares. t pois que esto souber
60 feito tan marauilloso. loaron a u'gē pura.¹³

[4r] miniatura

[4v]

F 4 <CSM 286>

Eſta é como caeu ó poſtal sob̄e dous ju/deus que eſcarnečían á un ome bōo. polo /
can que ó mōdéra ú iazía en oraçon.

Tanto quer fanta maria os / que ama defender.
que non ſoffré nul/la guifa. leixalos eſcarnecer.

Ca ſen q̄ / lles da ffa graça. con que poſſan fažer / ben.
guardaos nas grandes coitas. que / ffe non perçan per ren.
5 t non ſoffre que / maltrertos. ar ſeian nen en deſden.
tēudos / nen outras gentes. non lles poſſan mal / fažer.

Tanto quer fanta maria. / of que ama defender.
que non ſoffr//en nulla guifa leixalos eſcarnecer.

¹³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

10 **E** mui fremoſo mīragre. uos dīreī deſta rāzō
que moſtrou ſanta maria. q̄ nūca faž ſe bē nō
poz un ome que ſenp̄ ȳa. rogarlle de cozaçon
que eno ſeu paraȳſo. ó quíſeffe Receber.
Tanto quer ſanta maria. of que ama defēder
que non ſofrén nulla guíſa leixalos eſcarneč.

15 **E**ſte foza da Eigreia. fažía eno Poſtal
ozaçon iažend̄ en pzežef. q̄ o guardaffe de mal
á uirgen ſanta maria. á feńñoz Eſperital.
τ iažend̄ affi un Dia. ouúe lle de contecer.
Tanto ȳr ſanta maría of que ama defendēr
20 **que non ſoffr en nulla guíſa leixalos eſcarneč**

25 **Q**ue el fažendo fas pzežef. un ḡn can p̄ ý paſſou
τ chegouſſe muit a ele. τ atal ó adobou
que ouuá leixar fas pzežef. τ logo ſe leuātou
ca pois ſe ſentiu maltreito. nō q̄f maſ alí iaž.
Tāto ȳr ſanta maría of que ama defendēr
que nō ſoffrē nulla guíſa leixalos eſcarnecer

30 **E** fillou log hūa Peðza. pera eſſe cā ferír.
τ uiu dous iude9 q̄ logo. ffe fillarō a rijr.
do que ó can lle fežera. τ muito ó eſcarnir.
τ el foi en tan coitado. que non ſoube q̄ fažer.
Tanto ȳr ſanta maría of que ama defendēr
que non ſoffr en nulla guíſa leixalos eſcarneč

35 **M**aſ diſſ á ſcā maria. ai feńñoz deſtes iudeus
me dā ſe te praz dereito. ca ſon ēemigos teus
que mataron a teu fillo. que era ome τ de9
τ poz ti me eſcarnecen. como tu pođef uéér.
Tanto ȳr ſanta maría of que ama defendēr
que nō ſoffré nulla guíſa leixalos eſcarneč

40 **D**ef quand̄ aqueſt ouue dīto. ao cā ſe remeteu
poz darlle con hūa peðza. maſ uiu como caeu

sob2aqles iude9 logo. un po2tal maf ñ tāgeu
á outro se non aeles. que foi todos desfazer.
Tanto qr Santa maría osque ama defender
que nō soffré nulla guísa leixalos escarneç.

- 45 Todos quantos esto uíron. dieron logo gñ lóóz
 á á uírgen groziosa. madre de nostro señoz
 que tan grandé fa bondade. q sēpre faz ó mll'oz
 t ó ome que uíngara. fillou a a BēeizéR.¹⁴

[5r] miniatura

[5v]

F 5 <CSM 205>

Esta é como Santa María / quis guardar húa moura q / tija seu fillo en bzaços ú siýa
/ en húa toíre ontre duas améas / t caeu á toíre t non moíreu /nen seu fillo. nen
lles enpée/ceu ren. t esto foi per oração / dos crischaos.

Oração / con / piadade. oe a uírgen de gra/do.
t guarda de mal poz / ela. ó que lle encomenda/do.

- 5 Ea aquestas duas / coufas. fazen mui compzí/damente.
 guáánhar amo2 / t graça. dela se deuotamē//te.
 se fazen t como deuen. / t assi abertamente.
 parece / affa uertude. sobze tod ome / coitado.
Oração con piada/de. oe á uírgen de grado.
t / guarda de mal poz ela.

- 10 **E**sobzaquest un miragre / uos rogo quem ouçades
 que fezo Santa María / t se ý mentes paraões
 oíredes Marauilla. / mui grandé cert9 feiaðes
 que per oração mostrada / foi ante muit om oírádo
Oração con piadade. / oe á uírgen de grado.

- 15 **N**a fronteira un castelo / de mour9 mui fozt auía
 que combateró crischaos / que saýan Daçaría.
 Ducres t de Calatrava / con muita Caualaría

¹⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

τ era ý don affonso / teleʒ Ricomé p̄reçado.
Oraçon con piadade. / oe a uírgen de graðo.¹⁵

[6r] miniatura

[6v]

F 6 <CSM 254>

Esta é como dous monges que fayron da ordeñ fozon libres dos diabóos / polo nome de santa maria que emen/taron.

O nome da uirgen santa. á / tan muite temerofo.
que quandó ó oe ó / demo perde seu poder astrofo.

5 E dest auēo / en frança. un gran m̄iragre prouaðo.
que / mostrou santa maria. ond̄ aia ela bon / graðo.
τ poz end̄ ontr estes outros. mira/gres fera ctaðo.
poz que sei que ó terredes. / poz bōo τ poz fremoso.

O nome da u'gē

10 Dous móges foi q̄ fairoñ / un dia dun móestiero.
poza aueren conozte. / do grand̄ afā τ marteiro
que segūd̄ orði sofrian / τ tod̄ un dia enteiro.
andaron riba dun río / ca era logar Viçoso.¹⁶

/Dizendo Paraulaſloucas / maas τ defozdýadas.
τ andauan lle iogand̄ á / couces τ a empeladas
τ ozas. τ Orações / ia auian Obziðadas.
15 τ en serviçō do demo / cada un eraguçoso
O nome da u'gen santa

E Eles assi andando. / pelo Rio uíjr uirom.
húa barqueta peqna / con omes τ dentroyrō
que muit etreffí falauā / τ pois tod̄ esto couſirō
20 p̄eguntaröllef q̄ soðes / diff un delef muí fanoſo
O nome da u'gen santa

¹⁵ Falta texto. Segundo a edición de Mettman quedarían 10 estrofas más.

¹⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Macar omeſ ſemellamos / diabos fom⁹ ſen falla
que alma de bɔ̄¹⁷ leuam⁹ / un alguazil ſe baralla
diſſeron ēton of mōges / ſanta maría noſ ualla
25 τ liure de uoffal māos / con ſeu fillo grozioſo.

O nome da u'gen ſanta

Os Diabos responderon / meſter u⁹ foi q̄ chamſteſ
ó nome da u'gen ſanta / τ que uos ēel fiaſtes
ca ſſe poz eſto nō foſſe. / poz que uoſ deſeſparaſtes
30 ó mōeſteiro connofco / fozaðes a tēueroſo.

O nome da u'gen ſanta

Logar enq̄ muſtaſ coitas / ſofren of que ȳ entrarō
quād eſt oŷrō os mōges / mantenente ſe toznařō
a ſeu mōeſteiré logo. / muſ bē ſe maefestarón
35 τ de deuſ perđō ouuerō / que e ſennoz piaðoſo.¹⁸

[7r] miniatura

[7v]

F 7 <CSM 256>

Eſta é como ſanta maría guareceu. / a Reýa dona Beatríz de granđ enfermi/dade
poz q̄ aozou á ſſa omage cō gñdáſpāça

Qven na uirgen grozioſa. / eſperançā muſ granđ a.
macar ſeia muſt / enfermo. ela muſ ben o guerra.

E deſt / un muſ gran miragre. uos quero di/zer que ui.
τ pero era minyō nenbza/me que foi affi.
5 cam eſtaua eu deante. / τ tod ouui τ oȳ.
que fez ſanta ma/ria. que muſtos fez τ fara.
Quen na u'gē grozioſa.

¹⁷ Enriba do **** apreciamos unha especie de punto que non nos parece que responda á morfoloxía normal de ningún sinal abreviativo.

¹⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

10 **E**sto foi en aquel ano. / qndo o mui bō rei gāou
don Fernando a Capela / τ de Crischtāos poblou
τ fa moller a Reya. / dona Beatriz mādou.
que fosse mozar ē Cōca / en quant el foy acola.¹⁹

/ **N**a ofte τ seu mandado / fez ela mui uolonter
τ quando foi naciāde / peor enferma moller
non uistef do q foi ela / ca pero de Monpilar
bōos físicos y eran. / dīzian non Viuera.
15 **Quen na u'gē groziosa**

20 **E** poor que esto Dīzian. / non era mui sen razon
ca dauer ela seu fillo / estaua ena Sazón.
τ auia tan gran feuer / que quena uija enton
dīzia Seguramente / desta non Escapara
Quen na u'gē groziosa

25 **M**ais la Reya que serua / era da que podé ual.
uirgen santa groziosa / Reyñna esperital.
fez trager hūa omgē / mui ben feita de metal
de Santa Marie disse / esta Cabo mi Sera.
Quen na u'gē groziosa

30 **C**a pois eu a ssa fegura / uir atal Creença ei.
que de tod9 estes maes / que á tan toste grrei.
poor end amia chegade / τ logo lle Beijarei.
as fas māos τ os pés / ca mui grā p2ol me terrá²⁰.
Quen na u'gen groziosa.

35 **E** tod est assí foi feito. / τ logo sen outra ren
de todos aqueles maes / guariu a Reya tā ben
per poder da groziosa / que nadā nō fētiu en.
poor en ferá de mal sifo / o que á non Loara.²¹

¹⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

²⁰ Sobre o segundo <r> apréciase unha marca que podería responder a unha plica que marque a convivencia de <rr>.

²¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[8r] miniatura

[8v]

F 8 <CSM 283>

[E]sta é como un crerigo q̄ deffen/dia á as gēteſ q̄ nō fossen a fēa / maria de Terena
faž oraçō fe toll/eu do coṛpo t̄ da fala. t̄ tanto q̄ ssē / repētū foi guarido.

Quen uai contra fan/ta maria
con soberuia faž mal affi.

[C]a soberuia non deuauer.
ome / otra aque uencer.
5 foi ao demo per / saber.
fer omildosa t̄ fazer.
p q̄ d[**] / q̄f dela nacer.
ca dout“guifa non q̄/rria.
fer deuf ome nen ffi nen ffi.
10 Quē uai cōtra fanta m“.

E poꝝ esto uos contarei
ū ḡn miragre q̄ acher²²
q̄ fež a madre do ḡn rei
en Terena t̄ mui bē sei
15 que outr9 ȳ com ap̄f ei
fež muitof t̄ faž cadadia
a os q̄ os uā buscar ȳ
Quē uai cōtra fēa m“.

Mui p̄et un crerigo m̄rar
20 foza daql fanto logar.
desta groziosa sen par.
/t̄ un dia q̄'s p̄eégar
en s̄fa eigreia t̄ mostrar
aas gēteſ q̄ gran folía
25 ferá diff el creed amj.
Quē uai cōtra fēa m“.

²² <ū ḡn miragre q̄ acher> está escrito sobre raspadura.

De quāt⁹ u⁹ fo²ðef partír
de uoffas eigrasaf τ yr
a Terena po² ý ferur
30 nen ðar do uoffé oferir
τ iuro u⁹ eu sen m̄tir
q̄ po² est escomūgaria
quant⁹ ala fossen ðaq'
Quē uai cōtra f̄ca maría

35 **E** fe per uentura auen.
que en esta festa q̄ uē
Dagofto p̄ uoffo mal fē
fo²ðes ý per nē hūa ren
escomūgaru⁹ ei po² en
40 τ u Efto²³ dīzer quería
to²ceuxell a boca affi.
Quē uai cōtra f̄ca maría

Que nulla couſa n̄ falou
nena missa nō ar cātou
45 τ de guifa to²to ficou.
que pe nē māo n̄ muðou
per poder ðaq̄ desp²eçou.
po² aquelo que dīt auia
τ foi tollerto log alý.
50 **Quē uai cōtra f̄ca maría**

Que u q's descomūgaçon
dīzer. non dīsse s̄i nē nō
nen ar pode mostrar razō
maif b2aaðou come cab2ō
55 enton todos de cozaçon
loaron muit á q̄ n⁹ g'a
τ temerona maif desí.
Quē uai cōtra f̄ca maría

²³ O <E> inicial está escrito sobre raspadura.

Mas qñðoff atal fentiu
60 q tolleit era τ fe uiu.
tā maltreito bē fe partiu
ðaql erre ffe repentiu.
affí que logo bē guariu
τ feʒ affí que toda uia
65 deu ý do seu comapñoi.²⁴

[9r] miniatura

[9v]

F 9 <CSM 298>

[E]sta é como santa maría guareceu en / Seixon hūa moll' aq̄ fillaua ó demo.

Graça τ uertude mui grande / amo2.
mostra santa maria no peccadoR.

Gran uertude faʒ en doentes fāar.
τ graça / de nolos erros perðoar.
5 amo2 nos ar mos/tra de po2 nos rogar.
fēnp2 ao seu fillo no/flo saluado2.

Graça τ uertude mui.

E po2 end oza un mīragre ðirei.
que en Seixō feʒ a madre do gñ rej
10 qñt end apzendí ren nō u9 negarej
τ deo oyr aueredes SaboR.
Graça τ ūtuðe mui gñdē amo2.

Hūa moll' bōa po2 uos nō mētir
demonio auia τ per ren guarír
15 dele non podia. τ prometeu ðir
a Seixon que lle tolles esta ðoo2
Graça τ ūtuðe mui gñdē amo2.

²⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

20 **E** santa maría o teuassí po² ben.
 de nō tardar muito τ guisou po²ē
 candeas τ cera. τ al que conuen
 a todaquel que en Romaria fo².
 Graça τ ūtuđé mui ḡndé amo².

25 **D**eſí confessouſſe ben comapzenđi
 τ fayus enton eſta moll' affi.
 τ foiff a Seixon τ de poif q̄ for y
 entrou na eigreia τ con ḡn pauo²²⁵

30 /**Q**ve do Dem auia fež fa ozaçō
 ben ant o altar da u'gen enton
 a fillou mui fo²t o diabo felon
 que ouuer⁹ tod⁹ en mui ḡn tem⁹.
 Graça τ uertuđé mui ḡndé amo²

35 **E** poila affi ant o altar fillou.
 gran peça a teue pois ſe leuātou
 a moll' daqueſta guifa coñçou
 fa ozaçon quat ela pode mello².
 Graça τ ūtuđé mui ḡndé amo².

40 **E** Diz groziosa uirgen q̄ naceR
 ih'u de tí quíſo fe fo² teu p²ažer
 de mi tamercēa τ ó teu podeR.
 aqui moſtra sobzaqſte traed²o².
 Graça τ ūtuđe mui ḡnde amo².

45 **Q**ue me fillou oza ante ti tā mal.
 τ non q̄f catar ta eigreia nē al.
 mais u'gen Reŷa ſcā ſperital.
 guardame daqſte falſſ engan²o²
 Graça τ ūtuđe mui ḡndé amo².

²⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columnna.

Sēno2 os peccadoſ nō cateſ que fi3.
affí como fa3 moll' mui pecaði3
maſ tu q̄ dos ceos es emperaði3
50 rogá teu fillo noſſo Remiñðo2.

Graça τ ūtuðe mui ḡndē amo2

Que me de ſauðe polo amo2 teu
τ poſ el tal onrr áás moll' es deu
q̄ de tí p̄zes carne u'gen rogoſ eu
55 q̄ tamercéés de mí que ſoffredo2
Graça τ ūtuðe mui ḡndē amo2.

Soon de ḡn coita q̄ mio demo da
qual nunca moll' ouue nē aña
ai maðze de de9 fēno2 tollemio ia
60 τ feere1 ſemp̄e tua feruíðoR.
Graça τ ūtuðe mui ḡndē amo2.

A uirgen maria log aquela ve3.
á ó demo mao negro ch9 ca pe3
daquela moll' que ſſe q'taffe fe3
65 τ deſalí non foi dela tomaðoR.
Graça τ ūtuðe mui ḡndē amo2.

E á bōa dona pois ſſe uiu de p̄an
foza do poder daquel peo2 que cā
deu lóo2 á deus τ á do bon talan
70 fa maðze feruíu τ foi eſmolnaðo2²⁶

[10r] miniatura

[10v]

F 10 <CSM 292>

[C]omo el Rei don fernāðo / uēo en vísō á maeftre 102ge / q̄ tiraſſē o anel de feu
deðo τ / ó meteffē no deðo da om̄ge de ſcā. m̄

²⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Muito / demoſtra a uirgen. a fenoꝝ / esperital.
fa lealdað a / aquele. que acha fem/pze leal.

E de tal raꝝon com esta. uos dí/rei com hūa veꝝ.
a / uírgen santa maria. / un muꝝ gran mira//gre feꝝ.
5 polo bon Rei / don ffernando. que / foi compiðo de pzeꝝ.
deffozce de grāadeza. t de todo ben sen / mal.

Muito de/moſtra á uírgen. / á feñíoꝝ esperital.
ffa lealdað á aque/le. que acha fem/pze leal.

[11r]

De mānas t de costumes / per q̄nt eu del apzendī.
10 nonaf pod aū mellozes / outre que el ouúenſſi.
t sobze tod out couſa / affi com eu Del oy
amaua santa maría / a feñíoꝝ que pode ual.
muito demoſtra á u'gē

Se el leal contra ela / foi. tan leal á achou
15 que en todol9 se9 feit9 / a tan ben ó aiudou.
q̄ q̄nto começar quíſo t acabar acabou.
t se ben obzou poꝝ ela / bē llár pagou feu ioñal²⁷
muito demoſtra á u'gē

Affi que en este mundo / feꝝ llacabar ó que quis
20 t moíſer oníradañte / t moíſendo fér fis.
que á paraís yría. / ben u este fan Denís.
ú ueería Seu fillo / t á ela outro tal.
muito demoſtra á u'gē

Effi estes Dous leaes / lealdaðe feꝝ amaR.
25 ca el sempze á feruía / t á Sabía loaR.
t quand algūa ciðaðe / de Mouros ſá gāar.
fa Omagen na meñq'ta / poñya eno Potal.
muito demoſtra á u'gē.

²⁷ <bē llár pagou feu ioñal> está escrito sobre raspadura.

E ar fezoll a súa mořte / que polo milloz mořeu
30 Rei que en seu logar fosse / τ fez per que ó meteu.
el Rei seu fill en seuilla / que mafométe perdeu
per este Rei don fernādo / que e Cídaõe cabdal.²⁸

/ **E** pois lo ouuȳ metudo / segundo com aquidiz
muitos miragres o fillo / da Santa Emperadiz.
35 mostrou p̄ el sēpze mōf̄ / τ súa moller Beatriz.
aduiss y de poiſ seu fillo / non passād a muradal.
muito demostra á u'gē

Ond auēo que seu fillo / Rei don affonso fazer
fez mui rica sepoltura / que costou mui gñd aū
40 feita en fegura dele. / polos ossos y meter.
fe o achaffen desfeito. / mas toznouxelle en al
muito demostra á u'gē

Ca o achou tod enteiro. / τ á súa madre. ca de9.
non q's qſſe desfezeffe / ca ambos eran ben fe9
45 q'tes q nūca maiſ fozō / san marcos τ sā mate9.
outrossi da sā uirgen / que do mūdē estaðal.
muito demostra á u'gē

Esto foi quādo ó Cozpo²⁹ / de súa madre fez uíjr
de Burgo pera seuilla / que iaž cabo Dalq'uir
50 τ en ricos moimētos. / os fez ambos sepelir
obzados mui ricamēte / cada uu á seu final.
muito demostra á u'gē

De pois que esto foi feito / el Rei aposte mui ben
á omagen de seu paðre / fez pōer como conuen
55 de seer Rei en Caðeira / τ que súa espada ten.
na mão con q̄ deu colbe / á mafomete moztal.³⁰

[11v]

²⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

²⁹ <Esto foi quādo ó Cozpo> está escrito sobre raspadura.

³⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final do folio.

O Logar u á Omagen / del Rei don ffernāðo fe
tan ríco τ tā fremoso / τ tan aposto é.
que tod ome q̄ o ueia / ben dīra per bōa ffe.
60 q̄ ó tē p̄ mui m̄is nobre/ ca ffe fosse de crīstal.
muíto demostra á u'gē

No dēdo desto Omagen / metera seu fill el Rei
ūu anel douro cō pedra. / mui fremosa comachej
poz ūdadé marauilla / mui ḡnde u9 en direj
65 q̄ mostrou en este feito / o que naceu poz nadal.
muíto demostra á u'gē

Ca ó bon rei dō fernāðo / se foi mostrar en uíso
á aquele que fezera. / ó anel. τ Diffe non
quer est anel tēer mígo / mais dalo en offreçon
70 á á omagen da uírgē / que ten uestido cēdal.
muíto demostra á u'gē

Con que uin bē def Toledo / τ logo cras mā áman
dī á meu fillo q̄ pōna / esta omagen de San/ta
maría ú á mýnna / esta. ca non é de pzan
75 guisado de féér tā alte / com ela nē tan ýqual
muíto demostra a u'gē

Mas pōnan mī en gēoll9 / τ que lle deu ó anel
ca dela trueu ó Reino / τ de seu fillo mui bel
τ sōo seu q'tamente. / pois fui caualeir nouel
80 na ffa eigreria de burg9 / do Mōesteiro Reyal.³¹

Maestre iorze auia. / nom o que aqſto uiu
en fōn9 τ mantenete / foza do leito Sayu.
τ foi logo a Eigreria / τ fez tanto qll abziu
ó tesoureiro as pozas / douré nō doutro metal
85 **muíto demostra á u'gē**

E en catar a Omagen. / auia mui gran faboz
τ uíulla foztella foza / do dēdo onde pauor.

³¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

oúue gñd á marauilla / τ díss ai nostro sēnoz
qñ maðubaría este / anel. soubeff oza q̄l

90 **muito demostra a u'gē**

Sería que ó fezesse. / maestre iorze díss eu
ca eu fix aquesta obza / toda. τ est anel seu
del Rei. τ ó tefoureiro / logo ó anel lle Deu.
dizend̄ e gñ m̄rauilla / como do dēdo lle Sal.

95 **muito demostra á u'gē**

Disse non faz ó maestre / mais direi τ non u9 pes
q̄ esta noit ei sonnado / uel duas uezef ou tres
entō lle cōtou ó sonno / ben de tal guifa medes
com auós ei ia cōtado. / τ. non foi en mētiral.

100 **muito demostra³² á u'gē**

Enton ambos o cōtarō / al Rej aque pug affaz
desí á ó arcebispo. / aque cō tal feito p2az.
τ al Rei muito loarō. / don ffernādo po2 q̄ faz
de9 mu1 fremos9 miraḡs / q̄ aos seus nunca fal.³³

[12r] miniatura

[12v]

F 11 <CSM 296>

[E]sta é como santa María uēo en uifō/ á un mōge. τ ensinoule de q̄l guifa á fer/uifse.

Quen á á uírgen santa mu1 ben / ferur qfer.
conuenlle que á feruia. com a éla / puguer.

Ca feruir nona pode. ben quena / non amar.
nen amar nunca muito. oque / a non onrrar.
5 τ fazendo tod esto. ar deuea / loar.
po2 muitos de miracres. que faz qñd / ela quer.

Quen á á uírgen santa.

³² Un accidente material provocou que só se conserve o contorno da grafia <o>.

³³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

E Desf un gñ miragre. / o2a uos Contare1.
que en Conturbe fe3o. / per com escrítache1.
10 po2 un monge fãt ome / que fõo Certé seý.
que sempze fara está / quena seruir soubre.
Quen áá u'gen fanta

Este Muit ameuðe. / fa3ia OraçõN.
semp2 ant ó altar dela / con mui gran deuoçon
15 os Gêollos ficados / t mui de Cozaçon.
pedía que lle Desse. / ca llera mui mestreR.³⁴

/ **S**íso per que podeffe / á saber ben Seruir
t outra coufa nunca / lle quería pedir.
t á uírgen non quíso. / que en seu don falir
20 fosse aparecer lle. / foi. como u9 díffer.
Quen áá u'gen fanta

Mais fremosa t Crara / que Lüa nen sol é.
t díssell ó que pedes. / p2a3 me per bôa ffe.
t eu dizer cho quero. / ca meu fill ú el ssê.
25 ten po2 ben que cho díga / t díreicho fenneR.
Quen áá u'gen fanta.

Se ben queres seruirme / p'meiro amar mas.
muit ena uoóntade / outroffi onífrar mas.
t sob2e tod aquesto. / sempze me loaras.
30 pois me fillou p' madze / deus feend eu moller.
Quen áá u'gen fanta

Quanto á uírgê dísse / todo ó afcoitou.
aquele fraðe de grado / t quanto lle mādou
fazer todo foi feito / t de pois le leuou
35 a os Ceos á alma / po2 en quena creuer.
Quen áá u'gen fanta

³⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Semp̄ en aqſte mūdo / bōa viða fara.
τ quen seruír á ela / seu fillo Seruíra.
τ poif̄ q̄ del foz foza / Paraýfo uerá.
40 de mais ualíralle fēp̄ / ú á meſter oúúeR.³⁵

[13r] miniatura

[13v]

F 12 <CSM 314>

[C]omo santa maría p̄endeu uingança d̄un caualeiro / en Segouía po2 que
defdeñou á fa eigreia τ depois guariuó

QVen souber santa maría. loar / ſera de bon ſen

E Desto uos / dízer quero. un míragre que eu fei.
que fežo santa / maría. ſegund en uerdaðachei.
τ de como foi o feito. todo uolo contarei.
5 pero p̄ažer mía muito. / ſem oiffedes mui ben.

Quen souber santa / maría. loar ferá de bon ſen.

E En Segouia eft auēo. τ non ai mui gran fažō.
que hūa Dona ý era. que Muito de cozaçon.
amaua santa María. maif̄ q̄ q̄ntas coufas fō.
10 τ do que pozen llauēo. non uos en negarei ren.
Quen fanta³⁶ santa maría. loar ſera de bō ſen

E La feu Mariõ auia. Caualeíré caçador.
τ de ffe tēer Viçoso. auia mui gran ſaboz.
po2 en foi ueér ſſa fonte. que era end a melloR.
15 de toda aquela terra. τ diſſ a ſſa molle Ven.
Quen ſouber santa maría. loar ferá de bon ſen.

³⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

³⁶ O copista confunde 'ſouber' con 'fanta' e cópiao dúas veces.

Logo comíg ai irmāa. t amostrarchei logaR.
u podemos quínze días. ou tres domaas estaR.
uíçosos cab hūa fonte. que eu ei Desí caçaR.
20 me ueereões andando. t prazer uos á muit en.³⁷

[14r] miniatura

[14v]

F 13 <CSM 226>

Como ó mōefteiro Díngra tra / que ffafondou. t acabo dun ano / faÿu a címa affi
como xāt esta/ua. t nō sfe perdeu null oñe.

Affí pod a u'gen fo terra / guardar.
ó seu com en címa dela

E dest un míragre per q'nt aþnði
uos contarei oza grande que oy.
5 que santa maria fez t créed amj.
que mayoz deste non u9 posso star.
affí pod á u'gen fo tra grðar.

E na gñ Bætanna foi hūa fažo
q un mōefteiro de religion.
10 gñd ouúy de mōgef q³⁸ de cozaçõ
feruian a u'gen béeita fē par.
affí pod á u'gen fo tra grðar.

E fanta maria ú todo ben iaž
mostraua alí de míragref affaž
15 t tíja o logo grðadé en paž.
mís q'f de9 p'ela gñ³⁹ coufa m'ftr
affí pod á u'gen fo tra grðar.

³⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio. Ademais, falta texto, segundo a edición de Mettmann faltarían outras nove estrofas.

³⁸ <gñd ouúy de mōgef q> está escrito sobre raspadura.

³⁹ <mís q'f de9 p'ela gñ> está escrito sobre raspadura.

20 **Q**ue dia de pasqua u de⁹ refurgiu
 começāð a missa of mōgef fab'u
 á tré ó mōesteiro sse somýu.
 q̄ nulla rē del nō pode⁹ achar.
 assí pod a u'gen fo tra gr̄dar.

25 /E log assí todo fo terra entrou.
 que níhūa rē de foza ñ ficou.
 mas santa maria ala ó gr̄dou
 q̄ níhūa rē nō pode del mīgr.
 assí pod á u'gen fo tra gr̄dar.

30 E igreia nē claustra nē o dōzmið
 neno cabidoo neno refeitor.
 nena cožia t neno parlaðo
 nē enfermaria ú cuiðauā fāar
 assí pod á u'gen fo tra gr̄dar.

35 A dega t uīnas con todo o seu.
 oztas t moyos com apndi eu
 gr̄dou bē a u'gen t de mīf lle deu
 todo q̄nt eles souberto demādar.
 assí pod á u'gen fo tra gr̄dar.

40 E assí uijan ala dentró sol.
 como sobte tra t toda ssa p2ol
 fazer lles fazia t triste nē fol.
 nō foi niun delef nē sol ēfmar
 assí pod á u'gen fo tra gr̄dar.

45 Per rē nō leixou mētze foz ala
 nē ar q̄ možreffē come os daca
 možrian de foza ca poder end á.
 de fazer tod esto t mais fē dultr
 assí pod á u'gen fo tra gr̄dar.

U n grand an enteiro assí of tēer.
foi fca maria maiſ poiſ foi faž

50 que dali saissen polo gñ poder
qlle deu seu fillo pola muit ófrar
assí pod á u'gen fo tra grdar.

Ca dia de pasq“ en que refogir.
de9 q's fozon tod9 a missa oýr
55 enton fez a u'rgen ó logar saýr
todo sobze tra como xant estar.
assí pod á u'gen fo tra grdar.

Soýa q fol nō en menguaua rē.
t á gente toda foi ala po2 en.
60 t ó cōueto llef cōtou o gñ ben
q lles fez a u'gen t todos loar.
assí pod á u'gen fo tra grdar.

A fo2ō po2 en como maðze de de9
q māten t grda aos q son se9
65 po2 en a loem9 semp2 amig9 me9
ca esta n9 ceos nos fara entrar.⁴⁰

[15r] miniatura

[15v]

F 14 <CSM 408>

Esta é Como fanta ma/ría fâou ó Escudeiro aque/ deron a faetada polo costa/do.

De spíri/tal cilur/gia.
ben ob2a fanta maría.

Ca non uos ob2a con / eruas. nen con raizes / nen frozes.
nen con es/pecias outras. macar / xan bôos odozes.
5 mas / ual áos peccadozes.
con / uertude que en fi á.

/De spírital celo2gia.

⁴⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[D]⁴¹est auēo un miragre / q̄ mostrou hūa uegada
en salaf ú mostra muit⁹ / esta ben auenturada.

10 dun que ḡn saetaða.
recebeu en Lōbarðia.

De spírital celoȝgia
bē obȝa fanta maría.

Este deq̄ uos eu falo. / era fidalg efcudeýro.
15 t̄ foi en hūa fazenda / bōo. arðidé ligeýro.
mas foi per un baefteiro
muí mal chagað aql ðia
Desperital celoȝgia.
ben obȝa fanta maría

20 Ca lle falffou os costados / á saeta que de forte.
baesta foza tiraða. t̄ colleu tal desconozte.
q̄ bē cuiðou pñder mozte
que al ý non auería.
De sferital celoȝgia.
25 ben obȝa fanta maría.

Poꝝ end a fanta maría / foúue log acomēðado
t̄ tiraron lla saeta. / ben pelo outro costado
Desi ó logar fárraðo
foi q̄ ren non parecía.
30 De spírital celoȝgia.
ben obȝa fanta maría

E Desto fanta maría. / de Salaf qñtos estauā
no logar q̄ ó miragre / uiron muíto á loaron
t̄ a aquel confsellauā
35 que foss ý en romaría.
De spírital celoȝgia.
ben obȝa fanta maría.

⁴¹ Hai un erro na colocación da capital pois está debuxada a principio de refrán en lugar de na cobra correspondente, e en consecuencia falta a inicial do primeiro verso da cobra.

[16r] miniatura

[16v]

F 15 <CSM 309>

[E]sta é de como foi feita / á primeira Egreja de Santa / María en Roma.

Non de/uen po2 / marauilla. tēer en que/rer deus paðre.
mostrar / mui grandes mīragres. / pola bēeita ffa madre.

Dest un fremofo mīragre / uos dīrei que foi uerdade
que mostrou Santa María / en Romá nobre Cidade.
5 /eno tempo que ia era. / tornada en creschanda.
po2 acrecentar á lee. de / deus seu fill e seu paðre.
Non deuē p̄ marauilla

En aql tempo en Roma / ūu papa santo auía
τ ūu emperadōo bōo. / p qñt ele mais podia.
10 feruía muité amaua / a uirgen Santa María
en que de9 qf pñder carne. / τ fazer dela ffa madre⁴².
Non deuē p̄ marauilla

En aquel tēpo tan bōo. / de que u9 eu oza dīgo.
era ó pobro de Roma. / todo á tan muit amigo
15 da u'rgen Santa María / τ auía ben con figo.
á creençā de seu fillo. / Iesu cristé ð de9 paðre.
Non deuē p̄ marauilla

E po2 que en todo Roma / non era enton eīgreia.
desta uirgen groziosa. / que sempze bēeita feia
20 querian fazer end hūa / mui gñdē⁴³ nobre sobera
enque fosse de9 loado. / τ ela que é ffa madre.
Non deuē p̄ marauilla.⁴⁴

[17r]

⁴² <τ fazer dela ffa madre.> está escrito sobre raspadura.

⁴³ Hai claramente unha marca sobre o <e>, pero é difícil discernir se se trata dun sinal abreviativo ou dunha plíca.

⁴⁴ Falta texto. Segundo a edición de Mettmann quedarían dez estrofas más.

[E]sta é como santa maría de vila/firga guardou húa naue con gête / que oúuera
de perigoar no maR.

Alí ú todolos santos / ⁴⁵.non an poder de pōer.
confse/llo pono á uirgen. deque de9 quíso / nacer.

Ca razón grande dereito. / é de mais toste p̄estiar.
fa graca ca / doutro santo. pois que deus quíso / fillar.
5 fa carne fazerſſ ome. po2 nos / per ela fáluar.
τ feζea de uertudes / fonté deulle seu poder.
Alí ú todolos santos non an poð.

/E po2 en dízer u9 quero / dela mīragre que fei
que loaredes seu nome / aýnda uos maif dírei
10 coñoceredes de certo / que sabença do ḡn Rei
seu fillo de p2an á ela / po2 tal mīragre fazer.
alí ú todolos santos

Aquesté mīragre feζo / assí com ap2endí eu
á u'gen santa maria / de vila firga con seu.
15 poder. τ parað ý mētes / τ ren non u9 feia greu
ca eu de loar seus feitos / ei fabo2 τ gran p2azer.
alí ú todolos santos

Húa naue periguada. / andaua com ap2endí
pelo mar en ḡn to2m̄ta / τ quanta gent era ý.
20 estauā en mui ḡn coita / τ assí com eu oȳ.
a nauéra ia queb2ada / desí ó mar á crecer.
alí ú todolos santos

Começou tan feramente / τ engrossar cada veζ.
τ uoluēdoff as arēas / desí á Noite ffe feζ.
25 cona to2m̄ta mui forte / negra ben comé ó peζ.
de mais uíjan da naue / muitos a ollo moífer.
alí ú todolos santos.

⁴⁵ O principio deste verso, xusto antes do punto, está raspado.

E po2 ende b2áadauan / τ chamauan fēno2 de9
τ fan pedzé Santiago / fan Nicolaf fan mate9
30 τ sant9 muit9 τ fantas / outo2gando q rome9
de grado seus feerian / felles quiseffe ualer.⁴⁶

[17v]

Todos en perígoo eran / τ en gran coita mortal
τ ben cuiðauā q fossē / mort9 nō ouueff y al
mais ūu crerigo q era / y. poiſ uiu á coita tal.
35 τ oýra d9 mīrages / da santa uīrgē dīzer.
alí ú todolos santos

Que ela en vila firga / fez. τ faž a quāt9 uan
y. mercéé τ aíuda. / pedir das coitas q an
desi das enfermidaðes / son ben guarid9 de p2ā
40 ó seu cozpé os da naue / lle foi logo offreceR.
alí ú todolos santos

E Dīz uarões chame9 / oza de bon Cozaçon.
a uīrgē santa maría / de vila firga τ non
se faça end om á foza / τ peçamoslle perdon
45 ca á ffa uertude santa / nonos á de faleceR.
alí ú todolos santos

E os gēollos ficaron. / como poderō mello2.
τ ó Crerigo dīzendō / maðze de nřo seňño2
pois gāanaf de teu fillo / perdon a ó peccador
50 á nossos err9 nō cates / po2 merceé mas doer.
alí ú todolos santos

Te queiras de nos coitad9 / τ ualla n9 ó teu ben.
τ ata uírgjdaðe. / p q ff ó mundo mātē.
aco2ren9 fēno2 bōa. / poiſ poder as endé fē
55 ca sen tí non9 podem9 / defta Coita deffender.⁴⁷

⁴⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

⁴⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

/Pois que tu en vila s̄irga / á os cegos lume das
τ reffucitalos mōtos / pela uertude que as.
acōrenos u'gen santa / ca non cuīdamos á cras
chegar. mas tu esta coita / nos podes toda toller.

60 alí ú todolos santos

O Crerigo pois d̄iss esto / os ollos a ó ceo alçou
τ logo de mui bō građo / Salve reḡa cantou
á onrra da uirgē m̄ðze / hūa poomba entrou.
b̄anca en aquela naue / comá neue sol caeR.

65 alí ú todolos santos.

E a nauálumēada. / aquela oza međes
foi toda con craridađe / τ cada ūu enpr̄és
a fazer fas ozações / á á señíozi mui cōtes
desí todos começaron / o seu nom a bēežeR.

70 alí ú todolos santos

E ó mar toznou mui māfo / τ a noit esclareceu.
τ a nauén outro Día / en faluo pozto p̄zdeu
τ cada ūu d̄9 da naue / assí como p̄zometeu.
offerta a víla s̄irga / non quíse faleceR.

75 alí ú todolos santos

E da offerta fežeron. / ūu caliz mui ḡndaffaz
que o Crerigo adusſe / á Víla s̄irga ú faž.
á u'gen muit9 míragres / assí com a ela p̄zaž.
τ poz ende lle roguem⁹/ que nos faça bē uíuer.⁴⁸

[18r] miniatura

[18v]

F 17 <CSM 207>

Esta é como ūu caualei/ro poderoſo levava á mal / outro. poz un fillo quelle /
matara. τ foltóó en hūa / eigreja de santa maría. τ / d̄isselle á Mageſtađe / graças poz
en.

⁴⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Se ome fežer / de grādo pola uirgen al/gun ben.
demostrar lla/uera ela. finaes que lle / p̄až en.

Defto uos / dīrei mīragre. ond̄ a/uereðes fabo2.
que / mostrou santa maría / con merce τ con amo2.
5 /a un mui bon caualeiro / τ seu quíto seruíðo2.
que ena seruír metía. / seu cozaçon τ seu sen.

Se ome fežer de grādo / pola uírgen algun ben.

El auía un Seu fillo. / que sabía maiſ amar
ca fí. τ un caualeiro. / matouollo τ con pefar
10 do fillo foi el p̄endelo / τ quiserao mataR
ú el seu fillo matara / q̄ lle nō ualueſſe ren.
Se ome fežer de grādo / pola uírgē algun ben

El levanðoo Preso / en hūa Eīgreiántrou
τ ó p̄ef entrou p̄9 el / τ el del nō se nēb̄ou.
15 τ pois q̄ uíu á eīgreia / da u'gen ȳ soltou.
τ omildouſſā ȳmagē / τ dīſſo graças po2 en.
Se ome fežer de grādo / pola u'gen algun ben

[19r] miniatura

[19v]

F 18 <CSM 294>

[E]sta é como hūa moll' q̄ iogaua os dādos / en pulla lançou hūa pedra á á omage de
ſca / maría p̄q̄ p̄dera τ parou ūu ágeo de pedra q̄ ȳ / estaua τ recebeu ó colbe.

Non é mui ḡn marauilla. feereren / obeðeentes.
of angeof á á maðze. daql cui9 fon / fergentes.

Onde uos rogo amígos. que / un gran mīragre ouçades.
que fežo santa / maría en pulla τ ben fabiades.
5 q̄ def que o / ben oīðes. certo fōo que teñíades
maiſ ó / cozaçon en ela. τ ferades chus creentes.
Nō é mui ḡn m̄rauilla

Esto foi a hūa feita. / ðesta uírgen groziofa
que ant hūa ffa eigreria / muí ben feita τ fremosa
10 fillouff á iogar os dād9 / hūa moll' muit astrofa
con outr9 tafuref muit9 / que non eran se9 parēte^s
Nō é muí ḡn m̄rauilla

Aquesta moll' catiuia. / foi de tra Dalemāna
τ perðendo aos dādos / creceoll en tā ḡn fāna
15 que feζ hūa grā sādece / τ oýð oza quamāna
po2 que ḡrdað9 seiādes / de seérdes descreentes.⁴⁹

/ **H**̄va Omagē fremosa / da u'gen santa maría
de peð2a muí bē lauraða / sob2e la Po2ta sija.
τ dous angeos ant ela / τ qual qr deles auía.
20 fenllaf māof en9 peit9 / τ enas outras teentes.
Non é muí ḡn m̄rauilla

Eran come fenll9 lib2os / de muí ḡn sinificança
po2 que todolos faberes / faben eles fēdultança
af outras māof n9 peit9 / tījan po2 femellança.
25 que en de9 fas uōotades / tēen semp̄ muí feruētes.
Nō é muí ḡn m̄rauilla

Ond efta moll' sandia. / uíu hūa peð2é fillou a
τ catou á á Omagen / da uírgen τ dēostou á
τ lançoull aq̄la peð2a / po2 feríla. mas eŕrou a
30 ca os angeos que era / ant ela fozon pfentes.
Nō é muí ḡn marauilla

Po2 á ffa fēno2 ḡrdaren / ūu deles alçou á māo
τ Recebeu á ferida. / mas ficoull o b2aço fāo
τ quant9 aq̄sto uirō. / fillaron logo de chāo.
35 á moller τ dar cō ela / fo2ō nas cham̄s ardēte^s.
Nō é muí ḡn marauilla

Oangeo teue semp̄ze / de pois á māo tēduða
q̄ parou ant á omagē / pera seer deffenduða

⁴⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

onđe aquela omagē / foi de pois en car teuđa
40 mui maif ca āte n̄ era / de todaf aquelas gētes.⁵⁰

[20r] miniatura

[20v]

F 19 <CSM 288>

[E]sta é como un ome bō de religiō foi ue/er á eigreia ú iazía ó coþpo de fāt agostin.
τ / uíu ý de noite fca m̄.τ gñðes cozof dāgeof q̄ / cātauā ant ela.

A maðre de iesu crísto. ueðef á quen / aparece.
a quen o ben de seu fillo. τ dela auer / merece.

E desf un mui gran miragre. uos / contarei mui fremoſo.
que moſtrou fanta / maría. a un bon religioſo.
5 que delle fazer / feruíço. ſemp̄ era muit aguçoſo.
τ era de bōa / uide quite de toda fandece.
a maðre de iesu crísto

Ele natural dūa terra / foi que oza e chamaða
Cantáaria per nome / uíçofa τ auonðada.
10 τ ali ſemp̄e fažia. / ſſa uida τ ſſa mozada
feruínð á grozioſa. / que aos ſe9 nō falece.
a maðre de iesu crísto

Onde foi húa uegaða / que ſſe meteu en camyō
poza ueer ó ſepulcro / en q̄ iaz fāt agostyō.
15 τ pois foi ena eigreia / deitouſſe logo festyō
ant a capela da u'gen / que os ceos eſcraece.⁵¹

/E el de noite iazendo. / chegarō ý muit9 fātos
con a u'gen grozioſa. / cātādo mui dulcef cāt9
τ tantos fant9 cātauā / que u9 non fei dīž qñt9
20 loand á santa maría / ſeu ben τ ſſa grāadece.
a maðre de iesu crísto.

⁵⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

⁵¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

E ar cantauā un ueffo. / en q̄ dīz de⁵² com orrañas
fon af almas en9 ceos / dos santos τ co2ōadas
aqlas que af carreiras / de de9 ouuerō andadas
25 τ po2 el p2ēderō mo2te / que á ó Dem auoíréce
a maðze de iefu crísto.

E as uírgēes cantauan / ben ante santa maría
τ hūa deffas donzelas / contra a^s outra^s dīzia.
amígas mui bē cātem9 / ant aqsta que n9 guía
30 q̄ a ffa grā fremosura / mais ca ó sol esp2ādece.
a maðze de iefu crísto.

O Ome bōo tod esto. / uiu. τ deu po2ē loozes
a deus. τ poif á fa mōðe / q̄ é feñño2 das fēnozes
τ se ben costumad era / outr9 costumef mll'ozes
35 fillou dalí aðeante. / τ en mui bōa uellece.
a maðze de iefu crísto.

Moíreu. τ foi á ffa alma / pera deus dereitam̄te
segund dīsse ih'u xpo. / q̄ nūca mētiu nē mēte.
q̄ aos que o feruireñ. / nūca lles falírā niēte
40 do gran ben do paraíso / ca á eles perteece.⁵³

[21r]

F 20 <CSM 306>

54 pode. quanto xequí/ser fazer.

E daquest ū gñ miragre / auēo per com oȳ.
á un herege en Roma / τ contan q̄ foi assi.
dūa Omagen que era / da uirgen com ap2ēdi
5 pintada ena Eigreia / como uos quero dīzer.
po2 gñ marauilla tēno

⁵² <dīz de> está escrito sobre raspadura.

⁵³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

⁵⁴ Faltan a rúbrica, o refrán e a primeira cobra.

Esta egregate aquela. que chamā de Leñan
que dōmpadoz foi casā / que nom ouue Octauia
mais depois ar foi eigia / do apostolo san joan
10 mui nobze τ mui bē feita / τ que costou gñò auer
Poz gñ marauilla tēno

Alī est hūa Omagen. / da uirgē q non á par
pintada ena parede / τ Como á Sauðar
uēo o angeo do Ceo. / per q souue denpnar
15 ela Despirito santo / logo sen neun lezer.
Poz gñ marauilla tēno

E tan bon maestre era. / ó pintoz que a pitou
que fezo q semellasse / que quando á faudou
ó angeo Como logo / á tan toste sempnou
20 τ poz en lle fez o uêtre / mui creçudo Parecer.
Poz gñ marauilla tēno

E fez que teueffe cinta / ben como prēnada sol
cengir p cima do uêtre / qñdo lla prennece dol
esta omagen un dia / uiu á un herege fol.
25 τ diffe áos crischāos / ueéde que ides créer.
Poz gñ marauilla tēno

Que santa maría u'gen / foi. sol non dízedes rē
ca uedef q ten na cīta / como moll' pnne ten
fuso per cima do uêtre / muito fodes de mal fē
30 en créer ataes coufas / nē sol y mētes meter.
Poz gñ marauilla tēno

Qnñdo aqueft ouue dito / aquel herege sandeu
log á aquela omagē / á cinta lle decendeu
ruso como á moll' u'gē / τ logo lle Descreceu
35 ó uentr assi come ate / que foiss ela conceber.
Poz gñ marauilla tēno

Pois esto uiu o herege / repentiuffe muit entō
τ á á Virgē bēita / pidiu chozando perdon

40 esto fez de9 po2 ffa mōze / po2 mostrar q con razō
foi p̄enne seendo u'gē / t̄ pois que el foi nacer.

Po2 ḡn marauilla tēno

45 **E**sta Omagen bēeita / Desenton assi esta
con ffa cinta abaixað/ t semp2 assi estara.
t̄ deus miragres po2 ela / mostrou poiſ t̄ mostra
po2 nos fazer ð fa mōze / a uerdaðe coñocer.⁵⁵

[21v] miniatura

[22r]

F 21 <CSM 239>

Esta é dun miragre q s̄ca / maría fez en murça po2 un /ome q deu seu auer á
guardar / á outro t negoulo. t iurou p̄/ en.

Guardar se de/ue tod ome de iurar / gran falssiðade.
ant á / omagen da uírgen. / que é feñño2 de uer/dade.

5 **E** Desto uos / quero falar.
dun gran / miragre t contar.
que fanta maria / mostrar.
foi en // murça na Cidaðe.
po2 un que auer / á guardar.
deu á / outr en fialðade.

Guardar se deue / tod ome de iurar / gran falssiðade.
10 ant / á omagen da uír/gen. que é sen/no2 de uer/dade.

[22v]

Que llo teueſſe po2 llo dar
quando llo fosse ðmādar
mais aqle foillo negar
ðizendø gran tozpiðade
15 fezestes sol desto cuiðar
t allur ó demandaðe.
Guardarfſſe deue tod ome
de iurar gran falssiðade

⁵⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Ca eu non tēno uoffaū
20 nen nūca foi ē meu poð⁵⁶
τ Com ídes oza ðiȝer.
tal Mentíra τ calade.
ðiss o outro íde fazer
íura ant á mȝestaðe
25 **Guardarſſe deue tod ome**
de íurar gran falſſidaðe

Da uírgen deq de9 þnðer
q'f carne þ' nos τ nacer.
ðissoll aquel sol deteer
30 non me qro poif ãðaðe
á íura ende RecebeR
τ pois do al uof q'taðe
Guardarſſe deue tod ōe
de íurar gñ falſſidaðe

35 **D**aquesto iurar n̄ ðultou
τ pois que a íura írou
da eigreria ýr fe cuiðou
mas esto foi uāðaðe.
ca ó queixo lle derríbou
40 de9 con gñd enfermidað
Guardarſſe deue tod ōe
de iurar gñ falſſidaðe

E quis falar maf n̄ falou
τ peró á ýr ffe fillou
45 τ ú á ssa Casa chegou
muít adurðíſſe chamðe
un þſt aqñ se cōfessou
destes mēozes ūu fraðe
Guardarſſe deue tod ōe
50 **de íurar gñ falſſidaðe**

⁵⁶ <meu poð> está escrito sobre raspadura.

E começouſſ a repentiR
de fe9 pećcados τ sentir
mas aql nō q'f defcob'2
deque fe3 grand ēidoade.
55 /ca outra doo2 lo ferir.
foi po2 en par caridađe
Guardar se deue tod ome
de iurar gran falſſidađe

E tan muito ó foi seguir
60 q ia nō puđe mís m̄tir
τ ó frađe fe3 uijR.
dižendo po2 deus úuiāđ
ca á alma mi qr faýr
po2 que mentí τ uoř dađ
65 **Guardarſſe deue tod ome**
de iurar gran falſſidađe

Mŷ offello ca fi3 gñ mal
ca iurei come delleal.
par de9 gñ m̄tira m̄rtal
70 τ á deus po2 mí rogađe
τ áó que fui mentiral
ó seu do meu llo p̄gade
Guardarſſe deue tod ōe
de iurar gñ falſſidađe

75 **A** á uirgen que pode ual
mađre do Rei esperital.
po2 mí rogađ en g'fa tal
que non cate mia m̄lđađ
τ á tercer dia Sen al
80 foi morté po2 en loade.
Guardarſſe deue tod ōe
de iurar gñ falſſidađe

85 **A** uirgen mui de cozaçon
todos con gran deuoçon
que semp deŕre docaion

nos guardē p'fa bōðadē
t que de seu fillo perdon
nos de por̄a ffa p'redade.
Guardarſſe deue tod ōe
90 de iurar g'n falſſidade

Aſſí que do Demo felon
non entrem9 en fa p'ion
nen caiam9 en coforion.
mentindo por̄a liualdað
95 t poiſ el p'reſ por̄a nos paxō
de nos no feu Reýnðade.
Guardarſſe deue tod ōe.
de iurar g'n falſſidade.

[23r] miniatura

[23v]

F 22 <CSM 265>

Como santa maría guareceu á /Johan Damacēo da mão quelle /mandara tallar ó
Emperadoꝝ.

Semp̄a á uīrgē / fanta da bon / gualardon.
aos feus que tozto p'zen/den sen razón.

Un míragre defto / que escritachei.
en un líurantigo / uos oza dírei.
5 que á uírgen madze / fez do alto Reý.
onð aiades p'adade de/uoçon.

Semp̄a á uīrgen

Iohan Damascen ouúe nome sei ben.
por̄a quen o míragre fez aque nos //ten.
10 enfirmesperança de nos fazer / ben.
eno paraíſo u os fantos fon.
Semp̄a á u'gen fanta da bō gualardon

Est ome de lhínage foi non Rafez.
mais de grādē sempze de fa menynez
15 apzendeu nas artes poz que mayoz p̄z
ouúe dos que eran en ffa Sažon.

Sempz á u'gē fanta da bō gualardō

De saber. τ soube sempze ben sen mal.
τ fanta maría á que podé val.
20 amou mais que al ren τ poz lle leal.
seer entrou logo en Religion.
Sempz á u'gē fanta da bō gualardō

E fas ozas todas sempze Ben rezou.
τ pois foi de missa muí ben á cantou
25 á uirgen loando mais pois catiuou
de mouros τ leuado foi en pñjon.
Sempz á u'gen fanta da bō gualardō

A Perffia τ un Mouro rico Deu.
poz el seu auer τ ficou Servo seu.
30 τ alý iazendo per quant aprix eu.
sempz á deus rogaua muí de cozaçon.
Sempz á u'gē fca da bon gualardon

Ea fanta María que aiudaR.
o quiseffé daquela Coita tiraR.
35 τ ela ó fez á seu Señoz amar.
assí que o leixou entrar á baldon.
Sempz á u'gen fca da bō gualardon

En ffa Cafa τ amostrar a LeeR.
a Seu fillé outroffi a Escreuer
40 com el escreuía que sol coñocer
non podian nen fazer estremaçon.
Sempz á u'gen fanta da bō gualardō

Qual deles escreuia mais nē melloz
τ pois esto soube ó Emperador.

45 enuíou dizer ááquel seu Señío2
que logo sen al llo enuiassén don.
Semp2 á u'gen fanta da bō gualardō.

[24r]

E Ele ó feζo logo Manaman.
τ ó enperado2 poilo uíu mui gran.
50 p2azer cō el oúúé en o2den de San.
Bēeito ó feζ logo meter enton.
Semp2 á u'gē fanta da bō gualardō.

Un Mōesteiro per quant ap2end1
que era en Roma τ ýano ý
55 véér á meudé el Estand alý.
feu confsell oýa semp2é seu fermō.
Semp2 á u'gē fanta da bō gualardō.

E semp2e lle confsellaua que con de9
se teueſſe muité Defý a os Seus.
60 semp2e ben feζeffé pob2es τ Rome9
oúúeffen mui gran pté mui ḡn q'nō
Semp2 á u'gen fanta da bō gualardō

Mas en Perſſia o fillo do burges.
cuio p2eso foza tal Enueia p2es.
65 que feζo de Cartas dous paref ou tres
τ enuíou sobze atal Entençon.
Semp2 á u'gen fanta da bō gualardō

Po2 que ffā letera eſtremar a Dur.
podería ome da Sua nen llur.
70 poīlas achaffen ca nunca mur cō mur
fe mais femellaron en sua feiçon.
Semp2 á u'gen fca da bon gualardon

E diffe á un seu ome uaite seńneR.
ben alý ú ó Emperaðo2 feueR.
75 aqueſtas cartas deitaras como qr.

long húa Doutra ca aiuntaðas nō
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon

E ó Mandadeiro defto non falir.
quís. τ foi deitar as cartas fen mētir
80 ú ó Emperaðor achou que abzíR
as foi. τ toznou bzauo com un leon.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon

Ca as Cartas dízian aos Dala.
noffos amígos que en affrica á.
85 eu johan Damasceno que uíuáca
uos enuío Saudar con bēeiçon.
Semp2 á u'gen fanta da bō gularðo

D e Deus noffo padre que en Ceo ffe
que eno Empeiro pouca Gent é.
90 sabede τ Mal bastido ala ffe.
está po2 que uos toste de Suggeçon.⁵⁷

/Poderedes saýr Oza se uos p2aʒ.
ó Emperaðor pois uíu esto affaʒ
Cátou as leteras τ díffó maluaʒ
95 Johan Damascen aquesta traiçon.
Semp2 á u'gē fanta da bō gularðo.

F eʒ. ca deftas Leteras fóón ben fis
que ele as escreuíu par san Denís
mais farei uoll eu óque mal faʒ quís
100 que el de sñi ueia mui máá Víjon.
Semp2 á u'gē fanta da bō gularðo.

L og enton á os seus confello pedíu
sob2aqueste feito τ pois que oýu.
á don johan Damasceno ú ó uýu
105 o Pobó mandoulle fazer líjon.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon.

⁵⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

E á un feu ome Diffe logo Tol.
lla mão destra por que fez come fol
aquela Carta e pois faça ffa p2ol
110 per ú mais poder. e el en Ozaçon.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon.

Se foi deitar per com ó escrito Di3.
antó altar da Santa emperade3.
e Di3end affi set eu seruíço fi3.
115 mostra teu míagr en tā grād ocaion.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon.

Que collí da mão mais quant hūa no3
non dou pela chaga ca non dol nē co3
mais que es māde daquel que ayo3
120 chamaadé dos gregos fas ta petiçon.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon

Que me de mia mão ca eu nunca fix
esta traiçon nen fazela non quíx.
e se cantar ou Lóo2 eu De ti dix.
125 que te prouguesse fasle tu este son.
Semp2 á u'gen fca da bon gualardon.

Toda á Noite ben atēena Lu3.
iouúefsto Di3endo e tendu3 en cru3
ant ó altar. mais la que fēpze adu3.
130 ben. trouxe a Mão e eno tocon.
Semp2 á u'gen fca da bō gualardon.

LLa pos e foi fão eno mes Dab2il.
e logo ant ó Emperado2 gentil.
e ante outros omées ben cen mil
135 cantou sa missa e fez gñ prēcissón.⁵⁸

⁵⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[24v] miniatura

[25r] miniatura

[25v]

F 23 <CSM 324>

Esta é como santa ma/ría guareceu na ffa eigre/ia en Seuilla ūu muđo / que auía
do9 an9 q̄ n̄ falara.

Afeno2 / qué / mui ben soube per / fa língua responder.
a Gabziel mui ben / pode língua muđa / coźreger.

Daquest un muj / gran míragre uos / dírei sen ren men//tir.
mui fremosé / muit aposto. t fa/boroso doýr.
que / mostrou santa ma/ría aquela que foi / parir.
deus t ome / iesu crísto. que / po2 nos quis pois / moźreR.

Afénno2 que muj / ben soube per ffa / [26r] língua responder.
a Gabziel / mui ben pode língua muđa.c.

Aquesto foi en Seuilla / po2 q̄nt end eu apzendí
dūa omagē mui bela. / que trouxera el Rei ý.
da uirgen santa mřia. / que eu per me9 oll9 vj
fazer mui gñdes mirage's / en enfermos guarecer.
a feno2 q̄ mui bē soube

Esta era tan fremosa. / t De tan bōa feiçon.
que quen qr q̄ á uija / folgaualló Cozaçon.
t po2 end el Rei todos / auían gran Deuoçon
en ela. t amýudi. / á ýan po2 en Véér.
a feno2 q̄ mui bē soube

Onò auēo pois na festa / do Dia en que naceu
esta uirgen Groziosa / q̄ nos muito ml tolleu
que ó Demo n9 fazia / t ena Graça meteu.
de seu fillo jeso crísto / que quis omé de9 fér.
a feno2 q̄ mui bē soube

Esse Dia que uos digo / el Rei ffa Missa oýu
na grand eigreria da fée / queesse nunca en partiu

ataque foi toda Dita / mais o Poblo lle pedíu
que aquela ffa omagē / lles fezess alý trageR.
a fēno2 q̄ mui bē soube

/E el Rei con amo2 grande / que auia do Logar.
30 p̄ que seu paðré fa mðre / fezera ý SoteíráR.
outo2goulleſ a omagē / τ non q'f per ren tardar
q̄lla nō trouxeſſe logo / sen fillar neun lezer.
a fēno2 q̄ mui bē soube

E foi log a ffa Capela. / queſſe non deteue ren
35 τ leuoulles a omagē / apostamētē mui ben
con mui gñdef p̄ciffões / com atal feito conuen
loand áque é Loada. / τ deue sempze ſééR.
a fēno2 q̄ mui bē soube

E tanto que á omagen / á á Egreia chegou.
40 ūu muðo q̄ dētr estaua / per fínas empregūtou
que er é pois llo dífferō / á língua felle foltou.
falandé á uírgen santa / começou á BēeízeR.
a fēno2 q̄ mui bē soube

Dous anos fo2 q̄ nunca / falara el tal nē qual.
45 mas oque p'meiro díſſe / foi fanta María ual
ca po2 t1 fóón guarido / ai seño2 Esperítal.
τ começou log af mãos / contra os Ceos ergeR.
a fēno2 q̄ mui bē soube

E1 Rei τ quant9 ý eran / deron po2 en gran lóó2
50 á á uírgen Groziøfa. / maðre de nostro fēno2.
po2 que áel τ á todos / lles moſtrou atal am̄
que tan fremoſo míragc / foi ben ant eles fazer.⁵⁹

[26v] miniatura (só os cadros)

[27r]

⁵⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Como santa María gua/receu en Cozدoua hūa mo/ça dūa grand̄ enfermida/de que auía.

O Que mui tarde / ou nunca se pode po2 me/e3yā.
fāar en mui pouco / tempo guareçá santa Re/yńña.

Ca oque física / manda. fazer po2 auer sau/de.
ó enferm en grandes / tempos. fāa per sa gran uertude.
5 tan toste fanta / maría. po2 en se ela ma//iude.
uos dírei un feu mj/ragre. que fe3 en hūa me/ninña.

O que mui tarde.

Esta de Cozدoua era. na/tural τ padecia.
enferme/dade mui forte. que na / garganta auía.
10 aque / chaman lamparões. que é / máá maloutia.
τ passara ia tres anos que eta dōo2 / tíjńña.

O que mui tarde

[27v]

Sa mad̄e con coita dela / ental qlla ben guaríssē
non catou dēdar á mege^s / todo quanto lle pedissen
15 nen á físicos da térra. / rogandolles que á uissē
τ marauedis quinientos. / ou mais lles deu á mesqyā
O que mui tarde ou nūca

Mais eles po2 nulla coufa / quelles desse nō poderō
fāala nē p2ol llef oúue / quanta física fezeron.
20 peró todolos dōyeiros. / que ela lles deu ouueř
affi que á moller bōa / ficou en cona espynā.
O q mui tarde ou nunca

A moller con esta coita / non fabia que fezesse
τ do auer τ Da filla. / que confello y p̄fesse
25 maiſ enton ūu ome bōa / confelloulle q dīfesse
est al Rei τ á Leuasse / ca pera el Conuíyña.
O que mui tarde ou nūca

E Díffell ai moller bōa / fe nostro sēnoz mīude
tōdolos Reis críschāos / an aquesto poz uertude
30 q̄ sol q̄ pōnan fas māos / sobze tal dōór Sauðe.
an. τ poz en u9 cōfello / q̄ seiades mañán̄ya.
O q̄ mui tarde ou nunca

Antel Rey. τ irey logo. / uosco fe deus me defēda
de mal. τ de uoffa filla / lle contarei uoffa fazēda
35 τ desque llo oúuer dito / ben sei logo sen cōtēda
que el Rey p̄ fa m̄cée. / uos acozrera agyñña.⁶⁰

/**E**l foi al Rey τ contouollo / τ resposllel Rey amigo
á esto que me dízedes. / uos respond̄ assi τ digo.
q̄ ó q̄ me confellades / sol n̄ ual ūu mui m̄l figo
40 peró quefaladeſ muerto / τ toſte com andoz̄na.
O que mui tarde ou nūca

Ca dízedes que uertude. / ei. dízedes neicidāde.
mais fazed agoza tāto / eu Direi τ uos calade.
τ leuarei á menýnna / ant a bela maiestade.
da uírgen q̄ é enuolta / ena purpura fāgūya.
45 **O q̄ mui tarde ou nunca**

E pois foz á missa Dita / lauena da agua crara
á ela τ á Seu fillo. / tod o Cozpo τ a Cara.
τ beuao á menýnna / do Calez q̄ sobz̄a ara.
50 estfa u fse faz o fanguj / de de9 do uŷo da uŷna.
O q̄ mui tarde ou nunca

E beuáá tantos Dias. / quātas letras fō achada^s
eno nome de maría. / escrítas τ figuraðas.
τ assi no Dia quito / feran todas acabadas
55 τ destfa enfermidāde / guár̄a log á pastoz̄ya.
O q̄ mui tarde ou nunca.

⁶⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Esto foi foi feite á moça / a q̄tro días guarida.
foi do b̄acé da gargāta / pola señor q̄ da uída
aos que amā seu fillo / τ tal saude compriða
60 ouúe sen beuer arrope / nen auer baño de týa.⁶¹

[28r] miniatura (só os cadros)

[28v]

F 25 <CSM 322>

Como santa maria guáriu ūu ome en Euoza q̄ ouúera de moífer dun offo q̄ tija na
gargāta.

A Virgen que de deus maðre esté filla τ críada.
dacoífer os peccadores semp̄ / esta apparellada.

Ca nos non acoír en dia finaado nen en oza
mas semp̄ / en todo tempo. dacoífer non nos demoza.
5 τ puńia en todas guías como / non fiquemos foza.
do Reýno de deus seu fillo. ond̄ é Reyńia alçada.

A Virgen que de de9 maðre esté filla τ críada.
dacoífer os peccadores semp̄ está apparellada.

De mais finádamēte / nas ḡndes enfimidaðes
10 de dōóres τ de Coitas. / acoífe con piaðades
τ de tal razō com esta / uos direi sem asciutarðs
un ḡn miragre q̄ fez̄o / esta señor multoirað.
a u'gen q̄ de de9 maðre.

En Euoza foi ūu ome / que ena uirgen fiaua
15 muito τ que Cadaðia / a ela Sacomenðaua
τ auëoll hūa Noyte / en ffa Casa ú Cēaua.
que ouúera fér morto / á Desføza sen tardada.
a u'gen q̄ de de9 maðre.

Ca el gran comedoz era / τ Metía os bocados
20 muit á meuðe na boca / grandes τ defmesurað

⁶¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

τ áá Noite cēaua. / dūus cōellos assados.
/atraueffouxell un ofso. / na garganta τ saíraða
a u'gen q̄ de de9 maðre.

25 **A** ouue de tal maneira. / que cuiðou ser affogado
ca aquel ofso llauia. / ó Gozgomel atapado
assí que en pouca doza / ó oúue tan foxt inchado
que folego non podia / collar nen ar falar nada.
a u'gen q̄ de de9 maðre este

30 **A**ssi esteue gran tempo / que sol comer nō podía
nen beuer nenhūa coufa / senon caldou agua frīa
ataque chegou á festa / da uírgen santa maría
que cae no mes Dagosto / quand ela foi Cozōada.
a u'gen q̄ de de9 maðre.

35 **E**nton todos se9 parētes / τ amígos ó fillaron
τ áá Egreia Desta // nobre seníño2 a leuaron
τ téendoo po2 Mo2to / ant ó altar ó deitaron.
τ teuý aquela Noite. / τ contra á madurgada
a u'gen q̄ de de9 maðre este

40 **Q**vand á missa ia dízian / filló ó toste tan fozte.
que todos cuiðaron logo / que era chegað á mo2te
mais á uirgen groziosa / que dos coitados conozté
este non q's que mo2ressé / alý Daquela uegada.
a u'gen q̄ de de9 maðre este

45 **M**as guisou que en tosfiðo / lle fe3 deitar mantēente
aquel ofso pela Boca. / ante toda quanta gēte
ý estaua τ tan Toste. / loozes De bōamente.
deron á santa maría / á maðre de deus amada
a u'gen q̄ de de9 maðre este.

F 26 <CSM 323>

Como fanta maria refu/citou en Coira ūa aldea / de Seuilla uū menyo de / morte.

Ontre to/dalas / uertudes que á á uir/gen son daðas.
e de / guardar ben as coufas / que lle son acomenda/das.

Ca ela que é / guardada. pode guar/dar sen contendā.
ben / ó quell á guardar deren // τ tēer en ffā comen/da.
5 τ por end un grā / mīragre. dīrei se deus / me deffenda.
que fez / esta que ia outros. / á feitos muitas ue/gadas.

Ontre to/dalas uertudes. que / á á uirgen son daðas.
é de guardar ben as cou/fas. que lle son acomendaða^s.

[30r]

[E]_N Coira cabo feuilla / foi este mīragre feito.
10 no tempo q aboyucef / passou ben pelo estreito
Dalgizira τ á teíra / de Seuilla tod á eito
coíreu τ muitas aldeas / foron d9 mour9 qimdas.

Ontre todalas ūtudes

[A]_Lý era un bon ome / que un filýno auía.
15 pequeno q tant amua / com á uida q uiuía.
a este deu hua feuer / τ foi mort á tcer Dia
ó Paðze con coita dele / en fas façes deu palmða^s

Ontre todalas ūtudes

[E] Depenou seus cabelos / τ fez por ele gran dōo
20 dīzendō ai eu meu fillo / como fico de tí Sóo.
quisera eu q tu uifses / mí com eu ui teu auóo
meu paðze que me fazia / muitas mīcées grāadas

Ontre todalas ūtudes

[E] el aquesto Dīzendo. / os mouros logo deitař
25 fas algaras τ coíreron / τ roubaro qñt acharo.
τ os de Coira coírendo / todo ó logar leixaron
τ fogiron τ ficaron. / as casas defamparaðas

Ontre todalas ūtuðes

[A]quel ome que seu fillo / pera foteírar estaua.
30 quāðo uíu coírer a uíla / ó fillo ðefamparaua.
τ áá uírgen Bēeita / logo o acomendaua
τ todo quāt al auía / chozando á saluçadas.⁶²

/ [F]oiff ó ome τ os mour⁹ / tod aquel logar coírerō.
mais na casa daqst ome / non entrarō nē tāgerō
35 τ pero todolos outros / quant auian ý perdeī
non perdeu ó ome bōo / ualo² de tres dýeiradas

Ontre todalas ūtuðes

[C]a log en aquela Casa / entrou a sēno² cōpziða
de todo ben τ tan toste / deu áó minýno uída
40 τ gr̄dou af out̄s coufas / q̄ nō achou poif falida
ome de ren en fa Casa / nen sol as poxtas b'tadas

Ontre todalas ūtuðes

[E] achou seu fillo uíuo / τ p̄eguntoulle que er[“]
onde como resoigira. / ca po² mo²to ó teuera
45 τ el lle diffe que hūa / dona con el Eſteðera.
q̄ ó guardara d⁹ mour⁹ / τ fas coufas bē gr̄dadas

Ontre todalas ūtuðes

[F]ozan que sol nō tāgerā / en elas nē niūu ðano
fezeran nen eno leito. / nen na mesa nē no scan^o
50 quand est oyu ó bō ome / com era mui sen ēgano
foi chamar á se⁹ uez̄yos / τ pois lles ouúe m̄ft̄das

Ontre todalas ūtuðes.

[T]odas estas marauillas / lóózes po² endē ðeron.
áá uírgen groziofa. / τ aquantos llo ðiffeī
55 bēeizeron ó seu nome / τ gran festa lle fezerō
τ ouúy con alegría. / muitas lag'maf chozada^{s63}

⁶² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

⁶³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[30v] miniatura

[31r]

F 27 <CSM 240>

[E]sta é de lóð de santa maria

[O]s peccaðoðes toðos loaran.

santa maría / ca ðereit ý an.

[E]Na loar / τ ðiȝelo seu ben.
τ non / cuiðar nunca en outra / ren.
5 ca pois que pećcan / per seu mao sen.
roga / poz eles a ðo bon talan.

[O]s peccadoðes todos loaran
fanta maria ca ðereit ý an.

/ [E]Na loar τ sempȝe loarey.
10 os feus feitos ca outº bē nō ei
τ poz aquesto ðererto farey
τ os Coitaðos ðereito faran
Os peccadoðes todos loaran

[E]Na loar τ sempȝ esto faȝer.
15 poz las coitas deque faȝ lezer
quando deus uéé ýráðo seer
poz los pesares quelle faȝ uan
Os peccadoðes todos loaran

[E]Na loar τ nunca faȝer al.
20 ca ú á chaman sempȝ ela ýual
τ per ela somos liuref de mal
τ do peccado que feȝo aðan
Os peccadoðes todos loaran

[E]Na loar τ Diȝer ó seu pȝeȝ.
25 τ quanto bē ela no mūðo feȝ.

τ como roga po2 nos cada ue3
que pecamos po2 n9 saluū ð pñ
Os peccadores todos loaran.

[E] Na loar τ Dereito sera.
30 ca muito bē n9 fe3 semp2é far“
τ fe non foss ela fo2am9 ia
todos con abiron τ cō Datā.
Os peccadores todos loaran.

[E] Na loar τ farán gran razón
35 ca ela ped á seu fillo perdon
qñd eles erran τ outro pað2ō
nunca ouueron neno auerā
Os peccadores todos loaran

[E] Na loar τ quen esto fe3er.
40 fara dereito pois fēp2 ela qr.
rogar p’ nos ú nos á mís mest
po2 nos tirar de coital τ dafan
Os peccadores todos loaran.

[E] Na loar ca deus nonlle fe3 par
45 τ po2 en deuemos a confiar.
dela que p’ nos de9 uerra rogar.
alý u todos muito temeran.
Os peccadores todos loaran.

[E] Na loar ca u nostro fennoz
50 eno joýzo mais ýraðo fo2.
perðoarles a polo seu amo2
τ estes taes non se perðeran.⁶⁴

[31v] miniatura (só os cadros)

[32r] miniatura

[32v]

⁶⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

F 28 <CSM 285>

[E]fta é como santa maria fez á á monia que non quis por ela leixar desfír con un / Caualeiro que ffe toznás a sua Ozden. t á ó Caualeiro fez outrossí que fillasse reli/gion.

[D]o dem a perfia.

nona toll outra coufa come santa maría.

[D]est un fremoſo mīragre. uos quer eu oza contaR.
que poz hūa monia fazer quis. a santa Reynnna.
5 que per com eu apzendī. era de / mui bon femellar.
t de fremoſo parecer. t apostta minyńña.
t gran crerezia.
t grand / ozdýamento. esta dona auía.
t demais fabia.
10 amar mís doutra coufa. á u'gen que n9 guía.

[D]o dem á perfia. nona toll outra coufa comé santa maria.

/ [S]en tod esto delinage / muit alt era t melloz
falaua dout“moller / t poz aqsto á effa.
fillou p̄ fa cōpāneira / t p̄ fa aguardadoR
15 poz que muito a pçau“/ de sen a abadeffa.
t ú quer que ýa
ia mais aquela mōia / nunca de fý partía.
ante á Metía.
entodolos fe9 feitos / cada que os fazía.
20 Do dem á perfia.

/ [U]n sobzyn est abadeffa / auía q̄ mui gñ ben.
quería q̄ era mínyé / apost é fremoſo.
este def q̄ uiu á mōia. / q̄f lle melloz dout“ren
t en ḡfar q̄ a ouueſſe / foi tan aguçoſo.
25 que non era Dia.
q̄ll el muitas uegaðas / fa Coita non Dizía
t lle Prometía
que ffe con el se fosse / Con ela Cafaryá.
Do dem á perfia.

30 / [E] demais q̄ grād h'ðade / lle Daria t auer.
t á tr̄ria fēp̄ onrrāda / Rica t Vicosia.
t que nūca del pesar. / recebería maiſ p̄ažer
t tanto lle dīſſ aq̄sto / que ela Sabozofa.
foi. t Dalegría.
35 lle iurou en fas māos / que con ele Siryá.
t que Leixaría.
log aquel mōeſteiro / u al non aueria.
Do dem á perfia.

[33r]

[E]ffa noit aq̄la mōia / todas fas couſaf ḡfou
40 p̄ſe cō ſeu amigo yr / mas en hūa Capela
da u'rgē ſcā marianto / altar Sagēollou.
chozād āt hūa fa om̄gē / que era Mui bela
t fell Esped̄ya.
mas q̄ndo foi n̄pozta / per ela non Podía
45 Saýr. ca Viýa.
deant á maieſtaðe / que lla pozta choýa.
Do dem a perfia.

[D]efto foi tan eſpātada / t oúúe pauoꝝ atal.
q̄ſſe foi q̄nto ir mīſ poðe / á ó Dozmidoþro.
50 maila u'rgen grozioſa / reyñña eſperital.
fezo q̄ á el effa noite / enganou agoþro.
t foifſe ſſa via.
nīlizēdo quē nunca / poꝝ moller Creería
t Ela iažia.
55 coitaða en ſeu leito / que per rē nō durmia.
Do dem á perfia

[O]utro dia ḡn mannaá / atanto que á luž uíu
a abadeſſa ſſe leou / t á Monia con ella
t log aquel ſeu amigº / uēo quell ařreferýu.
60 como non faýu á ele / deque mui ḡn querela
ſemp̄ auer Deuýa
mais ella lle iuraua / q̄ mui mal fe fentýa
Peró toda uýa.

quando uēessa noite / que pera el ýrſſýa.⁶⁵

65 / [P]ois uēo a out[“] noite / como na p'meira fež
τ poz irſſende fa c̄rreir[“] / foi á á Egreia.
τ q̄ndo ſſén q̄ſ ſayr / a u'gen ſcā do bon pzež
prouſell ē cruz en[“] pozt[“] / τ Diffe non ſeria
que tan gran folia
70 faças cōtra meu fillo / nen tan ḡnd ouſadía
Ca eu non Sería
tēuda de Rogarlle / poz tí nen moiryá.
Do dem á perfia

[A] mōia cō mui ḡn coita / de con seu amigo fýr.
75 m̄car de noit aá eigréi[“] / foi na Maieſtaðe
ſol mēteſ nō q̄ſ tēer / ante foi á pozt abzír
τ ſayu per ela τ foifſe / τ fež y Maldaðe.
maſ muit en pzažia
á aquel seu amigo / τ bena Recebýa.
80 τ logo Tragýa.
un palafrē mui b̄aaco / en que a el subía.
Do dem á perfia

[P]ola leouá ſſa teŕra. / τ con ela iuras p̄es.
mui bē lloúue cōpð aqlo / que lle Conuēera.
85 aýnda mui m̄iſ lle deu / q̄ ante q̄ paſſaf ū mes
á fež ſeññoz de fa erðað / mais call el Differa
τ ela Viuýa
a mais uiçofa dona / que uiuer poðerýa
τ quanto querya.
90 tod aquel seu amigo / lle Daua τ cōpzia.⁶⁶

/ [A]ſſi ambos eſteueron / uiçofos a seu talan
τ de9 ſoffreu q̄ ouúeffe / fillos muitos τ fillas
muí ḡndef τ mui fm̄o9 / maſ a u'gē q̄ mui gran
peſar ouúe daqſte feito / fež y Marauillas.
95 Que apparecýa

⁶⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

⁶⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

á ela en Dozminđo / τ malá repzenđyá
dizendo Sandya.
τ como começaste / a tan gran baueq'a.
Do dem á perfia

- 100 [E] N leixar teu mōeſteiro / ú uiuías com eu ſei
mui bē.τ muitōrađmte / τ ýr ta Cařeira.
τ deſdeńares amín / τ á meu fillo fco Rei
τ non aueref ūgoñna / en ní hūa maneira
poz eſt eu Terrýa.
105 poz bē quete toznaſſes / pera á ta Mongýa
τ Eu guifaryá.
logo con de9 meu fillo / que te Perđoarýa.
Do dem a perfia.

- [A] Dona daqueſte ſono / foi Espantađa affy.
110 q̄ tremđo muité chozāđo / díſſ á ſeu Marido.
toda a uifô que uira / τ per quāt eu apndi
q̄ſo de9 que da fa graç/ foſſ ele ben compzido
τ ó quell Oýa.
todo llo Outožgaua / τ dela ſſe partýa
105 τ Doutr abadýa
Religion fillaua / en que á deus fuía.⁶⁷

[33v] miniatura

[34r]

F 29 <CSM 303>

[E] ſta é como á omage de / ſcā. m“ falou naſ olgas de / burgos á hūa menýa que /
auia gran medo de ſſa tía / poz traueſſura q̄ fezera.

Poz fol / tenno / quen na uirgē / non a mui grāđ / afperança.
ca noſſ / effozcé nos medos / τ nas coitas am/parança.

Desto dírei un mj/ragre. que conteu // no mōeſteiro.
de / Burgos τ ſem oýr/des. dírei uolo tod / enteiro.

⁶⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

5 que mos/trou santa maría / po2 toller medé / fa3 feiro.
dūa mo/ça que auia. tod / esto sen douídança

Po2 fol teño quē na uirgen non á

[34v]

muí grandø asperança.
ca noſſ efforçé nos / médos. t nas coitas / amparança.

10 Costumé q̄ as menýas / que ena o2din criadas
son q̄ gñdes traueſſuras / fažen algūas uegadas
pozen freiraſ q̄ af ḡrðan / lles dan per q̄ caſtigðas
feian t nō façā couſas / per que caia en errāça.

Po2 fol tēno q̄ na u'gē

15 Onde daqueſto auēo. / que hūa moça fazia
ámeudi traueſſuras / que peſauan a ſſa tia
t caſtigauá endē / ca maþo2 ben lle q̄rúa
ca ſi nen a ouſcouſa / t po2 endē fē dultāça.

Po2 fol tēno q̄ na u'gē

20 Atan gran medo auia / dela que ſol nō ouſaua
aparecer ú á uifſe. / q̄nd algūa ue3 erraua
t á freira dūa parte / á ferié⁶⁸ Caſtigaua.
t da outra lle fazia / muit algué muita c'āça⁶⁹

Po2 fol tēno q̄ na u'gē

25 /Onde un dia llavēo / q̄ fe3 mui gñ tueſſura
po2 que aquela ſſa tia / oúue dela gñ rancura
t buſcou a po2 feríla / maſ el a po2 ſſa uēta
bōa foiff á omagē / da uírgē fē demozāça
Po2 fol tēno q̄ na u'gē

30 E chozando t tremendo / diſſ ai u'gen groziofa
aco2rem á eſta coita / tu que es tan piadofa
que acože los coitados / po2 en fēno2 p̄recioſa

⁶⁸ <á ferié> está escrito sobre raspadura.

⁶⁹ No manuscrito a abreviatura aparece desprazada á esquerda do <c>. O feito pode responder a que o copista, ó verse constreñido polo espazo no final da liña, desprazase a abreviatura cara á esquerda para evitar a confluencia desta coa da vogal seguinte.

fais q̄ est eŕro q̄ fige / que caia en obzidanza⁷⁰

Poꝝ fol tēnno q̄ na u'gē

35 **D**e mia tia que aqſto / nūca lle uēna emēte
refpos llēton á omagē / māſſé en bon cōtenēte
aqueſto q̄ me tu rogas / farei eu de bōamente⁷¹
tanto q̄ oí mīſ teu feito / nono metas en balāça
Poꝝ fol tēnno q̄ na u'gē

40 **D**efto que dīſſ á omagē / foi á moça eſpantada
peró recebeu efforço. / de q̄ foi mui conoꝝtaða
τ poſſ uéo outro Dia / fſa tia á oúú áchaða
τ de poſſ q̄ ſoub o feito / oúúe na u'gen fiança.
Poꝝ fol tēnno q̄ na u'gē

45 **E**a fſa Sobz̄ya logo. / pera fſa caſa leou a
τ deſalı adeante. / amou á muité ūrrou á
τ en logar de com ante / a fería faágou á.
τ do que faboꝝ auía / feꝝ llenoꝝ amoꝝ τ pítāça⁷²

[35r] miniatura (só os cadros)

[35v]

F 30 <CSM 310>

De lóoꝝ de fanta maría

Muito per / deuá Re/ýnna.
dos ceos ſeer loaða.
de nos. ca no mundo nada.
foi ben come froꝝ de fpýńña.

5 **C**a ſempze fantuigada
foi. deſque a feꝝ ſeu paðze
eno cozpo de fſa maðze.
u iouue des pequenýa.

⁷⁰ A grafía <2> parece estar escrita sobre raspadura e presenta unha morfoloxía un tanto distinta ás do resto.

⁷¹ <de bōam> parece estar escrito sobre raspadura.

⁷² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Muítō per deuá reýná

10 dos ceos férre loada.

/E ar foi de deus amada.
ca sempze fez bôa uída.
t de todo ben compuída
ar foi fêendô menyñá.

15 Muítō per deuá Reýa.

E po2 endê Saudadâ
foi do angeo á tanto
que lle díssio de9 ó fato
de tí nacerá agýnna.

20 muítō per deuá reýa
dos ceos férre loada.

E de pois ficou pñenâda
de deus poderoſé forte
que po2 nos pñdeu mo2te
t resogiu mânanya.
muítō per deuá Reýa
dos ceos férre loada.

E con deus é eixalçada.
t el lle deu tal uertude
que po2 dar a nos faude
nola deu po2 méézya.
muítō per deuá reýa
dos ceos férre loada.

E po2 en senno2 onfrâda
ta mercéé en mí seia
que me leues u te ueia
daquesta uída mesqya.
muítō per deuá reýa
dos ceos férre loada.

[36r] miniatura

[36v]

F 31 <CSM 253>

[E]fta é como un romeu de frança que ýa á santiago foi por santa / maria de uila
sirga. τ nō pod en facar un bozðo de ferro q̄ leuaua en pēedēça

De grad a santa maria mercée τ piadade.
aos que de feus pe/cados lla pede con omildaade.

Ca pela ffa om[1l]daade⁷³. é ela lumé eſ/pello.
de todolos peccadozes. τ abígo τ confello.
5 τ á ffa uirgjdaade / legou fozte no uencello.
o demo que nos quífera tod9 meter fo ffa grade.
De grad á santa maría mercée τ piadade.
aos que de feus peccados.

/E roga semp̄ ao seu fillo / esta uirgen cozoada.
10 polos erros q̄ fazem9 / en esta uida m̄guada
q̄ nos perdon of pecado9 / ca xé noffa auogada.
pozen dela un miragre / dírei τ uos mascuíade.
De gradá fanta maría

Un ome bōo mozaua / ena vila de Tolosa.
15 q̄ como qr q̄ peccasse / en esta uirgen groziosa.
semp̄ auia ḡn fiança / mais á fēnoz piadofa.⁷⁴
mostrulle ben q̄ auia / del mercéé de uootaade.
De gradá fanta maría

Oome bōo entendeu / que andaua en pecado
20 τ foisse confessar logo / τ poi foi bē confessado
Recebeu en pēedença / que fosse logo guisado
poza ýr a Santiago. / ca lle mandou seu abade.⁷⁵

/Defi un bozðon leuasse / de feríro en que ouueffe
de líuras uijnté quatro / τ como qr que podeffe

⁷³ A parte central da palabra está afectada por unha mancha.

⁷⁴ <piadofa> está escrito sobre raspadura.

⁷⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

25 a saff costas ou na mão / o leuaff é ó Posesse
antó altar de sā jame / τ non foss en porzidaðe
De graðá fanta maría

El feζ logo mandamēto / de seu abaðe sen falla.
τ o bozdon fazer toste / mandou asse de9 me ualla
30 de uíjnt é q̄tro liuras / q̄ non mīgou nemigalla
fe quer uí eu q̄ no uíra / que mén cōtou á ūðade.
De graðá fanta maría

El ýndo per Castela. / con seu bozðō fracañte
á Egreia do camýo. / uýu logo mantéente
que chamā de vila sīrg[“] / τ preguntou aa gēte
po2 aquel q̄ logar era / τ díffell entō ūu fraðe.⁷⁶

[37r]

Ali chaman vila sīrg[“]. / logar muí mrauilloso
en que muito bō mīrag^e / sempze faζ τ fabozoso
a fca uirgen maría. / maðze do Rei poðoso
40 τ á Egreia é sua / τ deífreðoz á herðade.
De graðá fanta maría

O romeu q̄ muit amúa / á u'gen de ben cōpzida
desuíouffe dō camýo / τ feζ enton alá ýda
τ meteuffe na eigreria / ú ffa Oraçon oyða.
45 foi da uirgen groziosa / enqué á toda bondade.
De graðá fanta maría

E perdon de seus pecáð9 / pediu ben alý Logo.
τ díff ai fanta maría / po2 este perdon te rogo.
τ tan tost ó bozðō grosso / quebzou pelo meu logo
50 que poséra con sa mão / el ant á ffa magestaðe.
De grað á fanta maría

El uíu o bozðō⁷⁷ quebzado. / assi τ marauillouffe
que en duaf peçaf caeu / ia feitē po2 en sinouffe

⁷⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

⁷⁷ <o bozðō> está escrito sobre raspadura.

55 τ quantos alí estauā / desí enton leuātouſſe
poz sīr. τ dalí leualo. / poz gāar ſſa Cariādāe.
De građ á fanta maría

60 **E** ó Bozdon que iažia. / en duas peças no chāo
nono tirou da eigreia / pero era bon críſchāo
per poder que el ouueſſe / τ poz en teue poz uāo
feu cuiđé chozāđo diſſe / ai māđe de deus catađe.⁷⁸

65 **A** uoffa muı ġn m̄cee / τ nō á mia desmeſura
grand̄ e sobeia τ fera / que me fež faž loucura
deu querer ó bozđo uoffo / leuár. maſ uof u'gē pura
ualla mia bondađe uoffa / τ esto me perđođade.

De građá fanta maría

70 **E** contou a razon toda / como ó bozdon leuaua
affí Como ia oýſtes / τ cada ūu Loaua.
de9. τ a ſſa u'gen māđe / á Crerizá cantaua.
log alý Salue regina / loand̄ á Virgijđađe.
De građá fanta maría

75 **E**ſta uírgen groziosfa. / q̄ tal mīragre fezera
τ per aquel entenderō / que ó ome Bōo era.
folto de ſſa pēedença / poif quelle tolleu tā fera
carrega que el Leuaua / do ferré de ſſa maldađe.
De građ á fanta maría

80 **D**esi log a Santiago. / foi conp2ir ſſa romřia
τ poif toznouſſá ſſa tra / seruúu muı bē toda uía
en quanto uíueu de gđo / á uirgen fanta maría
τ poz aqſte Míragre. / todos llagoza rogađe.
De građ á fanta maría.

Que n9 de en este muđo. / á fazer ó feu feruíço.
τ nos guardē de pecado / derré de Mao bolíço.
ſſi que todos mereſcam⁹ / uiuerm⁹ poz ſēp2 en uíço
con ela τ con seu fillo / τ poz en amen cātade.⁷⁹

⁷⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

[37v] miniatura

[38r]

F 32 <CSM 204>

[E]sta é como fanta ma/ria guareceu un arcedia/go de grand ēfermidade / que auía
p rogo ð fā domī/go.

Aquel / que á / uirgen santa. ma/ria quiser seruir.
quand ouuer coita / de moerte. beno pod / ela guarír.

Daquesto a fan / domingo. un mira/gre conteceu.
el un // bon arcediago. en / ffa orden recebeu.
que era mui letera/do. t po2 aquest en/tendeu.
que podía / en começo. per ele / mui mais compzir.
5

Aquel que á / uirgen santa. ma/ria quíser ser/uir.
quand ou [38v] uer coita de mo2te. beno pod ela / guaríR.

El daquel arcediago. / auia mui gn saboR.
10 t cō ele Preegaua / ó ben de n̄o señño2.
t andando p̄egando / uēolle mui grā dooR
de guifa que nō podía / per ren folgar ne ðmíR
aquele que á uirgē santa

E era tan mui coitado / que non auía en ffi.
15 nen sol un final ð uíð / t os físicos Dalý.
dizían que podería / daquela guarí assy.
como podería morto / de so terra Refo2gíR.
aquele queá u'gē santa

El iazend assi p̄ morto / fanto domigo rogou
20 á uirgen santa maría / que sse logo demost̄u
ao Enferm u iazia. / t mui ben ó cōfotou
t o Doente mercée / começoulle de pedíR.
aq̄l que á u'gen santa

⁷⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Pos ela urgēef muitas // entraron τ a dizer
25 ffe fillaron ozações / τ per seus liur9 leer.
τ desí ar começaron / elas de muí gñ lezer.
a Cabeça τ ó Cozpo / τ os Pees á ungir.
aquel que á u'gē fanta

Acabeça log ungíron / po2 lle deuf ſy ſifo dar.
30 τ ó cozpo po2 ia ſenpze / de fozenico ffe quitar.
τ os pees po2 con eles / ſr no mundo pregar
τ que fezesse af gentes / que eſrauan repentir.
aquel que á u'gen fanta

San Domīg en out“caſa / 1azia logué uíu muí bē
35 com ētou fanta mīria / τ muitolle p pug en
τ uíu ó enferm ūgido / τ deulle graças po2ē
τ diſſo ai Grozioſa. / quen te poderá gracir.
aquel que á u'gē fanta

Tantos bēes que tu fazes / áos que ó meſter an
40 τ ar qñ ben tu oes / áos que te rogar uan
τ de como ced acoíſes / os que en coita eſtan
τ de maſ naſ taſ m̄cées / nunca pod ome falir
aql que á u'gen fanta

Poif q̄ foi muí bē ūgido / fanta María ſayu.
45 ffe dalí con ffas u'gēes / τ á ó Ceo sobyū.
τ log o arcediago. / á effa oza Guarýu.
po2 esto de seu feruíço / non ffe deuom á partír.
aquel que á u'gen fca.

[39r] miniatura

[39v]

F 33 <CSM 202>

[E]ſta é como fanta maría aíudou aó arce/diago a acabar á pzoſa que fazia de ffa
loóz / τ fe enclinou á omagen ant ele. τ diſſelle / graças po2 en.

Muito á fanta maría. maðze de de9 / gñ faboz.

daíudar quen lle cantaref ou p^{ro}faf fa^z de loo².

5 **E** daqsto un m^{ir}agre. oý / poucá re^{ter}.
que a un arcidiago au^{eo} q^{ue} gran / p^{or}zer.
auia en fazer p^{ro}faf. de s^{ua} loo² t^{em} dízer.
fa bondadé sa mesura. t^{em} seu p^{re}z t^{em} s^{ua} ualor.⁸⁰

10 **E**l h^ua p^{ro}fa fazía. / que era feita mui b^eo.
se non fosse h^ua ríma / foa que míguaua en
t^{em} achar nona podía / t^{em} cui^{da}ua que per ren
per el ia non ffacharía / nen per outro fabe^{do}o².
muíto á santa maría

15 **E**l ia po² Defasperado / deffaquela rímachar
per ome daqste m^undo / foiss entō a un altar
da uírgen santa m^uria / t^{em} Começoull a rogar
déffacabar esta p^{ro}fa. / quelle foss aíudado².⁸¹

20 / **C**a ela era Ben feita / de s^{ua} lóór t^{em} de Deus
t^{em} de Com á tríjdade / entendeffen os encre⁹
t^{em} el dar non lle podía / ne un cabo mai^s of se⁹
g^{en}ollos ficou que ela / foss end^o acabadoR.
muíto á santa maría

25 **E**stand^o el assi en p^{re}c^{es} / u^{el}olle a Cozaçon.
á Ríma q^{ue} lle míguaua / que era de tal Razón.
en latín t^{em} que most^{uu}a / Nobile triclinium.
t^{em} non auia paraula / que ý fezesse melloR.
muíto á santa maría

30 **E**sta Ríma que u^o digo / é que quer dízer assi.
nob^{re} casa de moza^{da}. / tres moza^{da}s á en tý.
deus pa^{de}ze t^{em} ó seu fillo / t^{em} o fant Espírit ý.
u^{er}eron mozar f^{er} falla / po² nos fazer^o amo².
muíto á santa maría

⁸⁰ Falta o refrán.

⁸¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Pois ouuá profacabada / fanta María lóou
quella tan bē acabára / τ con gran p2aʒ chozou
mais á cabo dūa peça / á ýmagen fenzlínou
dela. τ mui passo díſſe / muitas ḡçaf meu feno2.

35 muíto á fanta maría

Este miragre que fanta / maría demostrar q's.
conteceu nō á ḡn tēpo / na Cidade de París.
τ ueredes a ýmágen / po2 férdes en mais fis
oge Dia enclinada / estar dentr en fā víto2.⁸²

[40r] miniatura

[40v]

F 34 <CSM 216>

Esta é como fca maría se / mostrou en semellanza de / moller
demo. / τ ó demo fugiu ant ela. do caualeiro ao

O que en / fanta / maría. de cozaçon confiar.
non se tem que o possa / per ren ó dem enganar.

Daqueſt oza un míra/gre. fremoſo quero dizer.
que eu oy dūa Dona. / que fillaua gran p2aʒer.
5 en feruir santa // maría. τ eno seu ben / fazer.
poýnía sua faʒenda. τ todo seu / asperaR.

O que en fanta ma/ría. de cozaçon con/fiar.
non ffe te/ma que ó possa. / per ren ó Dem / enganaR.

[41r]

Ela dun bon caualeiro / mui rico era meller.
10 que perdera q̄nt auía / τ eralle mui mestre
deo cobzar τ quería. / cobzalo ia como quer
τ polo cobzar uassalo / se foi do demo toznar.

O que en fanta maría

⁸² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Quelle díffo poís meu fode^s / mui grandó algo u9 darej
15 τ uoffa moller tragede / á un monté falarey.
con ela. τ po2 en Rico / sen mesura u9 farey
o caualeir oyü esto. / τ foillo log outo2gar.

O que en fanta maría

O Diabo poís menage / do Caualeiro fillou.
20 q̄ ffa moll' llaðuffesse / mui gñd algo llam°ft°u
po2 en como lla leuasse / ó Caualeiro cuídou.
τ díffoll ai moll' treides / oge míg á un logar.

O que en fanta maría

A ela foille mui graue / po2 de ffa Casa faýR.
25 ca era dia da uirgen. / á que quería Seruír
en húa ssua igreia. / maif nō llo q'f cōsentir
per ren ó mariò é foýa / per fo2cia figo leuar.
O que en fanta maría

Ela ýndó per carreira. / uíu Eigureia cabo ffý.
30 estar de santa maría / τ díffo quereu alý.
folgar oza húa peça / τ andaremos desfy.
τ deceu ý τ deitouffe / á dō2mir tras ūu altar.⁸³

/E faýu Santa María. / de tralo altar enton.
τ affi a Semellaua / que díriádes que nō.
35 era fe non effa dona / τ díffo é ia sažon.
de nos ýrm9 ai mřido / τ díffel tempé dandar
O que en fanta maría

Enton foi santa maría / con el ao logar u.
estaua o demo quādo / uíu á maðze de iesu
40 crísto o demolle díffo / mentira fežische tu
en trager fanta maría / τ ata moller leixar.
O que en fanta maría

⁸³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Diff enton fanta maría / uai demo chēo ð mal
cuidascha met a dano / á mia feruenta leal.
45 mais de q̄nto tu cuidaste / eu cho toznarei en al
ca te tollo q̄ nō poffas / ia mais fazerlle pefar.

O que en fanta maría

E Diff a ó Caualeýro / fostes ome de mal fē
q̄ cuidastes pelo demo / auer requeza τ ben.
50 mais fillad en pēedeça / τ repentiðe uos en.
τ ó que u9 deu leixaðe / ca uos non pode p̄ftar.
O que en fanta maría

O Caualeiro da uírgē / muit alegre fespedøyu
τ foiss ú ffiā moll' era / τ contoulle q̄nto uíu
55 τ do demé de fe9 dōes / de tod alý ffiē partíu.
τ deffa oza deante. / de9 grandø algo llef foi dar⁸⁴

[41v] miniatura

[42r]

F 35 <CSM 305>

[C]omo á Carta da pēeden/ça da bōa moller pesou ma/is que quant auer tīja ó /
mercadoR.

Sempze / deue/mos na uírgen. / á tēer os cozações.
ca per ela guáán/namos. de deus / mui grandes perdôes.

E po2 en dízer uos / quero. se me mui / ben ascuitardes.
/un mui fremofo / mīragre. τ se ý / mentes parardes.
5 gran p̄ol de uoffa / fazenda. uos ter/ra se uos guardar/des.
de fazer per / que perçades. da/uer de deus gular/dōes.
Sempze de/uemos na uírgen .

[42v]

Esto foi dūa mēf/q̄yńña. moller / que peccado2 era.
e confessous á un / fraðe. dos peccados / que fezera.

⁸⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

10 τ poz a/uer perdon deles. auí/a coita tan fera.
que / do perdon pediu car/ta. mostrandu mui/tas razões.
/Sempre deuem9 na u'/gen. átēer os coraçōes.
ca per ela guáánamos / de deus mui grandes dōes.

Poz que á auer Deuía. / á ó fraðe que lla desse.
15 τ el deulla de tal guifa / mandādolle q̄ fezesse
feruíçá santa maría / p quefa⁸⁵ mercée oúueffe
τ iauias as fas festas / τ oyfse se9 fermōes.
Sempre deuem9 na .u'.

Toð esto lle pos en carta / τ desí ar Seelou á.
20 τ á moll' mui de grado / á fillou τ poif guardóoa
en seu fēo τ tan toste. / pera fa Cafá leuou a.
mas átā muit era pobze / que pidia as raçōes.
Senp̄e deuem9 na u'gē

E ú quer que ela ſ̄a. / semp̄ fa Carta leuaua
25 dentr en hūa fēeleira. / en q̄ á mui bē guardau⁸⁶
maſ pola u'gen bēeita / as Raçōes demādaua
ſofrendo frío τ fame / τ muitaſ trebolaçōes.
Semp̄ deuem9 na u'gē. / a tēer os Coraçōes.

[43r]

E ela affi andando. / chegou á hūa ciðade
30 τ uiú fēér na Rua / com eu achei p̄ ūðade
un cambiadoz q̄ cābiau⁸⁷ / dauer mui gñ qñtiðade
efterlījs e tozneſes. / burgaleſes pepiōes.
Semp̄ deuem9 na u'gē

E ýnda daqueſtes nou9 / τ d9 p2etos τ da gueŕra
35 τ ela pediúlle algo. / poz aquela q̄ non eŕra
el diffe fazelo quero. / sobze peññoz ca na tra
ú somos nō é costume / de dar doutra guifa dōes
Semp̄ deuem9 na u'gen

⁸⁵ <p que> está escrito sobre raspadura.

40 **E**la respondeulle logo. / iuro u9 par mía creēça
q non trag erg esta carta / q é de mía pēedença.
t diff el uéela quero. / t meterei ý femença
se é carta de Soltura / ou ffe é de petições.
Sempre deuem9 na u'gē.

45 **E**l enton léeu a Carta. / t ante quella toznasse
disselle quelle ðaría. / sobr ela qnto pesasse.
t que esto lle faría. / t dal non se traballase
per ren ca el n amaua. / truães nen arlotões.
Sempre deuem9 na u'gē

50 **E**la auendo na uírgen / madre de de9 gñ fiança
outogoulle q posesse / a Carta ena balança
mas qlle desse ó peso. / dela logo sen tardanza
que nō moíresse de fame / ascusa polos ranções.⁸⁶

55 /**E**la meteu na balança / á carta t tan pesada.
fe fez logo q na outra / non pode porf met naõ“
que tato p ren pesasse / esto foi coufa prouada
t ó cambiadoz cõ fâna / depenaua se9 graññões
Sempre deuem9 na u'gē

60 **O** Cambiadoz fillou out“/ balança mayoz daqla
t cuiðou aqla Carta / per mayoz peso uêcela
mas peró nō meteu tato / na balança q mouela
per ren podeffé de terfa / ento fillou se9 bolffões
Sempre deuem9 na u'gē

65 **Q**ue meteu na balança / chéos de prata t douro
mas mui mís pesou á cart“/ en que auía tesouro.
daql que perðoar pode / críschão. iudeu. t mouro
a tanto que en de9 aiā / ben firmef fas etenções.
Sempre deuem9 na u'gē

**Quâd o cabriadoz uíu esto / pediu por santa maría
mercéé q ffe leixasse. / do peso t lle Daría**

⁸⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

70 quant ela ðo seu q'seffe / per que sempze uíúria
ben é auondadamēte / τ molleret τ barões.
Sempze deuem⁹ na u'gē.

75 **Quātos este feito uíron / tan toste lle coffellarō**
q o feζeff é foi feito. / τ log á u'gen loaron
poz tan fremoſo mīrag^e / τ con ḡn pzaž chozarō
tod⁹ gēollos ficados / cō mui ḡndes deuoçōes.⁸⁷

[43v] miniatura

[44r] miniatura

[44v]

F 36 <CSM 261>

Eſta é da bōa Dona que deseraua / uéér mais dál ome bōo τ de bōa uj/da. τ bōa
Dona outoffi. caða que / oýa deles falaR

Quen iefu crīſt / e ſſa ma/ðøe uéér.
quier en ſſa / uíða á de guardar.
como / punne de lles fazer pzažer.
τ ſſe guardøe de lles fazer / pesar.

5 **D**est un mīra/gre quero retrær.
que / fež a uírgen que non ou/ue par.
poz hua bōa ðo//na que uéér.
bōos oméés / quería τ onrrar.
τ bōas ðo/nas τ foilllos moſtrar.
10 fan/ta maría τ fež coñoceR.
Quen ihefu crīſté ſſa maðøe / uéér.
quíſer en ſſa uíða á de / guardar.

15 **U**n fanto bispo / com oý ðížer.
uēo á effa / teŕfa pzeegar.
τ ela con fa/boz ðeo uéér.
llenuiou muito / ðížer τ rogar.
que ſſe de ðe9 [45r] quíſeff algo falar
ena eigreia / irýa féeR.

⁸⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final do folio.

20 **Q**uen iesu críst é / ffa maðze uéér.
 quíser en ffa uj/da á de guardāR.

25 **E**la. τ ele uēo sen Leȝer.
 τ começou muı bē a fermōar
 τ ela tanto que ó foi uééR.
 cońñoceo ca ðe9 llo q's guífar
 τ pois á el ffe foi māefestar
 ðescobzíull entō todo seu ȝrer.
 Quen iesu crísté ffa maðze uéér

30 **E**l assí lle soube RespondeR.
 se ome bōo queredes cataR
 τ bōa Dona eu uolos uéér
 farei anbos maiſ ant á iaruar
 aueredes τ muı foa estaR.
 en hūa Cafa. τ ý atendeR.
 Quen iesu crísté ffa maðze uéér

35 **E**la ó feȝ fen uagar ý pñender
 τ pois noue ðías foi acabaR
 hūa noite quíso ðe9 que uéér
 o podesse ca uíu gran lum ētrar
 per hūa estré per outra paſſar
40 como per ponte paſſada fazer
 Quen iesu crísté ffa maðze uéér

45 **P**er ý os santos τ ela saber
 q's quen eran τ log á pñegūtar
 fe fillou ó p'meiro que uééR
 foi ðeles τ pñes lo á coníurar
 q'lle non fosse uerdade negar.
 ðeles quen eran τ el responder
 Quen iesu crísté ffa maðze uéér.
 /quíser en ffa uída á de guardar.

50 **L**le foi assí estes fozon soffrer.
 po2 ðeus en este mundé endurar

muitas coitas pera ele ueéR
no paraýso τ po2 en chamaR
lles fozon fantos per todo logar
τ uos assí ó deuedes CrééR.

55

Quen iesu crístē súa madrē ueér

E os outros que oides LééR.
loando a deus τ aposto cantar
angeos son que ó sempze ueer
60 poden. τ aqueles do9 q chegar
ueedes iesu crísto sen dultar
esté súa Madrē onde foi nacer.

Quen iesu crístē súa madrē ueér

Quando os uiú foi af māof erger
65 contra ó ceo τ p2es ssácho2aR
τ díffolles feñózes poiſ ueér
q'festeſ q u9 foss o1 maiſ leuar.
me qraðes con uosco fē tardar
τ log ant eles foi mo2ta caer.

70

Quen iesu crístē súa madrē ueér

O santo Bispo foi est entendeR.
da mo2te dela. τ marauillar.
se foi muito ca de9 lle fe3 ueér.
dela ó feité non llo quíſ celar
75 τ fe3o fas compannas esptar
τ puñíou logo dalí a mouer.

Quen iesu crístē súa madrē ueér

E foiss agýná sen sfe detéeR.
τ pois chegou fe3 af po2taſ b2itar
80 τ buscou á Dona pola ueér.
τ uiú á mo2ta τ mello2 cheirar
que nullas especias dultramar
daqueftas que endé soen trager.

Quen iesu crístē súa madrē ueér.

85 **E**sto mandou en escrito meter.

ó santo bispo τ feζ en loaR.
á ihesu crísto que llo feζ uéér
τ á ffa madre nō ar q's leixar.
que non fossen gñdes loozes dar
90 ca tal feito non llef q's ascôder.
Quen iesu crístē ffa madre uéér
quífer en ffa uída á de guardar.

[45v] miniatura

[46r]

F 37 <CSM 293>

[C]omo un iogr̄ remeda/ua á omage de fca maría / τ tozceuxelle á boca τ ó pef/coço.
τ leuarono á á eigr̄/ia tēer uígia τ guareceu.

Par de9 / muité / gran dereito de / prender grandø / oiajon.
o que / contra fazer cuída / aquel de que á / faiçon.

5 **C**a fe/gundø escrit acha/mos. deus a fe//gura de ffi.
fezo / ome τ poz endø. / deuámar mui mais / ca ffi.

o om a de9 / τ daquesto segundo / eu apzendø.
auēo / gran miragre. / onde fiʒ cobzas τ / fon.

Par deus muité / gran dereito. de [46v] prender grandø oquei/ion.
o que contra fa/ʒer cuída. aquel de / que á faiçon.

10 **E**sto foi en Lombardia / dun iograr remedadoz
q á tan ben remedaua / que auían en saboz.
todos quātos lo uíjan / τ dauan lle con amoz
panos τ felas τ frēos / τ outro muito bō don.
Par de9 muité gñ deíto

15 **E** el con saboz daquésto / ia mais non fazia al
fe non remediar a todø / ūus ben τ outrø mal.
maſ ó dem a que crija / de confsello feʒ llatal
remedillo faʒ onde / recebeu mui gñ líjon.
Par de9 muite gñ dereito

E affí foi que un Dia / per hūa pōta entrar
20 da uila foi mui bē feita / τ uíu sob2 ela estar.
hūa mui bela om̄gē. / da uirgen que n̄ a par
tēendo seu fill en b2aço / mas non fe3 ȳ ozaçō.
Par de9 muité ḡn dereito

/M_{as} paroulle muito m̄te^s / τ poif que á ben catou.
25 cō ḡn fandoe3 o astroso / a remediar á cuidou.
mas pesou a ih'u x̄po / τ atal ó adobou.
que ben cabo da ozella / pos lla boqué ó grānō.
Par de9 muité ḡn deito.

E ó colo con ó Braço. / tan fōte sell estōceu
30 que en péés estar n̄ pode / τ log en teíra Caeu.
mas a ḡete q̄ uíu esto / o fillou τ ó Ergeu.
τ cozéndo á Egreia / ó leuaron de rādon.
Par de9 muité ḡn deito

E teueron ȳ Vigía. / τ rogarō muit á de9
35 q̄ mostrasse p̄ fa m̄dze / alí dos m̄rágres se9.
τ ó iograr lle rogaua / dízend os pecad9 me9
son tan muit9 q̄ aq̄sto / miauēo con gran ražō
Par de9 muité ḡn deito

Outro díá q̄nd á míssa / começaron a dízēR.
40 a uirgen santa maría / quis dele mercee auer
τ o Rosto τ o b2aço / lle fe3 logo cozéger
τ toznóo mui ben fão / po2 que mui ḡn deuoçō
Par de9 muité ḡn deito

Oúuerō quant9 ȳ eran / loanò a feñíos de pre3
45 q̄ tan fremofo m̄rágre⁸⁸ / affí ante todos fe3.
τ ó Bispo da Ciadade. / que ó oyu deffa ue3.
ueo log á á Egreia / τ fe3 ende ḡn fermō.⁸⁹

⁸⁸ <q̄ tan fremofo m̄rágre> está escrito sobre raspadura.

⁸⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[47r] miniatura

[47v]

F 38 <CSM 274>

[E]sta é como s̄cā. m̄ fez ao fra/de q̄ll acabasse a garnacha q̄ / auía começada
dorazōes. τ / dīselle qual dia auía de / moírer.

Poilo pe/cadoz / puñár en seruír / santa maria.
non te/mádes que perder. fse / possa per ffa folía.

5 **P**oz uos pzuuar oza esto / mīragre quero dīzer.
que poucā conteu en bur/gos. dun fraðe que quis // fazer.
á u'gen sa garna/cha. dorazōes τ poder.
feu / meteu en acabala. assi / noite come Día.
Poilo pecadoz puñár

10 **P**oz fazer esta garnacha / esteuña gran sažon.
q̄ non foi dia nē noite / que non foſſ en ozaçō
τ estandoa fazendo. / ó Demo en cozaçon
lle meteu qſſe saíſſe / da Ozden ca bē fería.
Poilo pecadoz puñár

15 **E**stando el en seruíço / da uírgen foyo tētar
á tan muito ó diabo / que ó ouúe de foçcar
que lle fez q̄ á garnacha / leixasse poz acabaR.
τ fez lle leixar á ozde / τ foſſ endē sua uía.
Poilo pecadoz puñár

20 **E**l ýndo per un camyo / á uírgen llapareceu
τ ficouſſ el en gēollos / τ mui ben per entēdeu
que santa María era / τ logo á Coññoceu
τ ela en sua Māo. / hūa Garnacha tragía
Poilo pecadoz puñár.

[48r]

Qué a demais era bela. / τ de mui Rico lauoz.
fe non q̄ éra mui curta / come dalgūa paſtoz

25 pequena τ díss ó fraðe / féría mui melloR.
esta garnacha fe fosse / compriða como deuía
Poilo pecadoz puñiar

Díss enton santa maría / esta garnacha per ffý.
est aque me tu fazías / τ leixasche ma affý
30 po2 acabar. mas agýa. / te to2na logo daqui.
á o mōesteiré se mia / comprißses gracírchoýá
Poilo pecadoz puñiar

Deopois que lla u'gē fata / esto díssio foille mal.
τ díssolle feno2 madre / daql que podé que ual
35 semiaquesto pðoasses / ýrmia logo sen al.
á o mōesteiré Esta / garnacha acabaría.
Poilo pecadoz puñiar.

Enton díss á groziosa. / meu fillo perðoara.
atí quanto tu cuidaste / poif q ténd achaf m'l ia
40 τ to2nat á tua o2den / ca mui cedo chauerá
mester de talá to2nara / ca eu teu mal nō qrría.
Poilo pecadoz puñiar.

Aýnda de ta fazenda / mais te desenganarej
deste Dia á un ano / Seras mo2to eu ó sei
45 τ á esto para mentes / ca eu ant atí Veírei.
q moiras. τ no meu fillo / que te fez fepre confia.⁹⁰

/ **Q**uādoll esto díss a u'gen / logo xell el Espediu.
τ foiss ú eran os fraðes / τ seu abito pídiu
τ cōtoulles qñto uíra / τ cada uu Escríuío
50 ó dia en que díssera / á u'gen que moírería
Poilo pecadoz puñiar

El enton no mōesteiro / ffa Pēedença fillou
τ na ob2a que leixara / po2 fazer ar começou
τ mui bē ôtre se9 fraðes / tod aquel tempo passou

⁹⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

55 τ cada ūu parou m̄tes / ena uírgen fſe uerría
Poilo pecadoz puñiar.

En uespera daquel díía / aqueuola u'gen uen.
τ pareceu a o fraðe / τ diffoll amigo ben.
acabafchá mia garncha / maif mui bē tacharaf ē
60 ca faíras cras do mūdo / τ prend en gñd alegría
Poilo pecadoz puñiar.

Enton uēoff aos fraðes / τ difflo feññozes me⁹
aquí ú oza Ozaua. / uēo á maðze de deus.
τ difflo que eu falrría / cras do mundo τ os fe⁹
feitos fēpze uof loade / de tal feññoz toda uía.
65 Poilo pecadoz puñiar

Que quiso que dō pecados / me podesse repentíR.
τ poz en me diff á mozte / q me podesf en sentir.
τ estando fēp en p̄zes en outro Día faŷR
70 lle foi á alma do coþpo / pero que lle non doýa.⁹¹

[48v] miniatura (só os cadros)

[49r]

F 39 <CSM 273>

[E]sta é como santa maría / deu fios á ūu ome bōo pera / coser á sauāa do seu
altaR.

A maðze / de deus / que este do mundo / lumé espello.
sem/pze nas coufas men/guadas acozre τ dá / confello.

Desta ra/zon un m̄iragre. dī/rei aposté fremofo.
que fežo santa ma//ria τ doýr mui fa/bozofo.
5 esto foi en / aya monte. logar ia / quanto fragofo.
peró terra auonda/da. de perdiz τ de cōello.
A Maðze de deus / que este. do mundo / lumé espello.
sem/pze nas coufas [49v] menguadas. acoíre τ / da confello.

⁹¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Alí á hūa Eīgreia. / ðesta uirgen groziofa
10 que é dentro no castelo / nē bē feita nen fremosa
mas peqna τ muí pobze / τ de todo menguadofa
τ campāa á tamāna / qual conuē ao cōcello.
a madre de de9 que este

E os panos con que era / ende o altar coberto.
15 eran ric9 τ muí nobzes / esto fabem9 po2 certo.
τ per cima da eigreria / era ó teito Coberto.
τ ostias ý mīguauā / τ uyo bzanqué umello
a madre de de9 que este.

Ond auēo na gñ festa / ðesta uirgē en agosto
20 que entrou uu ome bōo / τ uiu estar desáposto
ó altar. τ Disse logo / par de9 muite gñ dēosto
do feito da uirgē fata / fér metuð a trebello.
a madre de de9 que este

E però oza non tenno. / pera ðar ý Offerenda
25 coferei aquestes pan9 / daquest altar fē ɔtēda
fe poder achar agulla / ou fios. ou qn miof uēda
pois q mal parado ueio / iazer aqueste azarello.
a madre de de9 que este

/E Maa uentura uēna / quen altar assi desbulha
30 τ po2 en buscaðe fios / amigos ca eu agulla
tenno que nō á tā bōa / daqui a ta riba Dulla
pera coselos muí toste / però que uello semello.
a madre de de9 que este

Per coufa que el fezesse / nen disfesse nē rogaſſe
35 á todos non foi en pito⁹² / que sol un fio achasse
nen aýnda en9 panos / do altar però ꝑuafse.
de facar end un enteiro / nē quē lle disfesse dello.
a madre de de9 que este.

⁹² Unha queimadura sobre o <p> impide ver a abreviatura empregada.

40 **E**stando assí aquel ome / por estes fios Coitado
que os auer nō podia / catou τ uiu a seu lado
pendar de címa do ḥbzo / do9 fios. τ Espantado
foi en muit a m̄rauilla / diȝendo non e anello.
a madre de de9 que este.

45 **E**ste miragre mas nouo / τ por aquesto uarões
ena uírgen groziosa. / ben tēed os Cozações
τ logo ant ó altar tod9 / fezeron fas Ozações
τ mais lag'mas chozarō / ca chēo ūu gran botello.
a madre de de9 que este.

50 **E** leuantaron ffe logo. / dando grandes adiāos
todos a santa maría. / τ el Coseo os panos
mui bē con aqles fios / τ encobziu os danos
a pesar do dem astrofo / que e peor que Golpello.⁹³

[50r] miniatura

[50v]

F 40 <CSM 320>

[D]e lóoz de santa maría.

Santa ma/ría leua.

o ben que perdeu Eua.

5 **O** ben que perdeu / Eua.
pela ffa neici/dade.
cobzou santa / maria.
per ffa grand / omildaðe.

Santa ma/ría leua.

ó ben que per/deu Eua.

⁹³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

10 **O** ben que / perðeu Eua.
pela ffa // gran loucura.
cobzou / santa maría.
con a ffa / gran Cozura.
Santa maría leua
ó ben que perðeu Eua

15 **O** ben que perðeu Eua
a noffa mād̄ antiga
cobzou santa maría
ú foi de deus amiga
Santa maría leua.
20 **ó ben que perðeu Eua**

25 **O** ben que perðeu Eua
du perðeu Parayfo
cobzou santa maría
pelo seu mui bon fiso.
Santa maría leua.
ó ben que perðeu Eua

30 **O** ben que perðeu Eua.
u perðeu de de9 medo.
cobzou santa maría.
créénd en el mui cedo
Santa maría leua
ó ben que perðeu Eua.

35 **O** ben que perðeu Eua
bzitando mandamēto
cobzou santa maría.
per bōo entendimēto
Santa maría leua.
ó ben que perðeu Eua.

40 **Q**uanto ben perðeu Eua
fazendo gran folia.
cobzou a Groziosa.

uírgen santa maría.

Santa maría Leua

ó ben que perðeu Eua.

[51r] miniatura

[51v]

F 41 <CSM 297>

[E]sta é como santa maría / p̄es uingança dun ome / dōzón que diffe pola ffa
o/magen que era jōolo.

Com é / mui bōa / creença. do que non / uéé omé cree.
ben / affi é mal créente de / non créér o que uéé.

5 Deft un fremofo / miragre. uos rog / oza que ouçades.
τ desque ó entender//des. fara uos que / ben creades.
en deus / τ en ffa madre. / per que seu amo2 / aiades
ó que nun/ca auer puðe. quen / en eles ben non créé.

Com é mui bōa cre/ença. do que non / uéé omé créé.
ben / affi é mal créente [52r] de non créér o que uéé.

10 E pozen créér deuemos / q̄ de9 cōpzida uertude.
este. τ que del os fantas / la an per que dā faude.
aaqueles que ó crén / τ po2 en se deus m̄ude.
mui cegué dentēdīmto / ó que aquesto nō uéé.
Comé mui bōa créença.

15 E pois á ffa grā uertude / affi est apparellada
dobzar en aquela coufa / que acha enderençada
pera a Receber logo. / esto razon é prouada
que na om̄gē uertude / acha o que o ben crée.
Comé mui bōa créença

20 Ca ben com á coufa uiú/ recebe po2 asperança.
uertude sol que á creen / ben affi po2 semellāça
á Recebe á Omagen / mantēete fē tardança.
daql de que é fegura. / macar om á el nō uéé
Comé mui bōa créença

Onde foi húa Vegaða / que un Rei figo tragía
25 húa Omagen mui bela / da uirgen fáta maría
poz q de9 muit9 mirag's / demostraua cada dia.
enque foi ūuar ū falsfo / fraðe que en de9 nō créé
Comé mui bōa créénça.

/Dizendo muito p tēno / q é omé sen Recado.
30 o que créé que ūtuðe. / á no madeir entallado
que nō fala nē se moue / esté bē fandeu prouado
τ tēno que é mui cego / o que aquesto nō uéé.
Comé mui bōa créénça

Quād el diff esta paraula / mui pñeto del rei estaua
35 q todas estas fñdeces / que dizia aſcuitaua
τ de mais cōtra ū fraðe / seu cōpañño se toznaua
dizendó este Rei teñío / que enos jñolos créé.
Comé mui bōa créénça

Quand ó frað aqñto diff / tozousel rei mui fñuðo
40 τ diff aos que estauan / ant el muité atreúðo
τ fandeu aqñte fraðe. / τ teñío poz perduðo
ca non uéé ben ð9 ollos / mas pelo toutuço uéé.
Comé mui bōa créénça.

E desoi mais sa fazenda / nunca yrá adeante
45 ante tozará a Redé / semp será maladante
τ a uirgen Groziosa / non queíra qff el auñate
daquesto que el á dito. / pois que éela descréé.
Comé mui bōa créénça

Toð aquest assi auñeo / ca fñpze fež fñsa fazenda
50 mui mal aqñ fraðe falsfo / ca foi louco sen cõtenda
sempze ðalí adeante / τ de9 q's fillar emeda
del poz fñi e poz fñsa mñðze / come ðome q nō créé.⁹⁴

⁹⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[52v] miniatura (só os cadros)

[53r]

F 42 <CSM 362>

Efta é como santa Ma/ría feʒ cobzar ó lume á un / oříueʒ que era cego en
Cha/rtres.

Ben pode / fanta ma/ría. seu lum á ó ce/go ðar.
pois que / dos peccados pode. / as almas alumear.

5 E de tal razon com / efta. uos quer eu / oza ðízer.
un míra/gre mui fremofo. // que foi en franca fa/ʒer.
á uirgen san/tá maría. que feʒ / un cego ueér.
ben / ena vila de Char/tes. como uos / quero contaR.

Ben pode santa / maría. seu lum ao / cego ðar.
pois que / dos peccados pode [53v] as almas alu/mēaR.

10 Este ceg Ouríueʒ foza / q non ouña melloz
en todó reino de fráça / nenas terraf á redoz
τ en feruír ſepoz á u'gē / auía mui gran faboz
τ poz end hūarca douro / foza mui ríca laurar
Ben pode fanta maría.

15 Pera trager as relias / sempze ena precifion
τ poz en uendela foza / ena See de Leon.
τ ðera ðela poz algo / τ Dela ðera en ðon
pois que soube q aurā / as Relicas ý andaR.
Ben pode fanta maría

20 Efta foi aquela arca. / de que uos eu ia falei
que tragiā pelo mūdo / poz gāar segūdachei
escrito poz queff a víla / queimara como cōtei
outrossi τ á Egreia / toda se non o altar
Ben pode fanta maría.

25 U Eftas Relicas eran / τ tan toste manamā
as fillou logo co2rēdo / ūu que era ý Daýan.

τ leou as pelas terra^s / τ soffreu mui gñð afā
poz gāar con elas algo / con que podessan cobzar
Ben pode santa maría.

30 /A egreia que perdéran / τ grandes míragres fez
poz elas santa maría / como uos outra uez
ca eran ý las relícas / destas señóz de gñ pzez
τ quería deus poz elas / gñdes míragres moftr.
Ben pode santa maría

35 Andando assí pelas térras / a Chartres ouúeron dír
ú aquel ouríuez era. / cego τ pois foi oýr.
da arca com era feita / diffo logo sen falyr
par deus eu fix aqlárca / ante que fosse cegar.
Ben pode santa maría

40 E mandouisse leuar logo / alá á Omeés seus.
dizendo se ala chego / ben ei fiuza en deus.
τ na ffa madre bēeita / que ueérei destes me9
ollos. poz q me9 pecad9 / muitá se foron seírar
Ben pode santa maría

45 E pois que foi antá arca / se deitou τ lle pedýu.
mercéé muito chozado / τ da agua que faýu
con que a arca lauará / pelos ollos trouxé uíu
mui melloz q ante uíra / τ fillouffá Braadar.
Ben pode santa maría.

50 Chamando santa maría / madre do bon Rei ihesu
poz que ueio d9 me9 oll9 / mui bēeita seíras tu
τ pois mestre bē fezíste / quando me foz mestre ú
teu fillo seuer iulgado / queiras poz mi razóar.⁹⁵

[54r] miniatura

[54v]

⁹⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Como santa maria fež auíjr / na fa eigréia Darráz do9 iogra/res q̄ ffe q̄rian mal. τ
deulles / húa cādea q̄ nō pode ūger out' fe / non eles

Santa maría pu/nna dauíjr.
os feus po2 se / deles mello2 seruir.

Deft un mīragre grande / foi fazer.
a uirgen que / uos quero retrair.
5 de do9 / iograses que fež ben querer.
mais o demo prouou de / os partir.
Santa ma/ría puńña dauíjr. os feus.

/Ca peró se fabían muit amar
fežeos ó demo assí grefgar.
10 queff enurō logo deffiar.
mais la u'gen nollo q'sf cōfētir
Santa maría puńña dauíjr

Ca lles uéo en sońños τ assí.
lles dīff amig9 ið amb9 amj
15 á mia eigréia Daŕráz τ alý
uos dīrei como u9 mādo gr̄ir
Santa maría puńña dauíjr.

Cada ūu deles quādo fespertou
q̄nto lles ela dīffe lles nēb2ou
20 τ fozon ý ú lles ela mandou
τ uírona escontra sīl uíjR.
Santa maría puńña dauíjr

E Dīff amigos uoffa entēcō
partidé amb9 muí coraçon
25 amađe mí τ uof muité al nō
façades ca uos non e1 de falir.
Santa maría puńña dauíjr.

30 **E** deulles log húa candeal tal
con que saaffen af gētes do mīl
a q̄ chaman fogo de fā marçal
τ fāan quātos alo queren ir.
Santa maría puńía dauíjr.

35 **F**ozons amb9 dalý en ḡnd am̄
τ fāuan as gentes da doóz
como lles foi mandado da fēn̄.
q̄ nūca mentiu nē á de mētir.
Santa maría puńía dauíjr.

40 **O** bispo daquel logar lles fillou
a cādea mas mui mal baratou
ca o fogo no pe lle Começou
τ quería contra Címa sobir.
Santa maría puńía dauíjr.

45 **Q**uād esto uiu ó bispo de mal fē
pediulles daquela cera pozē.
τ deronlla a beuer τ mui ben
lle fez o fogo logo del fugir.
Santa maría puńía dauíjr.

50 **O** geste dia esta uertudo an.
os iograses da terra q̄ y uan
τ tan ben fāan af gētes de p2ā
q̄ non an poif daql mal á fétir.⁹⁶

[55r] miniatura

[55v]

F 44 <CSM 257>

Esta é como santa maría / guardou fas Relicas que se / non dañíaffsen. ontr outras /
muitas que ffe danaron.

⁹⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Ben guardā fanta / maria pola fa uertude.
fas re/lícas per que muit9 receben / faude.

Desto dírei un mi/ragre. granda marauilla.
que a el Rei don affons á/uéo en Seuilla.
5 foi guar/dar relias da māde / de deus τ filla.
τ de fan/tos τ dírei come deus ý // maiude.

Ben guardā / fanta maría

As Relicas eran muítas / de fanta María.
τ de santos τ de fantas / poz que Deus fazia.
10 mirages. τ el Reý. / enfferdidas aquel dia.
τ foiss endé n af mādou / Catar a Míude.
Ben guardā fata maría

Foiss el Rei pera castela / ú mozou dez anos.
τ pois uéo á Seuilla / achou grandes danos
15 nas Relicas pero fíjan / enuoltas en panos.
mais a uirgē preciosa / áó seu Recude.
Ben guardā fata maría

Todalas outras relicas / achou mal danaadas
τ as arcas en q fíjan / mal Desbaratadas.
20 mais as de fata maría / eran ben guardadas
cao dano das fas coufas / Mui ben ffe Sacude
Ben guardā fata maría

Quand questo uiu el rej / don affonso Lóózes
deu grandes a iefu xpo / señoz dos señozes
25 τ ouue desí da uirgen / tan grandes amozes.
que cuiðo que ó cozaçō / nunca ende Muðe.
Ben guardā fanta maría

[56r] miniatura

[56v]

[E]sta é como un caualeiro quis compzir sa uóontaðe con sa amiga en / hūa casá
en que foza entallaða á omage de santa maría τ nūca ó pode cōp'2.

Non conuē q̄ feia feita. ne hūa desapostura.
eno logar en / que seue. da uirgen a fa fegura.

Ca muité cou/fa sen guisa. de fazeren auolezas.
os que creen ena uirgen. que / e señoz de nobrezas.
que maif ama limpēðue. que auarento re/quezas.
τ piadade mercee. ca juðeu ðar usura.
Non conuen que feia feita ne hūa desapostura.
eno logar en que seue.

/E daqſt un gran mīragre / fez aposte fremoſo
10 nō á muit ē Catalōna / á madrē do pōderoſo.
de9. τ rei q̄ poz tirarnos / do jnferno tēuroſo.
deceu d9 ceos. τ Carne / fillou ena u'gē pura.
Non conuen q̄ feia feita

Esto foi dun Caualeiro / que aposté fremos era
15 τ grande muít arrizado / τ á marauilla fera.
amaua santa maría / τ poz seu amo fezera
fazer hūa ffa omagē / de mui nobrē etalladura
Non conuē q̄ feia feita

ERogou á ūu maestre / q̄ mui bē á entallafse
20 τ poz en dētr en fa casa / lle deu enq̄ á laurafse
hūa Camara fremosa / τ ozt en que sapartafse
poz obzar maif a fa g'fa / τ non ouueffe dal cura⁹⁷

/Aquel maefstr a omagē / fezo mui bē entallaða
en femellança da u'gē / fanta ben auēturaða
25 ben feita dentallamēto / τ de pois mui bē pītada
τ poif pagou ó maestre / difff yda bōa uentura.
Non cōuen que feia feita

⁹⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Desque tod̄ esto foi feito. / ó Caualeiro fillou a
τ a ūu bon mōestiero / que auía ſ̄ Leuou a
30 aque á el Prometera / τ tan toſt ap̄esentou a
poz que alý Eſcollera / pera á ffa Sepoltura.
Nō conuē que feia feita.

Pois alý deu á Omagen / τ á ffa Cafá toznado.
foi. uíu hūa muí frem°fa / Donzela τ namozado
35 ficou dela en tal guifa / que fol comer nē bocaðo
non podía τ poz Ela. / foi coitad á defmesura.⁹⁸

[57r]

E ffe a beuer lle dauan / el beuer fol non podia
τ pero que ffe deitaua / pera dozm̄ir nō dozm̄ia⁹⁹
τ cuiðād en ffa amiga / en como á auería.
40 o sen a perder ouúera / τ caer en gran loucura
Non cōuen q̄ feia feita

Mas entroul en uoôtaðe / que aquelo nō fezeffe
mais q̄ fefforçasse muito / ó mais que ele podeffe
τ que buscaffe carreira / per q̄ a muí ced ouueffe
45 e destá guifa Sería. / quíte de toda rancura.
Non cōuen q̄ feia feita

E enton ergeuffe logo. / τ buscou muitas carreiras
per que á auer podeffe / τ ar catou māðadeiras
quell enuíou alcayotas / uellas τ muí fabedeiras
50 de fazer moller māceba / faýr toſte de Cozðura.
Non cōuen q̄ feia feita.

Elas con ela falaron. / τ tanto ben lle dífferō
del. per que á pouc⁹ días / á uenceron τ uēron.
á el. τ fezeron tanto. / que a ffa cafalla trouxeř
55 τ el Deitouſſe cō ella / en hūa Cafá escura.
Non cōuen q̄ feia feita

⁹⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

⁹⁹ <dozm̄ia> está escrito sobre raspadura.

60 **U** fezeron á Omagen. / da fēnoz mui ūdaðeira
τ quís ý iazer con ella / mas per nehūa mñeira
aquesto fazer nō puðe. / empó que p̄azenteira.
era muit ende á dōzela. / τ el muito sen mesura¹⁰⁰

/ Ambos log en out^o noite / de ffa casa ffe mudarō.
τ fozon iazer á outra / τ logo quesse deitaron
compzirō fas uoôtaðes / τ seu p̄azzer acabaron
mas ó logar foi peqno / τ de mui gñd agostura.
65 Non cōuen q̄ feia feita

70 **O**nde con noio da Cafa. / que ouue ó Caualeiro
toznouffe log áá outra / ú iouuera de p'meiro.
mas pero fēer nō soube / tan sabedoz nē arteiro
que sol podeffe con ela / auer p̄azzer nē folgura
Non cōuen q̄ feia feita.

75 **E**nton aquel caualeiro / entendeu que eírrara.
en querer con fa amig^o / iazer ú fazer mandara
Omagen da u'gen fata / τ que á ela Pefara
daquel feito τ pozende / caeu en mui gñ t'ftura.
Non cōuen q̄ feia feita.

80 **E** contou aqueste feito. / á á Dona fē dultança
τ logo en outro Dia / fen nehūa demozança
fez con ela Bēeições / poz emendar a eírrança
que a a uírgen fezera / que con deus é na alřā
Non cōuen q̄ feia feita.

De mais fezō fazer logo / hūa lampada de p̄zata
que pose antá omagē / da poz que ó mūdo cata
τ foi pois de bōa uida / τ quitouffe de barata
máa τ de Mao sifo. / τ de toda trauesfura.¹⁰¹

¹⁰⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columnna.

¹⁰¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[57v] miniatura

[58r] miniatura

[58v]

F 46 <CSM 271>

[C]omo fanta maria guar/dou hūa naue de críschāos / que non perigou en hūa /
dun Rio ú a cōbatīā mour9.

Ben po/de se/guramente. deman/dalo que quiser.
á á uirgen tod / aquele. que en / ela ben creuer.

5 **D**esto dírei un / mīragre. que / fez aquesta senno2.
/grandé muí mara/uilloso. eno Rio / Dažamo2.
que / mozabe é chama/do. pelo alcaide / maþo2.
dua na/ue que ý era. del / Reý senno2 Dalan/queR.

Ben pode / seguramente. deman/dalo que quíser.

[59r]
á a uírgen tod aquele / que en ela ben creuer.

10 **A**quela nau ý meterā. / per Coðaf com aþndi
no Rio que estreit era / τ non poiðía pois ði
faír per nulla mīneira / po2 end estaua assy
á naue come þduða / que ata en mōpesler.
Ben pode seguramete

15 **M**ello2 dela non auía. / po2 end of mour9 auer
toda uía á Cuiðauā / τ uíjana combater
mais of q na naue erā / fabiansse deffendēR.
muí bē delef mas bō uēto / auian muito mestre.
Ben pode seguramēte

20 **A**ssi 10úúeř tres meses / que non poderon faír
pela fož daquele Río. / τ cuíðauan ý fíjR.
mas ó alcaide da naue / fez á os outros oýr.
dizendolles po2 de9 feia / oíde se uos prouguer.
Ben pode seguramēte.

Ca como qr que ben creā / en de9 os de portugal
25 eu ei tan gñd aspança / na uirgen esperital
que sellago pmetem⁹/ facar n9 á deste mal.
poz en cada ūu pmeta / de grado do que teuer.

Ben pode seguramente

E se uos a uírgē santa / desto logar non tirar
30 eu qro qme façades / pelos pees pendozar.
do masto per hūa co2da / τ quer enfo2ca2o estar.
desta guísa fetā toste / mui bō uēto nō uēer.

Ben pode seguramente

Quand est ouúe dito logo / cada ūu deles Deu
35 aíuda pera un calež. / do auer que era seu.
τ ó alcaide lles diffe. / poz deus nō u9 feia greu
τ guisad os apparell9 / q's como melloz poder.

Ben pode seguramente

E todos santa maría. / roguemos de cozaçon.
40 del poi q aqueste calíz / receba en offreçon.
τ q non cate com este / pera ela pouco Don
τ cofonda de9 qn cōtra / esto nulla ren differ.

Ben pode seguramente

Pois esto foi outo2gado / a uea alçar mādou.
45 τ pois fuso foi alçada / ó mar creceu τ chegou
lles bō uēto q1 qrián / que log á naue facou
foza do Río á saluo. / τ poz ende quen fezer
Ben pode seguramente.

Seruiçá santa maría / muito ferá de bō sen.
50 ca naſ coitaf desto mūdo / aco2reloa mui Ben.
τ ena o2a da mo2te / nono leixara per rē.
τ poz en seruila deue / tod omé toda moller.¹⁰²

¹⁰² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[59v] miniatura

[60r] miniatura

[60v]

F 47 <CSM 291>

Como santa maría tñrou / un escolar de pñjon en Tou/ro po2 que lle fezera hñu
cã/tiga eno carcer iañendo.

Cantandé / en muj/tas guifas. deúom á uir/gen loar¹⁰³
ca u ouúer / mayo2 coita. ualer lla / sea chamar.

5 **C**a loa/da de tod ome. de/uía semp2 a feer.
τ affi connocería. / ía quanto de seu // poder.
cálle pode nas / fas coitas. toste / confello pōer.
τ / sob2áquesto uos que/ro. un seu mira/gre contaR.

Cantandé en muj/tas guifas. deúom / á uírgen loar.
ca ú / ouúer mayo2 coita. ua/lerlla¹⁰⁴ sea chamar.

[61r]

10 **A**qle que o miragre. / fabia Difsom affy.
que ūu scolar Líja / en Salamanca τ ý.
ouú hñu moll' p foçça / τ con medo fugiu dí
τ foiss entō pera Touro / ú Cuidou á efcaraR.
Catandé en muitaf gfas

15 **D**os parentes da mäceba / τ das jofticas ca non.
guaríra seo colleßen / na mão per Razón.
mais pero fugiu a touro / fozon posel τ Enton
Differon á á joftica / que o fofse Recadar.
Cantadé en muitaf guifa^s

20 **O** Escolar Recadarão. / foi logo non ouú ý al
τ deron cõel no carcer / u soffria muito mal
da pñjon que era forte / τ ele iañendo Tal.
ouúe gñ medo da morte / τ começouff á nēbzar
Cantadé en muitaf gfas

¹⁰³ <á uir> está escrito sobre raspadura.

¹⁰⁴ <ua> está escrito sobre raspadura.

De quanto pesar fezera / á Deus τ comº pecou
25 eno mūdo mui fē guifa / τ Conffello nō achou
aquesse toznassé logo / Santa María chamou
chozando muito d9 oll9 / τ começoull á rogar.

Cantādē en muitaf ḡfas

30 Uírgen santa de de9 m̄ðe / que font es de todo ben
non cates á me9 pecad9 / nen ao meu mao sen.
mais tu q̄ nūca faliste / á quen te chamou de rē
nō me q̄iraf en tal coita / mia fennoz defanparar¹⁰⁵

/Mais pola ta piaðade / q̄ semp2 áo peccadoz
aco2reu ena ḡn coita / po2 m̄ncee mia feno2
35 te peço q̄ tu maco2ras / τ eu en q̄nt eu uiuº fo2
nūca me de teu fuiço / seño2 q̄rrei alongar
Cantādē en muitaf ḡfas

40 Enton no carc̄ iazendo / á esta fennoz de p̄ez.
fez ūu catar q̄ dīsse / á ḡn merceé que fez
de9 po2 ela aó mundo / τ pois log aquela uez
que ó cantar ouue feito / ó começou de cantar.

Cantādē en muitaf ḡfas

45 El ena p̄íjon cātando / ó cantar chozād affa3
appareceu á uírgen / aque de todo ben p̄a3
τ fillou o pelo b̄aço / τ dīz querot eu ē pa3
pōer destas p̄ijon foza / pois q̄ po2 meu af̄dādar
Cātandē en muitaf ḡfas

50 E logo aquela o2a. / affi com ap̄zendī eu.
do carcer en que iazia / τ da vila con el deu
fozé en pa3 τ en faluo / ó pos. τ dīz uai p̄ meu
ome ca fe me ferires / semp2 ȳ podes ḡaar.
Cantādē en muitaf ḡfas

El pois q̄sse uiu ē faluo / pela maðe do ḡn Rei.

¹⁰⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

deulle loozes τ graças / τ assí com apzes ei.
55 feriu ben fāta maría / sempré por en u9 cōtej
 este feito que aiades / gran saboz dea onrrar.¹⁰⁶

[61v] miniatura

[62r]

F 48 <CSM 318>

[E]sta é como santa maría / fillou uingança na ffa ei/greia en fita do crerigo que /
furtou á p2ata da cruz.

[Q]ven a / deus τ / a ffa māðze escarnno / fazer quiser.
muíto / fera gran dereito. fell / ende pois mal uēer.

[E] desto sem aſcuitar/des. uos direi per com / oŷ.
un mīagre muj fre/moso. τ creo que foi // assí.
5 que fez á que do / línāge deceu do bon rej / Dau1.
τ tal mīagre / com este. de contar / é ú xe queR.

[Q]ven á deus / τ á ffa māðze. / escarnno fazer qui/fer.
muíto fera / gran dereito. fell / ende pois mal uēer.

[62v]

[E]n fita conteceu esto / en hūa vila que iaž.
10 eno reino de Toledo. / τ é logar fozt affaž.
 ena Egreia da māð[**] / de deus aq muíto pž.¹⁰⁷
 con noſſo ben τ aco2re/nos. cada ú é meſter.
 Quen á de9 τ áffa māðze / escarñño fazer quifer.

[A]Lý un Crerig auía / de missa que deuoçon
15 moſtrauá cá áá gēte / maiſ non era assí nō.
 τ bōa Paraulauía / mas dentro no cozacō
 en com era de mal chēo / uos direi se u9 puğr.
 Quen á de9 τ á fa māðze / escaŕño¹⁰⁸

¹⁰⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁰⁷ Unha mancha impide discernir con claridade o sinal abreviativo.

¹⁰⁸ Falta o resto do refrán pero deixouse espazo para copialo.

[E]ste cada que podia / mui de grado ya furtar
20 τ furtou na sua egreja / per com eu oy contar.
 hua cruz grande cob'ta / de prata. τ effolar.
 a foi toda. τ a prata / deu á hua sua mollar.¹⁰⁹

[O]utro dia á Egreja / foi como soy [...] yr.
τ mostrou á cruz a todo / chorando. τ enfengir
25 se foi que ren no fabia / daquel feite á mentir
 se fillou dizendo muito / om. ou moll q souber.¹¹⁰

[D]e como foi este feito / τ ó non diz delle deo
comprendidamente sa yra / τ perca lume dos feo.
/ollos τ diff ai beita / uirgen do miragres teo
30 mostra sobre qn tal feito / fez. τ o que non differ.
Quen á deo τ a affa mode / escarnio fazer querer.

[P]ater nostro por questo / deus lo cofonda por en
τ pois lo¹¹¹ todos differo / aque ó mundo matê
o cegou dambol oll9 / que deles sol no uiu re
35 nen ar ual' nolle pode / fisica de monpesler.
Quen á deo τ a fa mode / escarnio fazer querer.

[E] outra lison mui forte / sen esto lle conteceu
q selle fez a tan grande / o nariz que lle deceu.

sobre la boca τ dambas / partes tanto festendeu
40 que chegou aaf ozellas / τ quen uerdade quiser.¹¹²

[D]izer per ren non podia / pouco nem muito com
se ant aquel nariz todo / non alçaffen ne beuer
τ mil uezes en dia / desseua de moíreR
por en teno p' mui louco / quen desto graças n der.¹¹³

¹⁰⁹ Falta o refrán pero deixouse o espacio para copiarlo.

¹¹⁰ Falta o refrán pero deixouse o espacio para copiarlo.

¹¹¹ <lo> está escrito sobre raspadura.

¹¹² Falta o refrán pero deixouse o espacio para copiarlo.

¹¹³ Falta o refrán pero deixouse o espacio para copiarlo.

45 [A]a uirgen groziosa. / Reýnía esperital.
que nō q's matar aqſte / mas poselle tal final
p̄ que q̄ntos lo poſt uſtē / leixaffen de fazer mal
t̄ dereitē que tal aia / quena en pouco teuer.¹¹⁴

[63r] miniatura

[63v]

F 49 <CSM 238>

[E]fta é como de9 se uíngou / dun jograr tafur que ioga/ua os dādos. t̄ po2 q̄
perdeu / descréeu á deus t̄ á f̄ca maría

[O] Que / uíltar / quer a uirgen. de que / deus carne fillou.
se pois del filla uin/gançā. marauilla / nono dou.

5 [A] seño2 que nos aðu/fſe. faluaçon t̄ lume lu3.
t̄ que uíu po2 nos feu // fillo. mo2te p̄zender ena / cru3.
desi ten nos ampa/rādos. do demo que nos / non nu3.
en bōo dia / foi naðo. quena seruío / t̄ onfróu.
O que uiltar qr̄ á u'gē / de que deus carne fillou

10 [E] Desto uos direi oza / hūa uingança q̄ fe3
iesu cr̄ſt en Guimrāes / dun jograr mao rafe3
que el é fa u'gen mðze / santa. t̄ ó feu bō p̄ze3.
per q̄ o mundo foi faluo / ante todos Dēostou.
O que uiltar qr̄ á u'gē.

15 [A]queſte iograr iogaua / os dādos com ap̄zēdi.
t̄ descreya tan muito / que quantos ſijan ý
fozon tan eſpantados / que fſe fo2 of mais d̄y
mais el de uiltar á u'gē / t̄ de9. fol non ſenfaðou.
O que uíltar qr̄ á u'gē.

[64r]

[N]on q's catar ó malðito / como p̄zendeu carneðe⁹
na uirgen t̄ poſt p̄nðeo / po2 el mo2te dos juðe9

¹¹⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

20 mais ó coaçōn ppoço / τ todolos sifos se9.
en uíltar santa maria / de que deus carne fillou
O que uíltar qr á u'gē

[E] Dezia que non era / deus nāda neno seu bē
τ que ó da uírgen foza / chufa. ca non outra rē
25 τ el est é mais dízēdo / ei uos ūu capelan uen.
que leuaua cozp9 xpī / á ūu que y enfermou
O que uíltar qr á u'gen

[N]a vila. τ os gēollos / ficaron todos enton.
ant aquel que da cādēa / nos foi tirar do d2agon
30 τ ó jograr malandate / cospýu τ díffe que non
uira gente tan baueca / τ mui mal os dēostou.
O que uíltar qr á u'gen

[O] Capelan quando oŷu / dízer mal do saluadoz
do mūdo mui gñ despeito / oúúe daquel traedoz.
35 τ pois fe toznou du yá / díss enton ay pećcadoz
dome poz que dēostaua^s / oza ó que te fozmou.
O que uíltar qr á u'gen

[O] que te fez de niente. / τ pois atá deffazeR.
τ no Dia do joizo. / estaras a seu podeR.
40 catiué non sabes esto / nen tár qres cônocer
ááquel que do diabo / per seu sangui telírou¹¹⁵

/ [E] Da uirgen groziosa. / te nembza τ ben faras
τ filla ta Pēedença / poz aquesto que dít as
el respondēu escarnido / crerigo que tozp estas
45 ó ben de deus τ da u'gē / renegué aq' me dou.
O que uíltar qr á u'gē.

[Q]ve non aiā en mí pte / τ quexeme façan mal
τ que me metan fe poderē / dentro no fog ifernal

¹¹⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

quandø est ó crerigo oýu / ðiss ay Grozioſa uaL.
50 deus fille de ti uíngāça / affi comosse uíngou
O que uíltar qr á uirgē

[D]o traedoo ſimō mag9 / encantadoz que uíltar
foi affi fanta maría. / τ feu fillo deſdeññaR
efto ðiss ó p̄esté foiffé / ó Demo uēo trauar
55 eno jograr que u9 dixe / τ affy ó apertou.
O que uíltar qr á u'gen

[Q]ueo tozceo enton todo / τ affi uingar ffe q's.
deus poz ffi τ p̄fa m̄ðze / τ deſto ſeéde fis.
q̄ nunca m̄if falou nað/ τ poz en par fā Denís
60 á tanto ó teuo ó demo / ta quella alma facou
O q̄ uíltar qr á uirgen.

[D]o coṛpo τ no jnferno / a fo1 logo ſepelíR
ca affy ir deuería. / quē qr q̄ foſſ escarníR
da uirgen τ do feu fillo / que nos uēo RemíjR
65 qual feññoz ele feruío / affi llo gualardōou¹¹⁶

[64v] miniatura

[65r]

F 50 <CSM 311>

[E]fta é como fanta maría / reſſocítou ūu ome bōo aq̄ / matou ūu cozíſco. τ índo /
en romaria á monſfarraž.

[O] que dīz que / feruír ome á á uirgen / ren non é.
aqueſté de / mal recado. τ ome de / máá fe.

[C]a ffe eu / fežer feruiço. a ūu bon / ome p̄zol ten.
quanto / mais na uirgen fanta / ondø auemos todo ben.
5 τ quen aqueſto non // crée fa creençā non ual / ren.
ca deſcré en deus / feu fillo. τ en ela / que maðzé.

[O] que dīz que feruír / ome. á áuirgen ren / non é.

¹¹⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

aquesté de mal / pecado. τ ome de / maa ffe.

[E] de tal razon miragre / uos queroza mostrar.
10 que dētender é mui bōo / aquen ý mētes parar.
que a uirgen groziosa / de monſfaraz q'f m'ostrar
poz un ome q¹¹⁷ a semp̄e / seruía cō mui gran fe.¹¹⁸

[65v]

[E] alŷ en Romaria. / ýa dous ueȝef ou tres
no ano. τ amizade / auía con ūu boȝes.
15 τ rogoulle q na festa / qué en meogo do mes
dagosto deſſūu foſſen / dīzendo logar fant e.
O que dīz que feruír ōe

[E] nton amb̄9 facoðdarō / poz en Romaria ýr
a monſfaȝ m̄is p'meiro / per q̄nt end eu puid oýr
20 paſſaron per barçalona / τ ú quiferon saýr.
da uila começou logo / mal tempo per bōa ffe.
O que dīz q feruír ome

[E] feȝo uent̄9 mui gñdes / τ começou de chouer
τ alampos con toruões / defy Cozifcos caer
25 affi que feriu ūu deles / aquel ome q moȝrer
ó feȝ logo mantēente ca do Cozifc affi é.
O que dīz q feruír ome

[Q]ue en qn fer log affog^u/ ou talla ou qimar faȝ
mas aquel om affogðo / foi. que pa monſfaraz
30 ýa semp̄e com oifte / τ seu compānō affaȝ
chozou poz el τ ar dīſſe / paraulas contra á ffe
O que dīz q feruír ome

[D]īzendo par deus amigo / muito emp̄egasti mal
quanto a santa maría / feruiste pois te nō ual
35 nē te guardou deſta moȝt^e / per que ó dem ifernal

¹¹⁷ <poz un ome q> parece escrito sobre raspadura.

¹¹⁸ Falta refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

leuou ia de tí á alma / τ mal peccad⁹ assi é.¹¹⁹

40 / [O]vtro Dia po2 ele / hūa missa díz̄er fez̄.
desí que ó foteráffen / ca tal era come pez̄.
toznaðo daquel cozísc⁹ / τ ar Difſe deſſa uez̄
parauras contra á u'gē / onde naceu noſſa ffe.
O que díz̄ q̄ feruír ome

45 [I]ndo con el á á Coua / chozandé dízendo assi.
mal em̄gaſte teu tēpo / na uírgen com aþndj
de maiſ pðiſtī gñd algo / que lle desti maiſ amj
nunca auerá aquesto / ca ó Meu na arca é.
O que díz̄ que feruír ōe

50 [E]l aquest assi dízendo / refozgú ó mozt entō.
τ affentouſſe no leito / τ diff aquesta razon
mētes a guifa de mao / ca mia almá perdiçō.
foza fe non foſſ á u'gē. / que chaué de noſſa fe.
O que díz̄ q̄ feruír ome

55 [Q]ueme liurou de fas māos / ú era en poder seu.
τ po2 end qñt eu ujú / sempze no cozaçō meu
a teŕrei pera Seruila / τ nunca me fera greu
de ren que po2 ela faça / ca mui ben ēpregað é
O que díz̄ q̄ feruír ome.

60 [Q]uand esto uirō af gētes / deron todos gran lóo2
áá uírgen grozioſa. / maðre de nostro fēno2
que sempze feia loaða / en quāto ó mundo fo2
ca é noſſa auogaða / desí paðoða da ffe.¹²⁰

[66r] miniatura

[66v]

¹¹⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columnna.

¹²⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹²¹ [O] que en coita / de mōte mui ḡn̄d̄ ou en / p'ion fōz.
cham á u'gen / grōziofa maðze de nostro / seññoz.

[C]a pola noſſa / faude p̄zendeu dela carne / de9.
τ pōz nos ſéem⁹ ſaluos / fezea ſobze los feus.
5 cōz⁹ / dos angeos Reýn̄ia. / τ pōz end̄ amigof me⁹
/dereit̄ que na ḡn̄ coita / ualla a o peccadoR.
O que en coita de mōte.

[E] ſobzaqſt un m̄iragre / mui fremoſo u⁹ direi.
que fez en riba de Límia / á maðze do alto Rei.
10 en ſan ſaluadoz⁹ da tōre / pōz un omé muj ben fej
que auereões fiança¹²²
O que en coita de mōte.

[O]ntre Doýré mínnauía / no Reino de pōrtugal
tal tempo foi roubadozes / que fazían muito mal
15 Escudeiros τ peões / Caualeiros outro tal
aqueł q̄ meof roubaua / ontr eles era PeoR.
O que en coita de mōte.

[E]n aquel tempo mōaua / ūu Ome bōo al̄y.
en ſan ſaluadoz⁹ de Tōre¹²³ / τ per q̄nt eu ap̄zend̄i
20 fazía ben ſſa fazenda / ſeruindo deus τ defy
auía gran confiança / na maðze do ſaluadoz⁹.
O que en coita de mōte

[A]L̄y no aðzo auía. / hūa Capela Enton.
da ſanta u'gē τ ſepze / fazia ſſa Oraçon.
25 eſt om al̄y ameude / defy mui de cozaçon.
aquele logar onír̄aua / con mui fremoſa froR.¹²⁴

¹²¹ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

¹²² O verso que falta parece ter sido parcialmente escrito e depois raspado.

¹²³ <ſaluadoz⁹ de Tōre> parece escrito sobre raspadura.

¹²⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

/ [O] ome bōo auía. / nomeada que auer.
auía grandé po2 endē / os que soýan fažer.
mal. τ roubauan á teŕra / fo2ono enton p2ender.
30 τ mao peccað auían / deo espeitar SaboR.

O que en coita de moerte

[M]eterono en un Barco. / τ paſſaron alen.
τ ſáno mal tragēdo / que lles deſſ algūa ren
τ no caſtelo de Neuia. / o meteron τ Defen
35 ó que ó peo2 iulgaua / tīja ſen po2 PeoR.

O que en coita de moerte.

[M]ítas uežes açoutado / como Contaron amín
foi. τ Dižian uilão / oge Sééra¹²⁵ ta fin.
fe nos nō das qñtouñes / τ iurou par fan martí
40 ó alcaÿde que de cojta / ó faria SoffredoR.

O que en coita de moerte.

[E]n un Temon ó alcaide / mui fozt eſtiralo fež.
τ muīta da agua fría / deitar sob2 el effa uež.
τ ó co2po con feridas / ia chus negréra ca pež
45 τ ó alcaÿde dižendo / don vilão traedoR.

O que en coita de moerte.

[D]ižede que nos daredes / fe non á uoffa moller
τ os fillos p2enderem⁹ / ele diſſ enton feñner
mil foldos de leoneſes / uos darei p qñt ouúer
50 ca mais non fōo atreúuðo / de dar par nostro fēnoz.¹²⁶

[67r]

[E]les eſto non quiferon / τ fo2ono açoutar
fe poderian aÿnda. / del mais dýeiros leuar
τ pois que ó ben ferirō / affentaron á iantar
todos á hūa fogueira / feueron á DérfeðoR.
55 O que en coita de moerte.

¹²⁵ <oge Sééra> está escrito sobre raspadura.

¹²⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[O] Ome bōo iazendo. / en coita mui gñō affaž
diff ai uírgen groziosa / guardam oge sete p2až
daquesta p'ion tā fozte / en que ó meu co2po iaž
nenb2ete set eu seruíço / fiž. que foss á ta lóóR.

60 **O que en coita de morte**

[E] El aquesto Dižendo / hūa Dona entō ētrou
per meogo do Pááço / τ Cada ūu á catou.
mais sol falar nō podeř / nen ome non fabalou
que sse leuantar podesse / mais ouúeron gñ púo2.

65 **O que en coita de morte**

[E] foisse dereitamente. / que todos á viron ūr
áó Omé Desliou ó / τ Diffé poz que fuír
me foes na mia capela / poz en te uín eu guarír
desta p2ijon enq iazés / tan fozté tan sen sabo2.

70 **O que en coita de morte**

[E] fillou ó pela Māo / mui mansé mui fē afā
τ leouó per ontréles / τ ben Crééde de p2an
que ome nō falou naða / nen fežeron adaman
fol dell en ele trauaren / τ perderon á CooR.¹²⁷

75 / [E] as po2tas do Castelo / fo2tes com ap2endí eu
estauan mui bē fechadas / pero pelo Poder seu.
daquela que ó leuaua / ab2irons τ con el deu.
na riba do Río de Límia / τ diffé meu seruído2.

O que en coita de morte

80 [E]ntra no Río τ paffa / á alendé acharas.
as po2tas do mōesteiro / saíradas. maiſ entraras
per elas ouſadamente / τ na Eigreja maíras
τ Dirás est á os fraðes / todos. τ ao Príor.

O que en coita de morte

¹²⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

85 [E]l oúúespanto do R̄yo / non oufou ý meter pe
τ d̄iz señoz muité alto / defy ú mais baixo é.
ai mais de dez b2açadas / ou Doze per bōa ffe.
diff ela fais o que te d̄igo / τ non seias Dultaðo2.

O que en coita de mozte

90 [M]eteuf enton á ó vao / en aquel Rio medes
que sol nō ouuý m'llado / pe. nen outro dano ps
τ ante queff ý metesse / diffell ela enton ues
de me fazeres seruíço / aueras mais meu am̄.

O que en coita de mozte

95 [E]L pois ouuálen paffado / ante que vēeff á luž
entrou dentro na eigreia / τ deitouff ant hūa cruz
τ ant hūa maiefade / da señoz que nos aduz
quanto de bē nos auem9 / τ nos é Deffendedor.¹²⁸

/ [E]ntraron entō os fraðes / nas Maitýas τ tafur
100 cuíðaron entō que era / τ entrara per algur.
τ marauillados eran. / ca folamente un mur.
alí entrar non podýa. / pero fosse furadoR.
O que en coita de mozte.

[E] Differon tu que iazes / bon omé quente meteu
105 ental logar comé este / ben louco fuste sandeu
acozðou τ ó Conuento / desqueo ben cońóceu
prouguelle muito cōele / τ el foi DepartidoR.
O que en coita de mozte.

[D]e quantollenton uēera / τ iurou par san Denís
110 que semp2 á u'gen fuisse / pois á ela prougué q's.
que de mal fosse líurado / τ per mi seede fis.
que fez poif bē fa fazenda / τ foi grand esmolnadoz
O que en coita de mozte.

¹²⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

[O] alcaid enton de Neuía / con sua compaíña uil
115 uíron que assí perderan / ó pzesfē os soldos Mil.
t que assí húa Dona / llo leuara tan Sotil.
mente uiron q á maðze / foza do RemijdoR.
O que en coita de mozte.

[C]a ben lles diff ó Cōuento / á todos que aquel fol
120 fazer á os peccadozes / que façan todos fa p2ol.
que fez aqste mīragre / po2 en fse teue po2 fol.
cada ūu t neun Deles / non foi depoif malfeitor.¹²⁹

[67v] miniatura

[68r] miniatura

[68v]

F 52 <CSM 241>

¹³⁰ [P]araðe mentes o2a
como santa maria.
dacoírer non demoza¹³¹
a quen / po2 ela fia.

5 [E] sem oýr quiserdes t parardes femenza.
ði/reíuos un mīragre. en que eý¹³² gran crēenza.
que fez á groziosa en teíra / de p2oenza.
po2 húa dona uiuuia que un seu fill auía.
[P]araðe mentes / o2a como santa maria.
10 dacoírer non demoza á quen po2 ela fia.

[O]utra ðonapar ðesta. mozaua fa uezýnna.¹³³
uiuué húa filla. auía fremo/fýnna.
t ó fillo da outra pagouffe da menýnna.
t comé de costume / po2 moller á pedía.

¹²⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹³⁰ Falta a rúbrica.

¹³¹ <dacoírer non demoza> está escrito sobre raspadura.

¹³² <. en que eý> está escrito sobre raspadura.

¹³³ <mozaua fa uezýnna.> está escrito sobre raspadura.

15 [P]araðe mentes oza. como santa maria.
dacoírer non / ðemoza. aquen poz ela fia.

[A]ssi foi que as donas. prouguelles desto feito.
espo/faron os moços enton pelo congeito.
dun crerigo mui santo que iuntou este / pteito.
20 pazzend aos parentes muito da pteiteña.
[P]araðe mentes oza. como.

[69r]

[L]og á madre do moço / conuidou de bō grado
á Moça τ ssa madre / τ mandou bē prouado
guífar de comer toste / τ o iantar guisado
25 non quis iatar ó moço / logo poz que seruía.
Paraðe mentes oza.

[O] Menyño andaua / con prazer da Esposa
seruindo gñ compāna / de Donas τ fremosa
queffy enton chegara / maif quis á groziosa.
30 mostrar y ssa uertude / no meny aquel dia.
Paraðe mentes oza.

[A] Cafa ú iantaua / en un pened Estaua
muit alté muit esq'uo / ú á Dona mozaua.
τ ó meny un uaso / en ssa Mão fillaua
35 contra hua fēestra. τ lauar ó queria.
Paraðe mentes oza.

[A] ó Demo non pugue / desté con gñd enueia.
Reuolueu¹³⁴ á poufada / o que maldito Seia.
el que toda maldade / ama sempzé Deseia.
40 fez ó prazer en Doo. / toznar Ca lle pazzia.
Paraðe mentes oza.

[E]steuó ó moçó vaso. / na fēestra Lauando
τ deitouffe de peitos / τ foi ia que pesando

¹³⁴ <Re> está escrito sobre raspadura.

45 mais de la Cinta iuso / foyo Demo puxando
da outra parte foza. / pela Pena caña.¹³⁵

/ [S]aňu muit áo moço / sanguí pelas ozellás
τ quebzaronllos bzaç9 / ollos τ sobzencellas
τ oúue feramente. / deffetalas femellas
τ foi ó Moço morto / alá ius ú jažia.

50 Paraõe mentes oza

[C]ontar non podería. / do Doo que fezeron
á Sogré á menyna / τ quantos ý seueron
mais á madre do moço / pero fse del dolueron.
todos sol non chozaua / po2 el nen se carpía.

55 Paraõe mentes oza.

[A] Madre do menyno / que auía fiança
na uirgen groziosa / sen nehua dultança
fezeo Leuar logo. / con mui gñò asperaça
anto altar da uirgen / τ affy lle Dizia.

60 Paraõe mentes oza.

[A]ý uirgen Groziosa. / tu que un fill ouvíste
po2 saluaçon do mundo / τ Criasté nodziste.
desí de Mozt esquiuá / señío2 matalo uiste
τ fabes com á coýta / De fillo queno cría.

65 Paraõe mentes oza.

[S]eñío2 dame meu fillo / ca ben Podes fazelo
ca de puñiar ý muito / non as se non querelo
po2 ende ðamio uiuo / que eu possa auelo.
pera ó teu Seruïço / fe non Mozta fería.¹³⁶

70 / [P]er oraçon da Madre / ó Moço deu Leuada
do leit en que iažia. / τ uíueffa Vegaða
deu uozes contra todos / díss ay de que poufada
me tiraſteſ mia madre / ú Viçoso uiuía.

¹³⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

¹³⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Paraõe mentes o2a.

75 [E] ficou aquel menýno / uíué tan ben guarido
que sol non parecía / per ú foza ferido.
ðeu sa maðo á de9 graças / que lle tan ben comp'ðo
foi ó que demandaua / τ donde ffe Doýa.

Paraõe mentes o2a

80 [P] Rometeu aquel moço / que en Oðden entraffe
τ mantêer Castidaðe / nos ðias que durasse.
τ De toda folýa. / defalí ffe Quitasse.
τ outrossy á moça. / affy o Prometia.

Paraõe mentes o2a.

85 [E] ambos fillaren oðden / teueron poz gran uiçó
τ a santa Maria. / fezeron ý Seruïço.
femp2 en quâto uiuerô / τ Dest outro bolico.
do mundo se quitaron / τ De toda folýa.

Paraõe mentes o2a.

90 [E]ste mîagr escrito / foi logo mantenenté
ðeu á santa María / graças toda á gente
τ nos assi façamos / ca ben sei certamente
que é dos peccadozes / effo2çé lumé V1a.¹³⁷

[69v] miniatura

[70r]

F 53 <CSM 267>

Esta é como santa maría / liurou un mercadoz do pe/rigoo do mar en que anda/ua
ú caera da Naue.

A De que / de9 pzes / carné foi dela nado.
ben / pode ualer á todo peri/guado.

Ca per ela foi / a mozte destroýda.

¹³⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

τ noſſa ſauðe cobra/da τ uiða.
5 todeſt auē/mos pola feñíoz con/priða.
pois un feu // mīragre uos dīrei de / grādo.
A de que deus / p̄zes carné foi dela naðo.

Qve fež eſta uirgen / ſanta τ Reýnna.
que / é dos coitados todos / meežyńna.
10 contaruolo / ei b̄zeuementé agýńna.
quant endo ap̄zendı á / quen m̄io á contado.
Ade que de9 p̄zes carné

[70v]

Ontre Doiré m̄yn en portugal mozaú.
un mercadóz rico muito q̄ amaua
15 ſanta Maria. τ poz ela fiaua.
τ ena feruir ſemp̄ era feu cuiðado.
ade q̄ de9 p̄zes carne foi dela naðo.

Como q̄r que el pelas terras m̄caffe
ſe Dona fremoſé apoſta achaffe.
20 que pera ó altar lle ſemellaffe.
della adužer era muit entregado.
adeq̄ de9 p̄zes carné foi dela naðo.

Poz que amaua muito ſanta m̄ría
de cozaçon diſſe ca en Romaria.
25 á Rocamaðoz de bōament ýria.
tanto que ó el podeſſ auer guſado
a deq̄ de9 p̄zes carné foi dela naðo.

Aſſi foi que el fa naúúoue fretada.
pera ýr a frandes τ eſſa Vegaða
30 poiſ que ouúe ben fa fazēda ḡſada
foiſſe con quant auer auia m̄caðo
a deque de9 p̄zes carné foi dela naðo

Mas pela coſteira do ḡn mar deſpāna

que daq̄la naue cō mui ḡn cōpāna
35 lauātous ó mar cō toz̄m̄ta tamāna
que muito per foi aquel dia yraðo.
a de que de9 p̄zes carné foi dela n̄do

Leuantous as ondas fortes ferañte
sobzaquela naue q̄ aquela gente
40 cuiðou ȳ morrer t̄ logo mātenēte
chozou. t̄ cuiðou enton ȳ seu pecado.
a de que de9 p̄zes carné foi dela n̄.

E o mercadoz eno Boz̄do da Naue.
eftaua enton en cima dūa traue
45 t̄ hūa onda uēo forte mui graue
quelle deu no peité no m̄r foi deitaðo.
a deq̄ de9 p̄zes carné foi dela naðo

A Nauálongada foi se de9 me ualla
del hūa gran peça pelo mar fē falla
50 malo demo que senp̄ nosco t̄balla
quisera q̄ morress̄ ȳ log affogado.
a deque de9 p̄zes carné foi dela naðo

El andand̄ assí en aquela toz̄m̄ta
nembzoufse da u'gen q̄ fēp̄ acrecēta
55 eno nosso ben. ca pero q̄ nos tenta
ó Demo non pode nosco á de9 loado.¹³⁸

/ **A**ȳ maðre de deus diffel teu bē miude
tu que es fēnoz fēa de ḡn uertude.
pois a todolos coitados das saude.
60 nembzate demí q̄ ando tā coitado.
a de q̄ de9 p̄zes carné foi dela naðo.

Sennoz por m̄cee non me desâpares
por algún tempo teu fazer pefares.
t̄ sem oza daquestas ondas tirarés

¹³⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

65 feruirtei eu sempzé farei teu mādaðº
a de q de9 pzes carné foi dela naðo.

Nembzate fēnoz quet ei eu pmetudo
dir áá ta Casá est é ben Sabudo
mais tu ðos coitaðos effozcé escudo
70 ual me fēnoz ca muir and á tozntaðº
a deque de9 pzes carné foi dela naðo

EL esto dízendo log a uírgē Santa
uêo. que ó demé se9 feitos qbzanta
come fēnoz bôa que os feus auâta
75 foza dontras ondas ó ouúe tiraðo.
a deque de9 pzes carné foi dela naðo.

E fez enton ý gran marauilla fera
ca toznou ó mar mäfso de qºl ant era
sell el algun tempo feruico fezera.
80 mui ben llo per ouúalí gualardôaðo
a deq de9 pzes carné foi dela naðo.

E leuou o faluo a terra Segura.
que sol non sentiu coita nê râcura
esto fez á da uírgijdade Pura.
85 que poz nos uíu seu fillo crocifigðo.
a deq de9 pzes carné foi dela naðo.

E ante de3 dias oy po Verðade.
que a naue fosse aquela Cidáde.
u poztar auía pola Pieðade.
90 de Santa María foi el ý chegado.
a deq de9 pzes carné foi dela naðo.

E tanto que os da naualy chegaron
pois ó uiron todos se marauillaró
t os se9 enton mui led9 p toznaron
95 t contoulles el quant auía passado.
a deque de9 pzes carné foi dela naðo.

E ó mercadoz pois se toznou de frança
τ foi en ffa teíra sen longa tardança
á Rocamadoz se foi τ con fiança.
100 na uirgen sempz ouuéy uolo acabaðº.¹³⁹

[71r] miniatura

[71v]

F 54 <CSM 206>

Esta é como o papa Leon coz/tou fa mão poz que era tentado da/moz dúa moller
que lla beijara. τ / poslla santa maría τ fāou.

Quen souber santa / maría ben de cozaçon amar.
peró ó tent o diabo en ben / xell a de toznar.

E Daque/sto un mīragre conteu non a / gran fažon.
dun papa que / ouuen Roma. que nom auía / Leon.
5 a que punnou o diabo. / de meter en tentaçon.
poz / que en santa maria. era // todo seu cuiðaR
Quen souber / santa maría ben de cozaçon amaR.

Macar era paðze santo. o Diabo traballou
per como o enganaffe¹⁴⁰
10 q p̄ mui gñ fremosura. de moll' o enganou
quell amostrou ú sa missa en fā pº foi cātar.
Quē souber santa maría bē de cozaçon amar

E a dona mais fremosa. douf“dona uíu τ meteu
ñtesf enas fas feituras. caó Demo ó uêceu
15 τ depois do auangeo. fa offerta llo ffereu.
á dona. τ en gēllos. lle foi á mão beijar.
Quen souber santa maría bē de cozaçon amar.

Pois quelle beijou amão ouúel tal coita defý
que nunca ar parou ñtesf ena missa nē defý

¹³⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁴⁰ Verso incompleto. Queda libre o espazo en que se debería ter copiado o resto.

20 non fabía que fezesse. t Diffo mal dia uj
beldade daesta dona q me faz de9 obzidar.
Quen soubre fanta maria bē de coraçon amar.

Poila missa dita ouue con gran coita comachej
escrito foiss á ffa casa t fez como uos direj.
25 diff esta mão me tolle de9 maseu á tollerej
t fillou log un cuitelo t foi a mão coztar.
Quen soubre fanta maria bē de coraçon amar

Hva mui gñ sazon ouue q nō pod a missa yr
que as gentes mui de grado soyán del á oyr.
30 t ar preegar nas festas t en aquesto falir
tijan que ſa muito. t en seu feito miguar
Quen soubre fanta maria ben de coraçon amar

E el entendeu aquesto. foi fa ozaçon fazer.
áá uirgen groziosa quelle quíeff acoírer.
35 t pola fa gran mercéé qlle deff algū poder
per que podess ant as getes a sua missa catar
Quen soubre fanta maria ben de coracō amar

Pois que uiu fanta maria que auía tal saboz
dea seruir seu enguento adous a bōa fenoz.
40 t untoulle ben á chaga t perdeu logá dóozi
t posell a sua mão ben firme en seu logar.
Quen soubre fanta maria bē de coraçō amar.

E tan toste foi guarido da mão aposté Ben.
pela uirgen groziosa madre do q n9 māten.
45 contou est áas gentes qlles nō leixou en re
t por que ó mais creueffen foilles á mão moftr.¹⁴¹

[72r] miniatura

[72v]

¹⁴¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Esta é como santa maría fāou / en monffáraȝ un ome bōo que / cuiðaua moífer de
Rauía.

Todolos coitados que / queren faude.
demanden / a uirgen τ a ffa uertude

Ca ela poder á de faude / dar.
τ uida por semp̄ a / quen lla demandar.
5 de / cozaçon τ defto quer eu con/tar.
un muī bon miragre / assí deus maiude.

Todolos coitados que queren.

/P_{er} todo ó mund̄ ela mj/ragres faȝ.
mais dūa ffa ca/fā cabo monffarraȝ.
10 que cha/man Terena sei ben que / assaȝ.
faȝ muitos mira/gres á quen ſ̄ recude.
Todolos coitados q̄ querē faude
demandē á uirgen τ á fa ūtude

E por end ūu ome bōo dō mateus
15 qn éstremoȝ m^ora¹⁴² pugaffi á de⁹
q̄ rauíou muī fozté of parētes fe⁹
alá ó leuaron ca muitameude
Todolos coitað9 que qren faude
demanden á u'gen τ a fa ūtude.

20 **D**e todalas tras gentes uēen ſ̄
τ poif ſ̄ fozon quif á u'gē affy.
q̄ foi logo fāo τ com apzendí
iállante fazían os fe⁹ ataudē.
Todolos coitað9 que qren faude
25 demanden á u'gen τ a fa ūtude

En queo metessen p̄ mozto ð p̄zā
por en non deuía tēer por affan

¹⁴² <qn éstremoȝ m^o> está escrito sobre raspadura.

quē seruír podeſſ eſta de bō talā
t contra ó dēmo daqſtaſ eſcudé.
30 **T**oðolos coitað9 que qren faude
dēmanden á u'gen t a fa ūtuðe.

[73r] miniatura

[73v]

F 56 <CSM 270>

¹⁴³ **T**oð9 con aleg'a cantādē en bon fon.
deuem9 muitá u'gen loar de / cozaçon.

5 **P**eró q noitē día púnam9 de pecar.
firuamola un pouco oza no/ſſo cantar
poif q á de9 no mūdo po2 auogada dar.
q's aq̄ pecadozeſ¹⁴⁴
Todos con alegría cantandē en bon fon.
deuem9 muitá u'gen loar de cozaçō.

10 / **C**on gran dēreito todos / a Deuemos loar.
pois ela á Soberuia / do Demo foi b2itar
t pozen lle roguem9 / que aqueſte cantar.
que oza nos cantam9 / nos receba po2 Don.
Todos con alegría.

15 **Q**uanto noſſa p'meira / mað2e nos fe3 pðer.
per Defobediença. / todo nos fe3 aueR
aqueſta aque vēo. / o angeo DizēR.
aue gracia plena. / po2 noſſa faluaçon.
Todos con alegría

20 **P**er aðan t per Eua / fomos todos caer.
en poder do Diabo. / mais quisefſe doer.
de nos quen n9 fezera / t uēo ſſe fazer.
nou aðan que b2itás / a Cabeça do Dragon.
Todos con alegría.

¹⁴³ Falta a rúbrica.

¹⁴⁴ Verso incompleto. Queda libre o espazo en que se debería ter copiado o resto.

Gran mercé áo mundo / fež pož esta Señíož.
25 de9. τ mui gran dereito / faž quen é seruídoR.
/desta que n9 adusſe / Deus omé saluadož
que cōpríu q̄nto díſſe / Dauí τ Salamon.
Todos con alegría.

Con esta iuntar quíſe / deus uerðadeiramož
30 τ foi end ýſaÿas / seu prophetizadøož.
τ Daniel propheta / que díta de pastoR
era díſſe que Críſtus / auería Onçon.
Todos con alegría.

Aquesta foi chamaða / ficella Moÿſi.
35 τ foi pož noſſa uída / maðøe Daðonaÿ.
τ Desta iaž escrito / en Líuro Genefy.
que seu fruito b2ítás / o ðemo b2aué felon.
Todos con alegría

Na uella lei daquéſta / moÿſen com ap2endøj
40 falou. τ de Seu fillo / prophetizou affy.
dīzendo que propheta / ueŕria τ Defy.
quen en aquel nō créés / ýria á Perðicón.¹⁴⁵

[74r] miniatura (só os cadros)

[74v]

F 57 <CSM 351>

Eſta é como ſanta maria acrecentou o uýo na cuba en Daconada hūaldea q̄ é p2eto
de palēça.

A que deus auondou tant que quifo dela nacer.
ben poð auondar as ou/tras coufas τ fazer crecer.

E Desta razon miragre mui fremoſo uos di
que moſtrou ſanta maria com eu en uerðadachei.

¹⁴⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

5 na eigreria Daconada / hūaldea que eu sei.
que é p̄zeto de palença. τ oŷdem á lezeR.
A que deus auondou tanto que quiso dela nacer.
ben poð auondar as coufas. τ fazer.

/E na fa festa Dagosto. / mui gran gēte uē alŷ
10 poð óyr toðalas ozas. / τ é costumad affy.
que tragen ſ̄ pā τ uŷo. / en carretas τ Ben ſ̄.
ó dan poð seu amoð dela / a queno quer receber.
a que de9 auondou tāto

Ond auēo non á muito / tempo queff ſ̄ aiñtou
15 gran gent ááqla festa / τ cada ūu puññou.
en fazer granda alegría / quen soube luítar luítou
τ quen soube chacotares / bōos ſ̄ os foi DízeR.
a que de9 auondou tanto

Ovtros ar cožian uacas / que fazían pois matar
20 que cozían en caldeiras / grandes τ ſ̄ yanás ðar.
á pobres q̄ as comeſſe / en tod eſt á lažeraR.
/oúue per foçça o uŷno / ca ðel foi granda ó beuer.
a que deus auondou tāto

E pero que ben comian / non tijan que era ren
25 fe daquele bōo uýníño / non beueſſen a seu ſen
τ poð ende foi mīguādo / ca aqueſto ſemp2 auē.
que du collen τ nō pōen / que a ſemp2 a faleceR.
a que de9 auondou tāto

Ond hūa gran cuba chēa / de uýníño pararon tal
30 que se foi á maðeyra / en ela non ficou al.
entonce diſſeron todos / fe nos á uirgē non ual
con coita ðefta bon uŷo / nos poderemos perðer.
a que de9 auondou tāto

E pozenð aquela gente / fe quíſera ſ̄r Enton.
35 mas chegou ūu õe bōo // quelles diſſ eſta razón

uáámos catar a Cuba / τ tñremo llo tapon.
mais defondé p uentura / poð ý algū pouc auer.
aque de9 auondou tāto

40 **E**nton log aquela gente / áa Cuba sse chegou.
τ oquelles ðiff aquesto / ben per Cima á Catou.
τ achou á toda chēa. / τ á todos la mostrou.
τ poz end á uírgen fca. / fillarons á Beēizér.
aque de9 auondou tāto

45 **E** os que ante chozuan / começaron a RíjR.
τ beueron ðaql uýno / τ íuraron sen mentir
que nūca á tal beueran / τ os enfermos guarír
fozon quant9 del beuerō / τ poís mui fãos féeR.
aque de9 auondou tanto.

[75r] miniatura (só os cadros)

[75v]

F 58 <CSM 319>

Esta é. como fanta maria / guareceu en Terena húa / moça que rauiaua.

Quen / quer / mui ben poð á uír/gen groziofa.
de ðoóz / guarír. non fera tan / coitofa.

5 **C**a tan / muitas graças ðeu / τ piaðades.
a ela / seu fillo que enfer/medades.
de muitas // maneras tollé ben / creades.
que á que/na chama non é / uagarofa.¹⁴⁶

[76r]

10 **P**ozen quereu ðela un miragr onírádo
ðízer sem oýrdes τ poilo Contado.
oúuer sabereðes que faz mui guisado
o que faz serúico a esta Piaðosa.
Quen quer mui ben poð á uígen grozio.
de ðoóz guarír non Sera tan Coitofa.

¹⁴⁶ Falta o refrán. O resto desta páxina (máis da metade da columna) está en branco.

Riba Dodianá hūa ffa Eigreia.

desta uírgen fanta que bēita feia.
15 que chaman Terené quen qr q deseia
sauð en seu Cozpo de Dóór dultosa.
Quen qr mui ben pod á u'gen groziofa
de dóór guarir non Sera tan coitosoña

Qve aia de Rauia ou doutra doença

20 logo dalí São uaí pela Sabença.
desta uírgen fanta que nos atreuêça
dá que á fizuamos come Graciosa.
Quen qr mui ben pod a u'gen groziofa
de dóór guarir non fera tan Coitosoña.

25 **A**len Badallouce en xerez mozaua
un ome que muito na uírgen fiaua
t hūa fa filla que Muito amaua
doeceu de Rauia t foi tan Rauiosoa.
Quen qr mui ben pod á u'gen groziofa
30 **de dóór guarir non fera tan coitosoña.**

Qve á non Podian tēer en p'ioes
nen ualían eruas nen escantações
nen aýnda santos á que Oraçôes.
fazian por ela tant era queixosa.

35 **Quen qr mui ben pod á u'gen groziofa**
de dóór guarir non fera tan coitosoña.

Ujuian en Coita con ela mui forte
non auían Dela ia neun Conozte
nen fabian que lle ualueff ergo morte
40 seu padr éran Coita fa madre chozofa
Quen qr mui ben pod á u'gen groziofa
de dóór guarir non fera tan coitosoña.

Pozela ca Outro fillo non auían.
desy prometeron que a Leuarian
45 a Terena ca ia per al non sabian

que saud oúúesse τ por en trigoſa.
Quen quer mui ben poð á u'gē grozioſa
de Dóóz guarír non fera tan coitoſa.

50 **F**oi desto fa maðze leouá coírendo
dalý a Terena gran dóó fazendo.
/t pela Caſſeira ýnd affi Dižendo.
uírgen de deus maðze Santa pçioſa.
Quen qr mui ben poð á uírgē grozioſa
de dóóz guarír non Sera tan Coitoſa.

55 **S**obzeſta mia filla moſtra ta uertude
que a ta mercéé fanta ý aiude.
fonte de bondades tu lle da Sauðe
ca mui ben a podes dar u'ge fremoſa
Quen qr mui ben poð a u'gen grozioſa
60 de dóóz guarír non Sera tan Coitoſa

65 **F**oi a bōa Dona tanto demandando
a fanta Maria mercee chozando.
muito dos feus ollos que foꝝ chegādo
p̄zeto da Eigreia da de Deus espoſa.
Quen qr mui ben poð á u'gen grozioſa
de dóóz guarír non Sera tan Coitoſa.

70 **T**anto que á Moça que era doente.
uíu á Eigreia logo Mantenente.
foi mui ben guarida τ díſf á gente
que á Desliaffen ca á Merceoſa.
Quen qr mui ben poð á u'gen grozioſa
de dóóz guarír non Sera tan coitoſa.

75 **M**aðze de deus uírgen Sauðe lle Dera
tal que se fentia que Ben fāa Era.
á compañía toda gran ledica fera
oúúe desto feito τ foi Mui goyoſa.
Quen qr mui ben poð á u'gen grozioſa
de Dóóz guarír non fera tan coitoſa.

ELa díz amigos as Sogas tallade
 80 ca ia sāa fōon pola Piadade.
 de Santa María ca da ffa bondade
 áo que á chama é muit auondosa.
 Quen qr mui ben poð á u'gen groziofa
 de Dóð guarír non fera tan coitosa.

85 **S**eu paðré ffa maðre gñ pñzer ouúer
 quand á filla uíron sāa t fezeron
 alý ffa Vegia t Offertas deron.
 quanto ssatrevueron á á Sabozosa.
 Quen qr mui ben poð á u'gen groziofa
 90 de Dóð guarír non fera tan coitosa.

Que é de deus maðre muito a loaron
 defý a ffa teíra con ela Toñaron
 fāa t guarída t da uirgen contarō
 que á fa mercéé non é Douidosa.¹⁴⁷

[76v] miniatura

[77r]

F 59 <CSM 363>

¹⁴⁸ **E**N bon punto uim9 / esta fennoz que loamos.
 que nos tan cedo acoíre / quando á chamamos.

Un trobadoz en Gafonna / era. t trobaua
 al Cond Si/mon. t á muitos. si que / se queixaua.
 5 á gente del / [...] / ðeoftauua.
 mas quantos fo//mos no mundo en quanto / uiuamos.¹⁴⁹

El Con simon era Conde rico t poderozo.
 t díffe a un seu ome q nō foi p'guicoso
 uaimo logo p'render aq'l trobadoz astrozo
 10 t busca fortes p'rijones enque ó metam¹⁵⁰

¹⁴⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁴⁸ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

¹⁴⁹ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

El ýndo p un camýo muí dessegurado.
chegou aql mandadeiré fillou ó p'uaðo
τ adusfeo al Condé foi logo Deitado.
en pziões ú iouueffen qñt9 desamam⁹¹⁵¹

15 **E**l Con fýmon muitas uezes iuraðo auía
 q ó trobaðor mataffe log en outro dia.
 mais á noffa auogada Reýa maria
 a uegadas nos estoza do mal q pêssâ⁹¹⁵²

20 **E**l se uíu nas pziões cuiðou q moíreffe
 τ chamou fanta maría qlle focoíreffe.
 τ iúroull alý iazendo q mêtre uiueffe
 polo seu amoð trobasse de q nô trobam⁹.¹⁵³

25 **P**ois que o trobaðor ouúa ozaçõ cōpzida
 achouff en cima dū môte cabo dūarmid⁹
 da uirgen fanta maria quelle dera uiða
 τ ó guardou de tal mozte q toð9 dultam⁹.¹⁵⁴

[77v] miniatura

[78r]

F 60 <CSM 272>

¹⁵⁵ **M**araullofos / míragres fanta ma/ria mostrar.
 uai poz / nos. que nolo demo / non faça desesperar.

5 **Q**ue quand en desaf/perança. nos quer ó / demo maýor.
 meter / ben alí nos mostra. / ela mercéé amoð.
 poz // que non desesperemos. / τ poz end atal feñíos.
 deuemos maið doutra cou/fa. sempze feruír τ loar.

Marauillofos míragres / fanta maría mostrar.

¹⁵⁰ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

¹⁵¹ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

¹⁵² Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

¹⁵³ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

¹⁵⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁵⁵ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

10 E de tal razon miragre / uos contarei que oŷ
 mui gŷnde q̄ fej á u'gē / en Roma com aþndí
 en hūa ȝgreia nobze / de Leterán que á j̄
 poz hūa moller eŕada / queff j̄ foi māefestar.
 maraullof9 míragres / fanta maría mostrar.

15 Efta moller que u9 digo / com este míragre d13
 tan muitáuia eŕado / t̄ era tan peccadiz.
 que en al non se fiaua / se non na emperadiz
 dos ceos ca ben cuídaua / poz ela perdon gāar.
 maraullof9 míragre^s / fanta maría mostrar.

[78v]

20 E affi a adussera. / o ðemo a Cofujon
 que fol nunca a leixaua / que pȝendeffe ȝfisson.
 mas a u'gē de ðe9 madze / llamolgou ó Cozaçon.
 per q̄ entrou na eȝgreia / t̄ começou ðe ChozaR.
 maraullof9 míragres / fca maría mostraR.

25 E confessou feus pecados / á un pȝeste que achou
 t̄ poif q̄ llos ouuoýdos / muito se marauillou.
 de tanto mal que fezera / t̄ Sobzaquesto cuídou
 t̄ ela foi mui Coýtada / t̄ comecoull á falaR
 maraullof9 míragres / fanta maría mostraR

30 E díffell aí seńño2 pȝeste. / se pode j̄nda SéeR.
 q̄ daqfstes me9 pecados / poðeff eu perdon auer
 diss el [...] omagen / que eu ueio se mouer.
 desta paret á est outra / [...]ff [...] la toda MuðaR.
 maraullof9 míragres / fanta maría mostraR

35 Q [...] Groziosa. / uírgen t̄ madze de ðeus
 enton seras perðoada / cuíð eu ðos pecados te9
 quandó á moller oyu esto / chozou tā muito os feus
 pecado9 que hūa peça / de teŕra ant ó altaR.
 maraullof9 míragres / fanta maría mostrar.

Mollou. τ muito rogando / aquela que de⁹ parýu.
que m̄ncé oúueſſe dela. / τ á uirgen á Oýu.
40 /τ ó p̄eſte parou mētes / τ log a Omagen uíu
eftar na outra parede / foifſe log á Gēollar.
marauiſlo⁹ míragres / f̄ca a maría moſtraR.

Ant á moller τ rogoulle / que muito lléra m ſt
que á de⁹ poz el rogaſſe / ca nunca ia poz moller
45 maýo⁹ míragre moſtra / fa maðzé pois ela quer
que tu perðoada feias / quei [...] me tu perðoar.
marauiſlo⁹ míragres fanta maría moſtraR.

Do grand̄ erro que te dixe / come ome de mal Sen.
ca en muðarſſ á omagē / poz tí moſtroute que bē
50 de Cozaçon tá parcida. / á feñíño⁹ que n⁹ mantē
τ poz en poz mi lle roga / que me non q̄ira colpar
marauiſlo⁹ míragres / fanta maría moſtraR.

Daqueſt eſſo que ei feito / τ fillouſſ á Repentír
τ poſ que foi repentiðo / começouſſe logo Dír.
55 b̄aadando pelas ruas. / τ as Gentes fež uījr.
τ moſtrouſſe ó miragre / que fež á u'gen ſen paR.
marauiſlo⁹ míragres / fanta maría moſtraR

E todos enton chozando. ſegund eu eſcritachei.
loaron fanta María. / á maðze do alto Reý
60 τ á moller depois ſenpze / á feruíu. τ poz en Sey.
quelle foi gualardõado ú nunca uerá peſaR.¹⁵⁶

[79r] miniatura

[79v]

F 61 <CSM 215>

Eſta é como fanta maría / deffendeu hūa ſſa omage. / dos mouros que á queria /
deffažer τ non poderon.

¹⁵⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Con grā / razón / é que feia. de iesu crist / amparaða.
a omage de / fa maðze. uírgen santa / cozoada.

E daquest / un gran mīragre. uos / direi que na fronteira.

mostrou ý santa maría. / á señoz mui uerdaðeira.

5 /quando passou aboþuçaff / non da passada p'meira
mais da outra τ feþ dano / grande daquela passada.

Con gñ razó é que feia

E poz que dest os c'schāos / non eran apercebuðos
passou el come á furto / cō muit9 mour9 barúud9
10 τ poz en fozon as uílas / τ os castelos coþruð9
τ polos nossos pecados / muita egreja b2ítada
Con gñ razó é que feia.

E poz mal de noffa léé. / as campāas en leuauā
τ roubauan os altares / que sol ren ý nō leixauā
15 τ de pois os crucifffos / τ as omaýas b2ítauā
τ tijan á fronteýra. / en mui gñ coita þuadá
Con gñ é q¹⁵⁷ é que feia

Ondu aueno que coþreron / pela campāa un dia
τ b2itaron hūaldea. / que cabo martos iaþia.
20 τ romperon á egreia / da uírgen santa m.
τ húa omagen sua. / foi deles logo Leuada.
Con gñ razó é que feia.

[80r] miniatura

[80v]

F 62 <CSM 233>

Esta é. como fanta maría defendeu un caualeiro qffe colleu a húa ffa eigcia dū9
caúleir9 q o qriā mtar.

¹⁵⁷ Hai un espazo en branco tras este <q>, sen dúbida porque o copista deuse conta do erro que non foi corrixido.

Os que bōa mōte mōren. τ son quitos de pecados.
son con deus τ con ffa ma/ðɔé. semp̄e fazen feus mandados.

Defto d̄irei un m̄iragre. que mostrou santa maría
poz un mūi bon caualeiro. que en ela ben cr̄ija.
5 τ aque feus ēemigos. quíferan matar / un dia.
sell elanton non ualeffe. que ual semp̄e á os coitados.
/Os que bōa mōte mōré

El muit omežiað era. / τ semp̄e á pos el andauā
aqueles feus ēemig⁹ / poz que matalo cuídaūā
10 mas un dia queó fóó / eno camýnño ó achauā
a el coírер ffe leixaron. / dāðo mūi ḡndes b̄záð⁹
Os q̄ bōa mōte mōréen

Dizendolle mōrereðes / mas el nonos esperaua
ca tragia bon Caualo. / que o ðeles alongaua
15 τ log a hūa Ermida / foi da uirgen ú entraua
que é cabo Pena coua / ú iazjan Soteíráðos.
Os q̄ bōa mōte mōréen

Omēes bōos do tempo. / que ffe perðera á teíra
que of mour⁹ gāaran / τ ós matarā na gr̄ira
20 τ alí fanta María / ó amparou q̄ nō eíra
en com agoz oýredes / se esteuerðes calados.
/Os q̄ bōa mōte mōré

Ele de santo Domíngo / de Siros enton faíra
τ q̄ndo foi na caríreira / τ como uos díxe uíra
25 feus ēemigos posele. / uíjr. τ quelles fogíra
entrou naq̄la ermida / dízend o f me⁹ pecados.
Os q̄ bōa mōte mōré.

Madze de de⁹ son tā muit⁹ / que se me nō pðoares
tu que ó ben faž̄ podes. / ou feme nō áparares
30 destes q̄ me matar qr̄e / par de⁹ muit⁹ de pefare⁹
te faran os mal creête⁹ / que andan desasperad⁹
Os q̄ bōa mōte mōréen

En quant el esto ðizia / os caualeir⁹ mui toste
che гарон polo matarē / mas uírō estar ḡndóste
35 ant á poxta da eigreria / que era en un recoste
τ tod aquel logar chēo / era doméés armados.
/Os q̄ bōa mozte moíré

Que llo defendeñ q̄rían / seff eles á el chegaſſē
τ quandó eleſ esto uírō / með ouúer̄ q̄ff achaffē
40 mal de de9 τ deſſa m̄ðze / se ý maiſ faž p̄ouaffē
τ afastarons á foza. / ca fozon muiteſpātað⁹
Os q̄ bōa mozte moíré.

Ca ben uíron que aqles / que ó aíudar uēran
en como toſte chegarō / que deſte mūdo nō erā
45 τ poz endé repentiðos. / fozon. de quāto fežerā
τ perðōaron lle logo. / τ fozon del Perðōados
Os q̄ bōa mozte moíré

E Deſſuún ſſe toznarō. / τ poſ as gēteſ soubeꝝ
da terra este mīragre. / mui ḡn p̄až en ouúeꝝ
50 τ todos comūalmēte / á fanta maría ðeron.
loozeſ poz q̄ ſon ſemp̄. / os ſeus poz ela ḡrðaðos¹⁵⁸

[81r] miniatura

[81v]

F 63 <CSM 252>

Eſta é de como fanta ma/ría guardou ūus oméés q̄ / non moíreffen de íuso dun /
ḡn mōte de arēa q̄lleſ caeu de / fuſo

Tan gran poder / á ſſa madze¹⁵⁹ ðeu en fondo da / terſa.
de9 ðacozrer of coitados. / ben come en alta ſeſſa.

E ſobz aqueſt un mīragre / pequeńé bōo ðoyr.
ðirei / que fanta maría. fež / fremoſo ſen mentir.

¹⁵⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁵⁹ <Tan gran poder> e <á ſſa madre> están escritos sobre raspadura.

5 τ / per ý saber podeñes. co/mo guarda quen seruír.
/a uai de mal τ de mozte / τ daquesto nunca erra.
Tan ḡn poder á ffa. m“

En Castro xeríz foi esto / de que u9 quero ɔtar.
que po2 faž á Egreia / de que u9 fuí ia falaR.
10 omes fo terra entrarō / pera arēa CauaR.
mas caeu logo sobzeles / ó monté como qn seŕra
Tan ḡn poder á fa m̄ðre

Po2ta assí Enſſerrádos / fozon todos τ sen al.
cuiðarō q̄ eran moztos / maſt á ſēno2 esperital
15 os acoífeu muitágŷa / τ os defendeu de mal
do demo que bē cuiðaua / auer fas almas p̄ gr̄ra.
Tan ḡn poder a fa m̄ðre

Os da uíla quand oýrō / esto per com apzendí.
quíferon cauar ó móte / pera tiralos Dalí.
20 cuiðando q̄ mozt9 erā / mas acharonos assí
todos ozaçon fazendo / á á uirgen que á teŕra
Tan ḡn poder á ffa m̄ðre

O Demo τ po2 en todos / fozon logo dar lóóR.
á á Virgen groziosa / maðre de nostro ſēno2
25 ant ó altar da eigreia. / ú fazían ó LauoR.
ca ó que ó demo mete / en ferros ela deſſerrá.¹⁶⁰

[82r] miniatura

[82v]

F 64 <CSM 230>

¹⁶¹ **T**oð ome ðeue ðar lóó2.
a á / Maðre do SaluadoR.

¹⁶⁰ Falta refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁶¹ Falta a rúbrica.

Dereitê de lóózes dar.

a aquela que sempze da.

5 feu / ben que nunca falirá.
τ poz end affi deus manpar.

Toð ome deue dar lóóz.

á á maðze do Saluaðoz.

E pois nos da tan nobze don.

10 que nos faz ó amoð de / deus.
auer. τ que feiam⁹ fe⁹.
poz end affi deus me perdon.

Toð ome deue dar lóóz.

á á maðze do Saluaðoz.

15 **E** pois tan poderoſa é.
τ con deus á tan gran podeR.
que quanto quer pode fazer.
poz aqueſto per bōa fe.

Toð ome deue dar lóóz.

20 á á maðze do Saluaðoz.

[83r] miniatura

[83v]

F 65 <CSM 232>

Como un caualeiro q̄ perdeu feu açoz. fez outro açoz de cera τ oferiu ó á ſcā m̄. τ achóó logo.

En todalas grandes coitas á foza τ gran poder.

á maðze de iesu críſto. daque/na chama ualer.

5 **C**a enas enfermidades. a ela poder atal.
que as tolle / τ guarece. á quen quer do todo mal.
τ outroſſi enas perdas. ao que a chama¹⁶² / ual.
τ daqueſt un gran míragre. uos quer eu oza dizer.

¹⁶² <chama> escrito sobre raspadura.

En toðalas grandes coitas. á foþça τ gran poder.
á maðze de ih'u xþo. dáqna cham"ualer.

10 /En Treuñ un caualeiro / foi que era CaçadoR
τ perðeu andandá caça / hūa uež un seu açoR.
que era fremoþe bōo. / de mais era sabedoR.
de fillar ben toða aue / que acoz deuá pñdeR.
En toðalaf gñdef coita^s / á foþça τ gran poder.

15 Desí era mui fremoþo / τ ar fabía uoaR.
tan aposté tan agýna / que nõllachauā seu par
eno Reíno de Castela. / τ un dia pois iantar
foi con el fillar pðiz̄es / τ ouueo de perðeR.
en toðalaf gñdef coitas / á foþça τ gran poder.

20 Toð aquel dia buscóo / maiþ per rē nono achou
τ foiffé pera ffa terra / τ seus oméef enuíou.
buscalo a muitas parte^s / τ poz el tanto chozou.
/pois uíu q̄ ó ñ achauā / que cuídu enßâdecer
En toðalaf gñdef coitas / á foþça τ gran poder.

25 Affi passou q̄tro meses / segundo q̄ eu apzenðí
que o buscou mñf achalo / non pode per com oy
τ con coita mādou cera / fillar. τ Diffo affy.
façam un acoz daq̄sta / ca o quer yr ofreceR.
en toðalaf gñdef coitas / á foþça τ gran poder.

30 A á Virgen groziosa. / de Vila sîrga ca fei.
que se eu aquesto faço / que meu acoz acharej
τ esto foi logo feito. / τ foiffé com apzes ei.
foi aquel acoz de cera / sobelo altar põeR.
en toðalaf gñdef coitas / á foþça τ gran poder.

35 E rogou santa maria / chozando dos oll9 fe9.
/chamandolle piadosa / uírgē τ maðze de deus
seññoz santa τ bêeita. / mostra [*]9 miragref te9
poz que meu acoz ñ pça / ca beno podes fazer.
En toðalaf gñdef coitas / á foþça τ gran poder.

Pois que ffa ozaçō feita. / ouué ar toznouff éton
40 á ffa cafa ú Mozaua. / chozando de Cozaçon.
t pois entrou pela pōta / catou contra un rancō
t uíu seu aço2 na uara / ú xe Soya féeR.
en todalaf gñdef coitas / á fōça t gran podeR.

Quand esto uíu of gēoll9 / pos en teŕra t á faž.
45 loando santa maría. / que taes mīagref faž
t áá Vara foi logo. / fillar seu aço2 en paž.
ena mão t á uirgen. / começou á BēeizéR.¹⁶³

[84r] miniatura

[84v]

F 66 <CSM 284>

¹⁶⁴ Qven ben fiar na uirgen de todo cozaçon.
guardaloa do demo. t da ffa tentaçō.

E daquest un mīagre mui fremoſo direi
que fež santa maría. per com escritachei.
5 en un líure dentróutroſ. tralaðar ó mandei.
t un cantar en fige. segund eſta razón.

Quen ben fiar na uirgen de todo cozaçon.
guardalo a do demo t de ffa tentaçon.

/U N fraðe foi doente / dun mōeſteiro mal
10 t todoſ bē cuiðauā / que mozt era ſen al
t fe nō foſſ a uirgē / Reýnna eſperital
a ffa alma leuara / o Dem a perdiçon.
Quē bē fiar na u'gen

Ca ante q̄ mozreffe / un final lle moſtrou
15 que cōtra hūa pōta. / mui de ríjo Catou.
mas un frað y estau“/ que o empregūtou
po2 que esto fažia / que llo diſſeff entō.

¹⁶³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁶⁴ Falta a rúbrica.

Quen ben fiar na u'gē

E aquel frād enfermo / enton nō respondeu
20 mas muita dē paraula / sobeia lle Creceu.
com en desesperando / t todo ffe tozceu.
t a a címa Diffe / mui tristé en mal fō.
Quen bē fiar na u'gē.

/Que quāt¹⁶⁵ bēes feitos / auía nulla Ren
25 p̄estar nōlle poderā / t tal era seu Sen.
t tan gñ pl llauía. / fazer mal come bē.
t qñd̄ est ouúe dito / dīsselle [**]mpañō.
Quē bē fiar na u'gen.

Que aquef[**] ó demo. fazia sen Dultar
30 que lle metía medo / polo Desesperar.
mais se ele quiseffe / ūu Vesso rezar.
da uírgen groziosa / log ó Demo felon.
Quē bē fiar na u'gen

Se partiría Dele. / t o fraðe Rezou
35 o ueffo muit agýa. / quelló frād ensinou
t a tan tost ó demo. / se foi. t o Leixou.
que o nō uíu poif nūca / t ueedes poz qué non.
Quē bē fiar na u'gen

/Poz que en aql ueffo / á a uirgen affy.
40 dezía con ta graça. / seńñoz acoír amj
ca tu dē Piaðade / madrēf pozēd̄ aquj
me gr̄da do Diabo. / chēo de Traïçon.
Quē bē fiar na u'gen

E quand̄ est ouúe dito / começou dē Rijr.
45 t dīsso a os frādes / non ueedes uíjr.
a uírgen groziosa / con ela me quer ír.
t logo ante todos. / fez ffa confisson.
Quē ben fiar na u'gē

¹⁶⁵ A tinta transparentada da miniatura da páxina anterior dificulta a lectura desta palabra.

E repentíusse muíto / do que foi descreér.

50 τ comūgou τ logo / começou a DízeR.
que ó do leit ergesen. / τ mandouisse pōer.
en teírra τ á alma. / foi ðar á ðe9 en ðon.
Quē bē fiar na u'gē.

[85r] miniatura

[85v]

F 67 <CSM 225>

[E]fta é. como un crerigo estaua cā/tando missa. τ uíu ıazer hūa arāna / no caliz τ
cōfomýu á. τ depois faýulle / uíua pela unlla do ðedo da mão.¹⁶⁶

Muito bon mi/ragrá uírgen / faž estraño τ fremoſo.

poz que a uerðað entendā. o neicio perfioſo.

Edaqueſt un gran mīragre. / uos ferá per mi contado.

τ ðoýr / marauilloſo. pois oýdeo de grādo.
5 que moſtrou a fanta uírgen. de / que deus poz nos foi naðo.
dentro / en Cíðað roðzigo. τ é muí marauíl//loſo.

Muito bon mīragrá uírgen / faž estraño τ fremoſo.

poz que a / uerðað entendā o neicio perfioſo.¹⁶⁷

Ontros outros que oíſtes. τ tení/eu que atal este.

10 ó que uos contarej / oza. que auēo a un p̄eſte.
que ði/žia ſemp̄e missa. da maðze ðo Rej / celeſtre.
τ p̄¹⁶⁸ que a ben cantaua. era / en muí deſeioſo.

Muito bon mīra/grá uírgen faž. estraño τ fremoſo.

poz que á uerðað entendā. ó neicio. per.

[86r]

15 **O** poble de lla Oýren. / mas un ðia ſen falida
ena gran feſta Dagofſto / deſta ſēnoz muí ɔpziða

¹⁶⁶ <ða mão.> está escrito sobre raspadura.

¹⁶⁷ <agrá uírgen>, <freſmoſo. poz que a> e <uerðað entendā o neicio perfioſo> están escritos sobre raspadura.

¹⁶⁸ <τ p̄> parece escrito sobre raspadura.

estaua cantando missa / τ pois oúué ɔfumida
a ostiár quisó sangui / confsomír do grozioso.
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo

- 20 **I**lefū cristé uíu no caliz / iažer hūa ̄nð arańña
dentre no fang' naðāðo / τ teueo poz eſtrańña.
couſa. τ muı ̄nð efforço / fillou a fozo deſpāna.
τ de confſomírlō todo / non u9 foi muı uagaroso
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo.
- 25 **E** pois aqueſt oúué feito / non q's qll enpééceſſe.
deus ó poçon da arāna / nen lle no cozpo mořeſe
τ peró andaua Víua. / nō ar q's q o mořeſſe
mas ontró coiré a carn ſy / aquel bestigo astroſo.
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo.
- 30 **E** andaua muit agýna. / pelo cozpé non fažia
dóór nē mal poz ūtuðe / da uirgen fanta maría
τ ſeff á ó ſol paraua. / log á arańña ueýa.
τ moſtrandoa á todos. / dízendó Reý piadoſo.
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo.
- 35 **Q**uis que pol9 me9 pecað⁹ / aqſte marteir oúueſſe.
poz en rogo á á u'gen. / que ſſe a ela prougueſe
/que rogaſſ ao ſeu fillo / que cedo mía mořte deſſe
oume tolleſſ esta coita. / ca ben e en pođeroſo.
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo.
- 40 **E**ſta aranna andando / per cima do eſpýaço.
τ de poiſ pelos coſtað⁹ / τ en dereito do Baço.¹⁶⁹
deſy ýall áos peitos. / τ ſol non leixaua bzaço
per que affi nō andaffe / τo cozpo muı veſoſo.
muito bō míagrá u'gē / faʒ estrāno τ fremoſo.
- 45 **A**vía eſta aranna. / τ un Dia el eſtanđo
ao Sol oza de nōa. / foillo bzaçe ſcaētanđo
τ el a coçar fillouſſe / nō catou al ſi nō qñdo.

¹⁶⁹ <Baço> está escrito sobre raspadura.

lle sajū per fo a unlla / aquel poçon tā lxofo
muito bō míragrá u'gē / faž eſtrāno t fremoſo.

50 **E** tan toſte que Sayða / foi. ó Crerigo fillou a
t fež logo dela poos. / t en ſſa bolſſa gr̄doa
t quādo díſſe ſſa míſſa / conſſumiu a t paſſou á
t díſſe quelle ſoubera / á maniar mui fabozoſo
muito bō míragrá u'gē / faž eſtrāno t fremoſo.

55 **A**s gentes que ý eſtauā / quād oúuerō eſto uíſto
loaron muíto á maðze / do fanto Rei ih'u xpo.
t deſalí adeante. / foi ó Crerigo poz iſto
mui maſ na fe oſirm̄do / t non foi luxurioſo.¹⁷⁰

[86v] miniatura

[87r] miniatura

[87v]

F 68 <CSM 242>

Eſta é como ſanta maría de Caſtroxeríz / guaríu de mozte un pedreiro q̄ oúuerá de
ca/er de cima da obza. t eſteue pēduraðo das mãos.

O que no cozaçon dome e mui / duro de créer.
podeo ſanta maria mui / de ligeiro fazer.

5 **E** dela fazer aqueſto. / á gran poder alafe.
ca de9 lle deu tal / uertude. que ſobze natura é.
t poz en / macar nos ceos. ela con seu fillo fe.
mui toſt aca n9 acoźre. fa uertudé feu poder
[O] que no cozaçon dome é mui crúu.

10 **E** deſt un mui ḡn míraḡ / uos quereu oza otaR.
que en Caſtroxeríz fežo / eſta Reyna ſen paR.
poz un bon ome pedreiro / que cada Día lauraR
ýa ena ſſa Eigreia. / que nō q's leixar moírer
O que no cozaçō dome.

¹⁷⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

/Eſt era mui bō maefstre / de peð2a pōer con cal.

τ mais dout[“]rē fiaua / na uirgen esperital

15 τ po2 ende cada dia. / uīja ý feu 102nal.

laurar en címa da ob2a / τ ouúe DacaeceR.

O que no cozaçō dome.

Un dia en que lauraua / no mais alto logar dí

da ob2é ambolos pées / lle faliron τ affi.

20 cuiðou caer τ a uírgē / chamou per com aþnði

os ðedos en hūa peð2a / ðeitou τ fe3 lo tēeR.

O que no cozaçō dome.

A uirgen santa maría / enas unllas a tan bē

o teuo macar groff era / que sol non caeu p rē.

25 τ affi chamāð estaua / á feíno2 que n9 mātē.

dependor2ado ðaf unllas / τ colgado po2 CaeR.

O que no cozaçō dome

E esteuáffi gran peça. / do Dia com ap2ef ei

τ acoíruðo das gētes / non fo1 segūð euachej

30 mas acoíreulle a u'gē / a maðre do alto Rej.

ata que uéo a gente / τ ó fe3 en decendeR.

O que no cozaçō dome

Todos quantos esto uirō / loaron de Cozaçon.

á uirgen santa maría / τ aql pedréir enton.

35 ant ó seu altar leuarō / chozando con ðeuoçon

τ fežeron ó Miragre / per essa térra faber.¹⁷¹

[88r] miniatura

[88v]

¹⁷¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Esta é. Como santa maría líurou de ¹⁷² mo^{te} en Castroxeriz un maestre q laura/ua na egreia. τ q caeu de cima τ n se feriu.

Aquel que deuoóntade santa / maría seruir.
docaion fera guardado. / τ doutro mal sen mentir.

E de tal ra/zon com esta. un mīragre uos direi.

que en Castroxeriz fezo. a maðre do alto / rei.
á uirgen santa maria. per com eu / ap2ix τ sei.
τ po2 de9 meted ý mentes. / τ quereðeo oýr.

Aquel que de uoôntade / santa María seruir.

Quand a egreia fazían / aque chamā dalmaçā
que e en cabo da uila / muit9 maestref de p2ā
ýan ý laurar po2 algo / que lles dauā como dā
aos que tal ob2a fazē / mas un deles ré pedír.¹⁷³

/ Non queria maiſ lauraua / alí muí de Cozaçon.

po2a gāar da Vírgen / mercé τ Gualardon
τ po2 end o2ascuítade. / ó que llauēo enton.
τ semp2áueredes endē / que falar τ departiR.

aquel que de uoôntade

E1 maestr era de peð2a. / τ lauraua ben affaž.

τ quad2aua bē af peð2as / τ poýa as en až.
eno mais alto da ob2a / como bon maestre faž.
τ un Dia fazēd esto / fo2on llos péés falir.
aquel que de uoôntade.

E caeu ben do mais alto / τ en caendō chamou
á uirgen santa maría / que ó muí toste líurou.
ca peró que da cabeça / sobelos cantos topou.

¹⁷² Con seguridade, o copista escribiu o primeiro *minim* da grafía <m> de <mo^{te}> e tachouno tras decatarse de que non lle cabía.

¹⁷³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

25 assí ó guardou a u'gen / que sol non se foi ferír.
aquel que de uoñtaðe

Nen sentiu sol se caera / nen recebeu en neū mī
antéffergeu muí coírēdo / que non teuollo poz al
mas foi ao altar logo / da urgén Esperital
30 poz loar a ffa mercé / τ os seus bées gracír.
aquel que de uoñtaðe.

E quantos alí estauan / deron loozes poz en.
aa uirgen groñiosa / que os seus ual τ mātē
τ poz endē lle roguem⁹ / que semp⁹ áiam⁹ seu bē
35 τ n⁹ gáaánó de seu fillo / que n⁹ ueno Remijr.¹⁷⁴

[89r] miniatura (só os cadros)

[89v]

F 70 <CSM 263>

[E]fta é como santa maría / guareceu en Cuðeio p̄eto / de Santander ūu ome que
/era tolleito de todo ó corpo.

Mvit é / ben a/uenturado. τ en bon ponto / naceu.
ó que da uirgen māðado. fež. τ á obedeceu.

Ca ela semp̄e á nos / da. que façamos o me/lloz.
per que nos guar/demos deŕfo. τ aiamoto / melloz.
5 de deus τ que ar // feiamos. sen coita τ sen / dooz.
poz en quena nō / creueſſe. feria muito fan/deu.

Muité ben auentu/rado. τ en bon ponto naceu.
o que da uírgen mandado. / fež. τ á obedeceu.

E daquest un gran mj/ragre. muj p̄eto de sant/ander.
10 fež a uirgen en / Cuðeio. dun ome que [90r] gran mestre.
auía dauer fa/uðe. que qual de seus nē/bzos quer.
perðera en tal / maneira. per que ó corpo / perðeu.
Muité ben auen/turado. τ en bon ponto naceu.

¹⁷⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

E Deste mal tā cuítado. era. que fol se uoluer.

15 non podía nen ergerſſe / eno leito nen Séer.
τ chozando τ dízendo / non quedaua de dízer.
que ó acoíſſeſſ á uírgen / que a muitos acoíſſeu.
muíté ben auenturado

Un Dia fažend aqueſto / moſtrouſſelle ſen d'ltar
20 á uírgen ſanta maría / τ díſſe fe tu ſaaR.
queres deſſanfermiðade / faſte tan toſte leuar.
á eſta Eigreia logo. / τ el Eſpauozeceu
muíté ben auēturaðo.

Peró falou como Poðe / τ Díſſe alá ýrei
25 /ú me māðaðef que uaa / maſ poſf ý fo2 que farei.
dīſſ elá faž hūa miſſa / cantar. ca de Certo fei.
que poſf que ó coṛpo uire^s / de de9 que p̄tí možreau
muít é ben auēturaðo

Que tan toſte ḡn faude / no Coṛpo receberás.
30 onde faž tí leuar logo / fol que uíref á luž cras.
mas á miſſa q te dígo / da māðe de deus faras
dízer. τ ueralo Coṛpo / daquel que dela naceu
muíté ben auentāðo.

E logo Seras guarido / τ ar cobzarás teu ſen
35 τ el poila uiu fremoſa / τ ar ueſtiða tan ben.
dīſſelle po2 de9 aí dona / dízede quen ſodeſ quē.
dīſſ elá ſanta María / de que de9 carne p̄deieu
muíté ben auenturado.

Foiſſ á uírgen ficou ele / τ fež quanto lle māðou
40 τ pois foi ena eigreia. / τ a Miſſa aſcuitou.
τ uiu ó coṛpo de xpo. / que chozando aozou.
logo foi guaridé São / τ Du iažia ſergeu.
muíté ben auenturado

E ao altar Dereyto. / se fillou coírendo á ūr
45 quán̄d aqſto uiu a gēte / todos logo sen mentir.
loaron santa maría. / po2 que nūca īr falir
de ualer á quena cham[“] / com á áqueſte ualeu.
Muíté ben auenturado / t en bon ponto naceu.

[90v] miniatura

[91r]

F 71 <CSM 218>

**[E]fta é como fanta maria / guareceu en vila firga un / mercado2 Dalemańia ī era
/ ome muíto onrraðo t rico.**

Ražon¹⁷⁵ an de fee/ren. feus mīragres contados
da feńño2 que ampara. á os / defamparaðos.

E dest en vi/la firga. mīrage mui fre/moso.
moſtrou á uírgen / maðre. de deus Rei grozio/fo.
5 t ontros feus mīragres / é doír piadoſo.
de que ela faž muítos. nob2es t mui // p2eçados.

Ražon an de fe/ren fe9 mīragref contados.
da feńño2 que ampara á / os defamparað9.

En teŕra / Dalemańia. un merca/do2 onrraðo
10 ouue rico fo/beio. t muit enparenta/do.
mas dūanfermidaðe. / foi á tan mal parado.
per / que ficou tolleito. ðambos / t ðous os laðos.

Ražon

[91v]

E Deft affi gran tempo / foi endo á tan maltreito
15 que de péés t māos / de todo foi Contreito.
t de seu auer Tanto. / lle Cuſtou este feito.
affi que ficou pobze / t con grandes cuídað9
Ražon an de féeren.

¹⁷⁵ A capital está trazada pero non decorada.

El en esto Eftando. / uíu que gñ romaria
20 de Gente de ffa teríra / á Santiago ýa.
τ que con eles fosse / Mercéé lles pídia
τ eles Deste rogo. / fozon muit embargað9.
Razón an de séeren.

Ca dūa Parte uiýan / ffa grand enfermidaðe
25 τ ar da outra parte. / á ffa gran pobidaðe.
Peró poz que auian / dele gran Piaðade.
eno leuaren Configo / fozon end acoðadaðos.
Razón an de séeren.

Ea medes fezeroN. / log en que ó leuauan
30 τ pera Santiago. / fas 102nadas fillauan
τ á mui grandes pēas / alá Con el chegauan
mas non q's q guarisse / deus polos feus pecað9.
Razón an de séeren.

De pois de Santiago / con ele ffe Toñaron.
35 τ quand en Carrō fozō / ar cego ó acharon.
τ deó ý Leixaren. / todos fñi acoðaron.
mais ata Vila s̄irga / con el fozon chegados.¹⁷⁶

/ **C**a teueron que Era. / Logar pera leixalo.
mui melloz q en outro / τ ý acomendalo.
40 poz end á á Eigreia punnaron de Leualo
ca de ó Mais leuaren / fol non fozon ousaðos.
Razón an de séeren.

Poz quelles nō moíresse / τ assí ó Mesquýno
ficou Defamparaðo. / τ eles seu Camýno
45 se fozon. mas á maðze / do que da agua uýno
fez oúue del Mercée / τ oýu feus bñaaðos.
Razón an de séeren.

Que el mui grādef dava / chamando Groziosa.
τ chozando mui forte / mas á mui preciosa.

¹⁷⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

50 oyu ó t sāoo. / come Muí poderosa.
poz que quant9 ý eran / fozon Marauillados.
Razón an de férren

E Pois á poucos días / foisse pera súa Terúa.
poz prazer da q nunca / sua Mercé enfférra.
55 t pois ala foi Logo / non fez como quē erra
mas contou ó miragre / da poz que Perdoados.
Razón an de férren.

Somos de ih'u crísto. / Cuíos son os perdóes
t este que fez logo. / fillou mui bōos dōes.
60 t pois á vila súrga / os deu en Offreções
á á uirgen que nunca / falleç á os Cortados.¹⁷⁷

[92r] miniatura

[92v]

F 72 <CSM 219>

¹⁷⁸**N**on conuen á omagen da madre do grozioso.
Rei que cabo dela seia. figu/ra do dem astroso.

Que affí como tēuras. t luž departidos son.

affí son / aqueñas duas. poz dereitē poz razón.
5 ca a húa nos da uída. t a outra / perdiçon.
t de tal razón miragre. uos direi mui fabozoso
/Non conuen á omgē

Ena terra de Toscana. / húa gran ciadá á ý.
que Sena este chamaða / t como Dízer oy.
10 fez ó bispo na eigreria / mayor fazer pera ffy.
un logar ú preegafse / de marmoz riq fremoſo
Non conuen á omagen

¹⁷⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁷⁸ Falta a rúbrica.

E fež ý uíjr Maestres / Sabedozen de tallaR.
τ eno marmoz mui bɔāco / mādou lles ý fegurar.
15 omagen da u'gē fanta. / maria que nos anpar.
que tīja en feus b2aços / ó seu fillo Precioso.
Non ɔuen áá omagen

Ovtras ýstozias muítas / en aquel marmoz fažer.
mandou de muitaf naſas / τ oúúe Dacaecer.
20 que poseron ý ó demo / τ fozono CompoeR
mui mal feit en fa figa / segundo xel é astroso.
/Non ɔuen áá omagē

Maf po2 que o marm̄ era / bɔanco sen aū final.
oúúo dem a fēér bɔaco / τ non pareceu tā mal.
25 como fežera ffé negro / fosse. maf nō q'f q' tal.
ficasse á uirgē fanta. / maðze do reý poderofo.
Non ɔuen áá omagē

Aquesto todos lo uíron / ond auēo hūa vež.
que á uirgen groziofa / sobzesto mīragre fež.
30 tan grande q' á omagē / do demo tal come pež.
fež tozna en hūa oza / mui feo τ mui lixofo.
Non ɔuen áá omagen

Outro dia q'nd af gentes / uēeron Missa oyR.
τ uíron o demo negro / fillaronff end a ríjR.
35 mas quando oyu ó b'po / esto. cui'dou que mētíR
llýan. τ en yr veelo / nō u9 foi mui uagaroso.
/Non ɔuen áá omagē

E mandou á un seu ome / que ó lauaffe mui bē.
τ desí que ó Raefse / maiſ fol nō lle pſtou rē
40 ca de guifa ó toznara / negro á que n9 māten
q' deffažer nono poðe / τ ó bispo mui chozofo.
Non ɔuen áá omagē

Foi ant ó altar deitouse / dízendo seńñoz eŕrey.
po2 que cabo da omagē / aquela fažer mandei.

45 por en mercée te peço / que me perdoes ca sei.
que feme tu perdóares / que me nō ferá sanofo.
Non ouen áa omagē.

50 **O** teu fillo ihesu cristo / que este ome τ Deus.
ca por tí muitos perdóas / τ faʒ lles que seiā se9.
τ eu aqueste mīragre / farei pōer ontr os teus.
mīrages por q̄ ben creo / que é Marauilloso.¹⁷⁹

[93r] miniatura

[93v]

F 73 <CSM 221>

[E]sta é. como santa maría guare/ceu en Oñá al Rei don fernando / quand era
menyō dúa ḡnd enfer/mīdade que auía.

Ben per esta / aos Reis / ðamaren santa maría.
ca enas / muí grandes coitas. Ela os a/coíré guía.

5 **C**a muito a amar / deuen. por que deus noffa figura.
fillou dela τ p̄es carne. ar por / que de ffa natura.
uēo. τ por que / iustiça. tēen del τ dereitura.
τ / Rei nome de deus este. ca el rey//na toda uía.

Ben per esta / a os Reis ðamaren fanta maría
ca enas muí grandes coitas. Ela / os acoíré guía.

10 **E** por end un / gran mīragre. direi que auēo / quando.
era moço pequeníño. / o muí bon Rei don Fernando.
que sempze deus τ fa maðze. a/mou. τ foi de seu bando.
por que / conquereu de mouros. ó mais da andalužia.

Ben per está á os reis.

[94r]

15 **E**ste meny en Castela / con Rei don affōffo era
feu auoo q̄ do Reýno / de Galiza o fezera.
uījr. τ que o amaua / á gran marauilla fera

¹⁷⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

τ ar era ý ffa madore / aque muit ende p̄z̄ia.
ben per eftá aos Reis

20 **E** sa auoa ý Era. / filla del rei Dingra tra.
moll' del rei dō affonso / poz que el passou a ferra
τ foi entrar en Gascóna / pola gāar per guerra.
τ oúuénd a m̄yoz parte / ca todo ben Merecia.
ben per eftá a os Reis.

25 **E** pois toznouſſ a castela / desí en burg⁹ mozaua
τ un Oſpital fazia / el τ ffa moll' lauraua
o mōesteiro das Olgas / τ en quant assi estaua
dos feus fill⁹ τ d⁹ netos / mui gñ p̄z̄er recibía.
ben per eftá aos Reis

30 **M**ais de⁹ nō qr̄ q o ome / esté semp⁹ en ū estado
q's que dō fernādo fesse / ó seu neto tan coitado
dūa grand enfermidad / que foi del desesperado
el Rei. mas entō fa m̄dore / toznou tal come fādia.
ben per eftá áos Reis

35 **E** oyu falar de Oñía. / ú auia gran uertude
diff̄ ela leualo quero / aló assi deus maiude
ca ben creo que a u'gē / lle de uida τ Sauðe
τ qñd aqſt oúue dito / de seu padore fespedia.¹⁸⁰

40 /**Q**uantos la ýr assi uír / gran piadad end aúia
τ mui m̄is polo menio / aque todos bē qrían.
τ ýan con ela gētes / chozando muite chāgiā
ben comeſe fosse mozto. / Ca atal Dóoz auia.
ben per efta a os Reis

45 **C**a dozmír nūca podia / nen comía nemigalla
τ Verméef del fayán / muit⁹ τ gñdes fē falla.
ca a mozte ia uencera / fa uida sen baralla.
mas chegarō logá Onn⁹ / τ teueron ffa uigia.
ben per eftá á os Reis

¹⁸⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

Anto altar maþo2 logo. / τ pois ant ó da Reýa
uirgen santa groziosa / rogandolle que agýa
50 en tā gñð enfermidaðe / posesse ffa meeþýna
fe feruíço do menýo / en algun têpo qria.
ben per está á os Reis

Auirgen santa maría / logo con ffa piedade
aco2reu a o menýo / τ de ffa enfermidaðe
55 lle deu saude conpziða / τ de dozmír uóontade
τ de pois que foi espto / logo de comer pedía.
ben per está á os Reis.

E ante de quinze días. / foi efforçade guarido.
tan ben q núca mís foza / de mais deulle bō fêtiðo.
60 τ qñð el Rei dō affôfso / ouueste míragr oýðo.
logo fse foi de camýno / a Oñía en Romaria.¹⁸¹

[94v] miniatura (só os cadros)

[95r]

F 74 <CSM 278>

[E]sta é como santa maría / guareceu en vila sírga ^{húa} don[“] / de franca que era cega.
τ ūu / ome cego outroffi.

Como soffre / mui gran coita ó om / en cego seer.
affí faþ / gran piadaðe a uírgen / en llacoíréter.

E Desto contar uos / quero. míragre fremo/fé bel.
que mostrou en / vila sírga á madre de / manuel.
5 u faþ a meuðe // muitos. que son mais / doces ca mel.
poza quen / en ela fia. de gran saboz / ý auer.

Como soffre / mui gran coita ó om en / cego féér.
affí faþ / gran piadaðe á u'rgen enllacoíréR.

¹⁸¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Esto foi en aquel / tempo. que á uirgen / começou.

10 a fazer en / vila s̄irga. m̄írages [95v] per que fāou.
 a muitos / denfermidades. τ mōtos re/flocitou.
 τ por end af gentes / algo. começauan dí fazer.
Como soffre mui gran coita ó om en cego fēér.

E de muitas terras eran / os que Vījan alý.

15 mas hūa dona de frāça / cega per quant ap̄ēdōi
 Rom̄ya a Santiago / foi. mais auēoll assí
 que non fāou deffa ída / que sol podesse ueéR.
Como soffre mui ḡn coita

E De pois aa toznaða / quādo chegou a Carrō
20 hūa s̄sa filla lle dīsse / treides se deus u9 p̄don
 albergar maiſ adeante / a hūas choçaf que son
 p̄eto de noſſo cam̄yo / τ ȳ podemos iazēR.
Como soffre mui ḡn coita

E pois fayron da vila / mui p̄eto daql logar
25 fillouſſ a choū mui fozte / τ ouúeron a entrar.
 con coita ena egreia / τ Desi ant o altar.
 fe deitaron τ a Cega / foi s̄sa ozaçon fažer.¹⁸²

/Rogando santa maria / a sennoz Esperital.
queſſ amerceaffe dela / τ lle tolleſſ aql mal.
30 p q̄ ouúeffe seu lume / τ log a que pode ual
 fez que foi logo ḡriða / τ fillouſſ a bēeizēR.
Como soffre mui ḡn coita

A Virgen santa maria / τ outro Día fillou.
feu cam̄yé e assí yndō / un ome Cego achou
35 que á Santiago yá / mais ela llaconfellou
 que fosse per vila s̄irga / fe quisesse lum auer.
Como soffre mui ḡn coita

E contou todo seu feito. / como foza con romeus

¹⁸² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

40 muitos pera Santiago / mas pero nūca dos seus
ollos o lum y cobzara / maſ poiſ a mādze de de9
llo dera en Vila firga / pelo seu mui gñ̄n podeR.
Como soffre mui gñ̄n coita

45 **O** Cego creeu a Dona. / τ tan toſte ſſe partiu
dela. τ foi ſſa carfeira / tanto que ſſell eſpediu
τ poiſ foi en Vila firḡ / fe3 ſſa Oraçon τ uiu.
ca non q's fanta maría / eno Sāar detēeR.
Como soffre mui gñ̄n coita.

50 **Q**uantos aqueſto ſouber / todos logo manamā
loaron fanta maría. / a feñño2 do bon talan
po2 tan apoſto miragre / que fe3. τ tan ſen afan
como en fa3 douſ cegos / tan agÿnna guarecer.¹⁸³

[96r] miniatura

[96v]

F 75 <CSM 248>

[E]ſta é como fanta maría guardou na fa eigreia en Laredo dous / maryeiroſ que
ſſe querian matar. τ fezeos fazer pa3.

Sen muito ben que nos faže a feñño2 esperital.
guarda nos / que non façam9 qñ̄nto podem9 de mal.

5 **C**a ú á noffa natura. q̄r obzar / maſ mal ca ben.
guardan9 ela daqſto. que non poſſam9 p ren.
τ de tan / gñ̄n piadaðe. un miragre direi en.
q̄ moſtrou gñ̄nd en larédo. a ſeno2 q̄ pode ual.
Sen muito ben que nos faže. á feñño2 esperital.
guardanos que nō.

10 **/N**a ſſa eigreia que dixe / que fobe lo mar esta.
τ que uan en romaria / as gentes muitaf ala
rogar aa Grozioſa. / aquela que ſemp̄ da

¹⁸³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

confello a os coitados / τ que naſ coitaf ñ fal.

Sen muito bē q̄ n9 faže

15 **O**nde foi hūa Vegaða / que fozon ý albergar
muítos omees da tra / τ fas candeaſ q̄imar.
τ entō do9 maryeiros / fillarons a peleiar.
ben anto altar estādo. / de peleia mui moſtal.

Sen muito bē q̄ n9 faže

20 **E** facaron os cuitelos. / log ambos po2 se ferír
mas nō q's a grozioſa / que o podeſſen cōpzir
ca mouer nō se poderō. / nen ūu a outro yr.
τ toda a gent ý ueo. / ueer este feit atal.¹⁸⁴

25 **/E** affi como os bzaços / fozon ambos estender
po2 se ferír nō poderon / per ren poilos encoller
τ eſtandoffe catando / non se podian mouer
ben come se fossē feitos / de peðza. ou de metal.

Sen muito bē q̄ n9 faže

30 **E** eſtand affi tolleitos. / cada ūu ffe repentiū
muit é a fanta maria / logo mercee Peðiu.
τ de mais toda a gête / que aqueſte feito uiu
rogaron a fanta maría / logo que nō ouu ý al.
Sen muito bē q̄ n9 faže.

35 **E** ela o rogo Deles. / oyu. τ ffa Oraçon.
τ estes qffe querian. / mal perðoaronff entō
τ a gente que ý era. / loaron de Cozaçon.
á uirgen de q̄ de9 q'fo. / nacer dia de Natal.¹⁸⁵

[97r] miniatura

[97v]

F 76 <CSM 250>

Eſta é de Looz de fanta maría.

¹⁸⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columnna.

¹⁸⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Po2 / nos / uírgen maðze.
ro/ga ðeus teu pa/ðze.
τ fillé amígo.

5 Roga ðeus teu pa/ðze
τ fillé amígo.

A Deus que nos / p̄efte.
roga lle pois / este.
teu fillé amígo.

10 Roga lle pois este
/teu fillé amígo

Roga que nos / ualla.
pois el é / sen falla.
teu fill / e amígo.

15 Pois el é sen fal/la.
teu fillé amígo.

Po2 nos uírgen / maðze.
rogá ðeus / teu paðze.
τ fillé / amigo.

[98r] miniatura (só os cadros)

[98v]

F 77 <CSM 304>

[E]sta é como fça m“ non quer / que arça outro oyo nīgūu ant / ó seu altar na
eigreia de Ribe/la. senō ó q̄ é doliuaf. τ seia lipo.

Aquela en que ðe9 / carne p̄rendeu. τ nos ðeu / po2 lume.
das coufas lim/pias fe paga. sempze tal é / seu costume.

5 E desto mostrou / m̄iragre a uírgen santa ma/ría.
grand en hūa ffa eigreia / τ demostra caða dia.
en un al/dea que nome a Ribela ú foýa

auer ben dantigueðaðe un mo//esteir á costume.

Aquela / en que deus carne pȝendeu.

Dozðin de san bēito. / tu oza chus da eigr̄ia
non ficou que é da uirgē / que sempre bēita feia.
10 en que a bē cinc altares / ú gran uertude soberia
mostra de9 no que e ðela / ca non pod y arðer lume.
aquala en que de9 carne

Doutr oyo se non doliuas / mui limpie muitésmado
ca macar arð antro outro / de linaça sol penffado.
15 non e que antó da u'gē / arça. tu est é pȝouado.
muitaf ueȝef eno ano / tu ano ia po2 costume.
aquala en que de9 carne

Ca o pȝouan a meuðe. / caualeiros lauraðo2es
crerigos. mōgef. tu frades / descalços. pȝeegado2es
20 ca peró y acenderon. / outros oyo2s arðedodo2es
a tan toste se matauā / que sol nō ðeritaua lume.
aquala en que de9 carne.

En po2 end os de ffa terra. / non oufan feér oufados
doutr oyo alí qimaren. / ca saen po2 ðenodados.
25 end. caða que o puan / tu po2 esto son to2naðos
a queimar oyo doliuas / naſ lāpaðaf por costume.¹⁸⁶
aquala en que de9 carne.

[99r] miniatura

[99v]

F 78 <CSM 299>

[C]omo s̄ca mueo en uifō a un freire. t / māðoule que desse hūa fa om̄gē que tragia / á
un Rey.

De muitas maneiras / fanta maría.
mercéés faȝ aos que / po2 seus ten.

¹⁸⁶ <f lāpaðaf por costume.> está escrito sobre raspadura.

Dest un mīragre / mostrar uos querria.

τ de mio oýr/des uos rogaria.

5 de bōamenté per el / uos faría.
faber feruír á compriða / de ben.

De muitas maneiras fan/ta maria

mercées faz. aos que po2 se9

Est auēo a un Rei que feruía.

10 esta seño2 quant ele mai2 podia
τ en loala gran fabo2 prendia
τ direi uos que llauēo po2 en.
De muitas maneiras fanta m“

Un ffreire ðos da Estrela tragia.

15 a seu colo en que Muito crija.
hūa Omagen desta que n9 guía
ðalmassí que seu fill en b2aços tē
De muitas maneiras fanta m“

/**E** hūa noit en Seu leito iazia

20 nen era ben esperto nē ðo2mia.
uíu á madre de de9 quelle ðizia.
essa omagen non tragaf per ren.
De muitas maneiras fca maria

Que trages. ca fazes ý gran folia

25 ena trager affi mas uai ta uía.
al Rei τ dalla. ca me p2azeria.
fella Deffes. τ farías bon sen.
De muitas maneiras fanta m“

Quand esto llouue ðito logoff ýa

30 τ ó frair á outros fraires ðizia.
este cada ūu deles Respondia.

aquest é sonno que nō uai nē uē
De muitas maneiras fça maría

E o freire quand aquest oýa.
35 dea non dar al rei fillou perfia
mas de pois bē tres uegadaf uija
que lle diff assí en mui gñ defdē.
De muitas maneiras fça maría

E Como fillaste tal Oufadía.
40 de non dar o que te mādað auía
que deffes al Rei. τ gracirchoýa
mas dalla fe non mal te ueíra en
De muitas maneiras fça maría

O freire log ante de tercer Día.
45 a seu maestr aquesto descobzía
que lle respos fežestes bauequía
eno tardar τ auos non cōuen.
De muitas maneiras fça maría

Tal omagen. mas al rei ɔnueríria.
50 τ por aquesto uos confellaría.
quella deffedes ca el Sabería.
onírlala muité uos buscað alguē.
De muitas maneiras fça maría

Qve uaá uosqué ele logo ffýa.
55 τ achou el Rei que missa oýa.
τ deulla omagen que alegría
oúue con ela grande ueramen.
De muitas maneiras fça maría

E conas māos ambas á ergía.
60 τ graças por aquesto lle rēdia.
τ ó seu fanto nome bēeizía.
Dízendo bēeita feias amen.¹⁸⁷

¹⁸⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[100r] miniatura

[100v]

F 79 <CSM 307>

Como fanta maría tolleu hūa / gran tempestaðe de fogo en teíra / de Cežilla.

Toller poð a maðze de / nostro señoz.
toda tempestaðe / sell en pzažer foz.

5 **E** Dest en / Cežilla mostrou hūa uež.
un mui gran miragre á sen/noz de prez.
que é maðzé fi/lla daquel deus que fež.
a teíra / τ pos os ceos en redor.

Toller poð á maðze de nostro / señoz.
toda tempestaðe sell en // pzažer foz.

10 **C**ežilla e hūa jnffoa De mar.
Rica τ uiçosa com oy contar.
de toðalas coufas q̄ poð om achar
poz auer auondo τ uice faboR.
Toller poð á maðze de nro señoz

15 **E**n aquesta tra un mui gñ mot á
que ueen de longe os que ua ala
que mongibél chamā τ de fog9 da
chamas áás uežes ond an gñ pauz.
Toller poð á maðze de nro señoz

20 **T**odo los da tra. Onde conteceu.
que en aquel mote fogo facēdeu
mui grande. τ toda á tra tremeu
τ choueu ta muito come no myoz.
Toller poð á maðze de nro señoz.

25 **I**nuerno do mundo choué com oy
uolta con gran pedra τ ar outrossi
cayan cozicos tantos ben alý.

que cuiðaron todos mozerer á dooz.

Toller pod á maðre de nro fenoz

Quarenta Días aquesto Durou.

30 τ qrenta noites que núca qdou.
ata que santa maría sse mostrou
a un bōo ome con gran respādoz.

Toller pod á maðre de nro fenoz

E Difsell a Reýná Esperital.

35 se tu queres que sse tolla este mal
un cantar me façan que seia atal
qual amí conuen bē feit á mia lóoz.

Toller pod á maðre de nro fenoz

O ome bōo que aquesto VééR.

40 foi en uíson muit ouúe gñ pzaž.
desí começou seu cantar a fazer
Rimado segund el soube melloR.
Toller pod á maðre de nro fenoz.

E Segund as paraulas lle fež o fō

45 τ de pois cantóo con gran deuoçon
τ á tempestaðe quedou log enton
τ perdeu en logo á gente temoz.
Toller pod á maðre de nro fenoz.

[101r] miniatura

[101v]

F 80 <CSM 276>

Como santa maría do pzaðo q é cabo segouia guaríu /un móteiro del Rei dúa
cā/pāa q lle caeu de fuso.

Qvena uirgen / por fenoz.

teuer de to/do mal guarra.

Ondo un miragre que / fez
uos direi sabozoso.

5 en P2ad a sennoz de / p2ez.
en un logar uiçoso.

ú a

Quena u'gen poz fenoz
teuer. de todo mal gráa.

10 **H**áa fia E1greialy.
mui fremosa capelá.
en que fez com apndi
esta q nos caudela.

τ da

15 **Quena u'gen poz fenoz**

Saudé. τ Saluaçon.
que deu a un móteiro
que na fia E1greiaón
ētou mui deateiro.

20 ala

Quena u'gen poz fenoz.

/U Viu os finos estar.

τ foi que os tageffe
mas uū deles se b2itar
foi. τ caeu sobzeffe.
a ha

Quena u'gen poz fenoz

Disseron todos par de9
mozté fen nulla falla
30 poz end aque ual os fe9
mester á qlle ualla.

ia.

Quena u'gen poz fenoz

Ca de gurfa ferid é.
35 que non á offo fão.

na Cabeça ala ffe.
nē pod ādar p chāo.
ca
Quena u'gen po2 fēno2.

40 **M**as mol a Cabeça ten
ca non é Pera fole
nen manteiga τ pozē
pois q a ten tā molé.
ala
45 **Quena u'gen po2 fēno2**

Ant ó Seu altar pōer
da Virgen ó uáamos
τ fozon assí fažeR.
com en ūðað ácham⁹.
50 τ á
Quena u'gen po2 fēno2

Noit ant effa Señño2
iouue tal come morto
maf ant á luž gñ fabo2
55 lle ðeu a q confo2to.
ða.
Quena u'gen po2 fēno2

Qveff ergeffe pera yr.
con os outr⁹ móteiros
60 τ tan toste foi fentir
os off⁹ muit enteir⁹.
ða
Quena u'gen po2 fēno2

Testa. τ po2 en Lóou.
65 muíto á Groziøfa.
po2 que ēele mostrou
fa ūtuðe fremosa.
τ ffa
Quena u'gen po2 fēno2

70 Mercéé que nunca fal.

de que é mui grāada
poz en de todos sen al.
fēpze e mui loaða.
τ fera.¹⁸⁸

[102r] miniatura

[102v]

F 81 <CSM 275>

[E]fta é como santa maría / guareceu en Terena dous / freires da orðen do Espital
/ que rauiauan.

A que nos / guarda / do gran fog infernal.
faar nos pode de gran / rauia mortal.

Dest en Terena fežo / com apzendoi.
miragr / a uirgen segundo que / oy.
5 dizer a muitos / queff acertaron y.
de // dous rauiosos freires / do Espital.

A que nos / guarda do gran fog in/fernial.
faar nos pode de / gran rauia mortal.

Qve no conuento / foyan a feer.
10 de mou/ra. mas folles atal / mal pñender.
de rauia / que sse fillauan a moz/der.
come can bzauo que [103r] guarda seu curral.¹⁸⁹

Affi rauiando fillauans / á trauar.
de ffi. ou doutros / que podian tomar.
15 τ / poz aquesto fozonos ben / liar.
de liaðura fozte / descomunal.
A que nos / guarda do gran fog infernal.
faar n9 pode de gñ rrauia mortal

¹⁸⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁸⁹ Falta o refrán.

E a Terena os Leuaron enton
20 que logar este de mui gñ deuoçō
que os guarisse a u'gen ca ia nō
lles fabían ý outro cōfello tal
a q n9 gr̄da do gñ fog infernal
faa n9 pode de gñ rauía mortal.

25 **E** leuandoos amb9 a gñd affan.
τ que cada ūu mozdía come cā
passaron cōeles un rio mui gñ
Daguadiana entrant a portugal.
/aque nos gr̄da do gñ fog inf'nal
30 faa n9 pode de gñ rauía mortal

E o p̄imeíro deles mētes parou
de címa dun outeiro u assomou
desi mui longe ante fñi deuifou
a Terena que iaž en meo dū ual
35 a q n9 gr̄da do gñ fog inf'nal.
faa n9 pode de gñ rauía mortal

E Diffe logo como uof eu direi.
soltademe ca ia eu rauia nō ei
ca ueio santa maria τ ben sei
40 que ela me gr̄iu mui bē deste ml
a q nof gr̄da do gñ fog if'nal.
faa n9 pode de gñ rauía mortal

Mas agua me dade q beua po2 de9
ca a u'gen q senp2 acoír aos se9
45 me guaríu oza nō catād aof me9
peccad9 q fix come mui desleal.
a q n9 gr̄da do gñ fog ífernal
faa n9 pode de gñ rauía mortal.

O Outro diff esto mēesmo poif uiu
50 a eigreria. ca logo ffe ben fētiu.
da rrauia fão. τ aguallef pediu

τ deronlla dūa fonte peranal.
aq n9 gr̄da do ḡn fog infernal
fāar n9 pode de ḡn rauía mōtal

- 55 E pois beueron ar fillarons a yr
dereitament á Terena po2 cōp'2.
ffa romaria. τ po2 que of guarír
foza a u'gen deron ý po2 final.
aq n9 gr̄da do ḡn fog infernal
60 fāar n9 pode de ḡn rauía mōtal

Cada ūu delef deffo que fflatreueu
de feu auer que eno logar meteu
τ deſí cada un deles acendeu.
ant o altar da u'gen seu estadal.
65 aq n9 gr̄da do ḡn fog infernal
fāar n9 pode de ḡn rauía mōtal

Eſte mīagre moſtrou aqla uež
fanta maría q̄ muit9 outr9 fež.
como fēno2 mu1 nob2e ð mu1 ḡn p̄3
70 que fēp2 áco2re cō seu bē τ nō fal.
aq n9 gr̄da do ḡn fog infernal
fāar n9 pode de ḡn rauía mōtal

[103v] miniatura

[104r] miniatura

[104v]

F 82 <CSM 301>

[C]omo fanta m̄. lírou ūu escu/deiro que tījan p̄eso en Caíron.

M̄acar faž fanta maria. / mīagref dūa natura.
muitaf uezes / ý os cambia. po2 moſtrar ffa apostura.

- 5 E daqft un ḡn mīagre. demoſtrou / hūa uegada.
a u'gen en vila firga. / na ffa eigreia onírraða.
po2 un escudei/ro p̄eso. q̄ ena p̄ion rogaða.

á ouúe / q̄ o líurasse daquela p̄ijon tā dura.

macar faz fanta maria

Ca el en mui ḡndes ferros / τ en Cadēas iažia.

p̄es en Carŕon ca feža / poz que á mozer deuía

10 pero semp̄e íaiñaua / días de santa maría.

na s̄a mercéé fiando / mui op̄ida ð mesura.

macar faz fanta maria

/ **Q**uando soube q̄ íulgado / era. quelle dessē mozte
chozou muito ð9 se9 oll9 / τ fež o chāto mui forte

15 dízend̄ ai santa maría / tu q̄ es lumé Conožte

ð9 coitað9 tu me guarda / de tan gran malauētura.

macar faz fanta maria

Que en tal p̄ijō n̄ moira / nen ar seia iustiçado.

mas ta mercee me ualla / τ non cates meu pecado

20 τ fét algun pesar fige / que seia eu perdōado.

τ desoi mais te p̄ometo / que me guardē de louča.

macar faz fanta maria

Def q̄nd aqſt ouue dito. / appareceulla Reýna.

dos ceos con ḡn op̄ana. / dangeos que figo tīja

25 τ fillou ó pela mão. / τ foltoo muit agýna

dos ferros τ díſse logo / fal desta p̄ijon escura.

macar faz fanta maria

E logo s̄e sentiu líure. / da p̄ijon ó Escudeiro

ú iažia. τ aquesto. / foi ao fono p̄imeiro.

30 τ achouſſ en Vilasírga / τ foi ende ben certeiro.

que ó fežera a uirgen / cuío ben poz semp̄a aña.

macar faz fanta maria

E quantos ena eigreia / achou fežo ben certaos

deste feito poiſ lle uírō / tēer os ferros naſ mãos

35 ant ó altar á Desoza. / τ todos se9 nēbzos fāos

τ poz en loaron todos. / á uirgen santa τ pura.¹⁹⁰

¹⁹⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[105r] miniatura

[105v]

F 83 <CSM 361>

[C]omo santa maría fe³ / enas olgas de burgos á / húa sa omagen que ffe / uolueu
na cama ú á deitarō

Nyllóme / per ren / non deue a dultar ne / a tēer.
que non pode / na omage da uirgén / uertuð auer.

E Deft un mui gran / míragre. meus amig⁹ / uos direi.
que auēo na / ciāade de Burgos τ mui // ben fei.
que foi. τ é gran / uerdaade. ca po² assí ó /achei.
prouadé po² ende / quero. del un bon can/tar fazer.
Null ome / per ren non deue á dultar.

A Lóóz da uírgen fan/ta. á seño² de muj / gran p²e³.
que fe³o / no mōesteyro. das ol/gas que el Rei fe³.

[106r]

10 don affonso de Castela / aquel que primeira ue³
uenceu ó seño² dos mou/ros. pola fe de deus créer.
Null ome p ren n̄ deue

E n aquele mōesteyro. / segundo apzendi eu.
don affonso seu bisneto / húa Omagen y deu.
15 da uirgen fata maría / ca aquel Rei todo seu.
era dela. τ po² ende. / á mandou alí pōeR.
Null ome p ren n̄ deue

E n esta tan gñ uertude / meteu deus com apndi¹⁹¹
queaf mōiaf q̄ mozauā / en aquel logar assí.
20 tijan po² gran dereito / de pedírlle que log y
llef ɔpffe fas demādas / τ non lle dauan lezer.
Null ome p ren n̄ deue

¹⁹¹ Unha mancha de tinta vermella dificulta a lectura dos dous primeiros caracteres de <apndi>.

De pedirllas τ tan toste / á Reýnna esperital.
fažia po2 ffa Omage / come fse fosse carnal.
25 ca lles ðaua seu conozte / τ guardauáás de mal
τ fazialles Sauðes / de las Dóózes aueR.
Null ome per rē n̄ ðeue

/ **D**e maf era tā bē feita. / τ de tan omil faiçon.
que quē qr q a uíja / en ela gran deuoçon.
30 auía pozēd af mōias / todas mui de cozaçon.
á onrrauan τ seruiā / á todo ó seu podeR.
Null ome p ren n̄ ðeue

Ond auēo ena noite / de Nauidad en q faž.
fanta eigręja gñ festa / que af mōias po2 folaz.
35 fezerō mui rico leito. / τ come moll' que iaž.
deitaron ý á omagen / τ fezerona iažeR.
Nullome p ren n̄ ðeue

Come moll' que paríra / τ as monias á redoz
do leito poufaron todas / τ seend a gran faboR
40 catand aquela omage / uironlle mudar cóór.
na face. τ ðuu lado. / a ó outro ReuolueR.
Null ome p ren n̄ ðeue

Enton todo ó Conuēto / se fillou muitá chozar
po2 que tā gñ marauilla¹⁹² / lles quisera de9 mostrar
45 pola ffa bēeita maðze. / en que el quis écarnar
τ en tal noite com éfta / po2 nos sen ðóóz naceR.
Null ome p ren n̄ ðeue

Enton todalas monias / fergeron cantando bē
fanta uirgē fē mazela / que per bondadé p sen.
50 fezifte que de9 ó paðze / que o mūðo en ffi ten
τ en que os ceos cabē / que podeff en tí cabeR.¹⁹³

¹⁹² Unha mancha de humidade dificulta a lectura de <marauilla>.

¹⁹³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[106v] miniatura (só os cadros)

[107r]

F 84 <CSM 302>

[E]sta é do ome q furtou á / seu cōpānon of dīeir⁹ da es/molneira en s̄ca m“de
mon/ſſarraꝝ t n̄ pode fair d“eigreia / ata q llos deu.

A maðze de ih'u / crísto que é feññoz de / nobležas.
non soffre q / en ſſa caſa façan furtos / nen uiležas.

E deſt un / muı gran mīragre. uos / dīrei que me iuraron.
ome/es de bōa uīda t poꝝ uerðade / moſtraron.
5 que fezo ſanta / maría. de monſſerrat t conta//ron.
do que fez un auol ome / poꝝ moſtrar fas auoležas.¹⁹⁴

Eſte con outra ḡn gēte / uēo ý en Romaría.
t acolleuſſ a un ome / con que fillou ɔpanía
t q̄ndo chegou a noite¹⁹⁵ / os dīeiros que tragía.
10 lle furtou da eſmolneira¹⁹⁶ / poꝝ crecer en fas req̄zias.
a maðze de ih'u críſto.

Outro Dia de mannāa / deſque af miſſas oyrō
os que alí albergaron / da eigreia fe ſáiron.
mas el en faýr nō pode / t eſto muit⁹ ó uirō.
15 ca non qſ ſanta mīria / que é con de9 naſ altežas
a maðze de ih'u críſto.

Ata que ben repentido. / foſſé ben māefestaðo
t todo q̄nto furtara. / ouúeſſ ao outro daðo.
t que diſſes ante tod⁹ / de com auía eſſrādo.
20 t ſaíſſen cō uergōna / poꝝ fas maaf aſtruguežas.
a maðze de ih'u críſto.

¹⁹⁴ Falta o refrán.

¹⁹⁵ <t q̄ndo chegou a noite> está escrito sobre raspadura.

¹⁹⁶ <lle furtou da eſmolneira> está escrito sobre raspadura.

Todaqſt affi foi feito. / ca ó quíſ a ūdadeira.
maðze de ðe9 piaðofa / ſcā t mui iosticeíra.
que non qſ ū en fa caſa / foſſen p nulla mñeira
25 feitaf couſaf deſguisadas / nen cobijçaf p pobzežas.
a maðze de ih'u críſto.

[107v] miniatura

[108r]

F 85 <CSM 316>

[C]omo ſcā m“de t'ana hūa / eigreia Dalaq̄r ðeu lum á / un ome bōo ū cegara po2
q / qmara aquela fa eigreia.

Par ðeus non / e ſen guíſa ðeff / ende mui mal a/char.
ó que á fanta / maría. ſſatreuá fažer / peſar.

Defto ðirei / un mīragre. que / conteu en po2tugal.
en alanquer un Caf/telo. t quero uos // ðižer qual.
5 t uos / punnað. en oýlo. po2 / aquel que podé ual.
ca per ele ſabereðes / fanta maría guardar.

Par ðeus non é / ſen guíſa. ðeffén/de muí mal achar.
ó que a fanta ma/ría. fatreuá fa/žer peſar.

[108v]

De fažer cō que lle peſe / nen uos atreuer p rē
10 de p2ouar ne hūa couſa / per ú perçaðes ſeu ben
nē que tēnaðef en pouco / ſeus feit9 nen en ðeſðe
maif ū ſēpze a ſabiaðeſ / feruir. temer t amar.
Par ðe9 non é ſen guíſa.

En aquela vila ouúe / un crerigo trobaðo2.
15 que fas cantigas fažja / deſcarño maif ca ðam̄
t era daquela vila / ðūa Eigreia p21oR.
t Martín aluítex nome / auía ſe ðeus manpar.
Par ðe9 non é ſen guíſa

E ðe mais ſen tod aqſto. / mui p2iuad era del Rei

20 don Sancho en aql tēpo / τ com en uerdatachei.
 alen do Rio da Vila. / affi com eu apzes ei.
 uertudes se descubzirō τ fezeron ý altaR.
Par de9 nō é sen guífa

A onrra da Groziofa. / á uírgen maðze de de9
25 affi que de muitaf partes / uíjan alý Romeus
 ca alý mostraua ela / muit9 d9 mīragres se9
 en guarir çopof τ mācos / τ Cegos alumēaR.
Par de9 nō é sen guífa

Quand esto uíu dō martyo / pesoulle de Cozaçon.
30 po2 que da sua egreia / perdia fa Oblaçon.
 po2 est outra q u9 digo / τ mandou log un tiçō
 fillar τ pōerlle fogo / affi que a fez qimar.¹⁹⁷

/ **D**este feito que fez ele / muit aa uírgē pesou
 τ iefu crísto seu fillo / logo ffa maðze uígou
35 affi que dābolos ollos / martín aluítex cegou.
 estand affi ante todos / τ fillouff a bzáádar.
Par de9 non é sen guífa

Dizend ai santa maría / est eu mio fui merecer
 po2 quāto na ta Hmida / mandei ó fogo pōeR.
40 mas p̄ emēda daqsto / fareya noua fazeR.
 toda de cal τ de peðra / τ logo a fez lauraR.
Par de9 non é sen guífa

E desque foi toda feita. / fez missa dizer alý
 da u'gen muí bē cātada / τ mandouffe leuar ý.
45 τ tan toste que foi dita / per qnt end eu apzendí
 uíu log e foi ben fāo. / τ começou de chozaR.
Par de9 nō é sen guífa.

De gran pzažer que auía / ca aquést auíjr fol.
 que ome con pzaž choza / τ dīff el seño2 eu fol.
50 fui de que trobei p̄ outra / Dona ca nihua p2ol

¹⁹⁷ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

non oúúy áá mia coita / po2 en te ueńo íurar.

Par de9 nō é sen guifa

55 Que en q“nt eu uíuo feia / nunca po2 outra moll’
 trobe nen cantares faça / oí maif ca nō mía mest
 mas po2 tí dírei de grado / quanto ben dízer poder
 t desaqui adeante. / quero ia po2 tí trobaR.¹⁹⁸

[109r] miniatura

[109v]

F 86 <CSM 409>

De lóóz de santa maría

Cantando t / con dança.
feia po2 nos / loada.
a uirgen cozoada.
que e noff afperança.

5 Seia po2 nof loada.
t de/reito farem9.
poif seu ben / atendem9.
t dauer o téem⁹.¹⁹⁹
po2 coufa mui guisada.
10 ca e noff auogada.
t de cer/to fabem9.
q de de9 auere/m9.
perdon t guannarem⁹.
/fa merce acabada.
15 p ela / q aada.
p muitaf de ma/neiraf.
a nof t da carreiras.
dauermos perdoança.²⁰⁰

¹⁹⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

¹⁹⁹ Unha mancha impide ler con claridade a última palabra do verso.

²⁰⁰ Falta o refrán.

Pozende ffe Loada.

- 20 e de fanta Egreia.
efto conuen que feia
pois gran graça fobeia
per ela an Gāada.
de deus per que oírada
25 é de quanto Deseia.
de que o Dem enueia
a. τ por que peleia.
nosco muit aficada
menté non gāa naða
30 Ca ela toda Vía.
Deftrue ffa perfia.
τ ðanos del uigança.
Cantando τ con ðança

Reis. τ emperadores.

- 35 todos comualmente
a todo seu Ciente.
deuen de bōamente.
darlle grandes lóozes
ca per ela Sennozes
40 son de toda a Gente.
τ Cada uu Sente
dela compidamente
mercees τ amoizes.
τ macar peccadores.
45 feian a uirgen bōa.
mui toste os perdõa.
/sen nulla douidança.
Cantando τ con ðança

Defi os Oraðores.

- 50 τ os Religiosos.
macar son omildosos
deuen muit aguçofos
fēer. τ Sabedores.
en fazerlle saboñes.
55 cantando saboños.

cantares τ fremosos.
dos seus marauillofos
míragres que sō frozes
doutros. τ mui mellozes
60 eft é couſa Sabuda
ca poz noffa aíuda.
os faz sen demozança.
Cantando τ con dança

Outroſſi Caualeiros.
τ as Donas onrradas^s
loozes mui grāadas.
deuen per eles dadas
feer. τ Mercēeros.
τ de mais deanteiros
70 en fazer Sínaadas
couſas τ mui p̄eçadas
poz ela que contadas
seian que uerdadeiros
lles fon τ prazenteir⁹
75 ca feran perdoados.
pozendē feus pecados
τ guardados derrança.
Cantando τ con dança

Donzelas Escudeiros
80 Burgeses Cidadãos
Outroſſi aldeãos
meſteiraes Ruãos.
deſi os mercadeiros.
non deuen poſtremeir⁹
85 ſeer. mais com irmãos
todos alçand af mãos
con Cozações fāos.
en esto companneir⁹
deuen feer obzeiros
90 loand á uirgen fanta
que ó Demo qbzanta

poz noſſa amparançā²⁰¹

[110r]

F 87 <CSM 227>

Eſta é como ſanta ma/ría lírou un eſcuðeiro / que iažia en Catíuo da / p2ijon en
que ó tījan.

QVen á os / pecadozes guía. τ aduz / a faluaçon.
ben poðe / guiar os p2efos poi/los faca ðe p2ijon.

5 Eſta é ſanta maría / maðze ðo Rei ðe / uertude.
que fež / un mui gran mi/ragre que creo fe // ðeus maiude.
τ que / facou un catiyo. / ðe p2ijon τ ðeu fau/de.
aque muito mal / fezeran. os mouros / poz ffa razon.
QVen aos pecadozes / guía. τ aduz á falua/con.
ben poðe guiar.

10 Eſte foi un Eſcuðeiro / de Quītanelo Do²⁰²
que ſá á Vila ſirga / cada ano ſe ūgońna
tēer a festa Dagosto. / mas poiſ foi p'ſa befōna
á Seuilla τ na gŕúa. / caeu en Catíuo enton²⁰³

[110v]

15 E en gran Coita iažēdo / cada noite cada dia.
mui de cozaçō rogaua / a uirgen ſanta maría
de Vila ſirga u ele. / ſá ſemp2 en romaría
que ó tiraff de Catíuo / ſen Dano τ ſen líjon
Quen of pecadozes guía / τ aduz á Saluaçon

20 E el aqueſto fazendo. / chegou dagóſto á festa
da u'gen mui grozioſa. / que aos coitad9 p2efsta
τ el nenbrouff ēdē logo / chozou baixādo a teſta

²⁰¹ Falta refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

²⁰² Queda un oco en branco ó final deste verso.

²⁰³ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

τ os mour⁹ q̄ o uirō. / p̄eguntarono enton.

Quen aos pecadoreſ g. / τ aduž á Saluaçon

25 **P**oꝝ que ſija tan trifté / tan muítéaffí chozaua
τ el respondeulleſ logo / de como xelle nēbzaua
da ġn festa que fažā / na teſſa ú el mozaua
en tal Día τ poꝝ ende / quebzauallo cozaçon.
Quen of pecadoreſ guía / τ aduž á Saluaçō.

30 **Q**uand oȳu eſto feu dono / foi tan bzaué tā íraðo.
q̄ logo á un feu mouro / ó fež açoutar p̄íuaðo
q̄ lle deu daçoutes tātos / que nō ficou no costaðo
neno cozpo coiro fāo / ata eno Vargallon
Quen of pecadoreſ guía / τ aduž á Saluaçō.

35 **P**ois mandóo en ū carc / deitar. fondé tēuroſo.
maſ el rogoú á a u'gē / maðre do Rei groziſo.
/que Dele famercēaffe / ca poꝝ ela tan astroſo
o fežeran a açoutes / os mouros τ p̄ al nō
Quen os pecadoreſ guía / τ aduž á Saluaçon.

40 **E** el aqueſto Dizendō. / pareceull á groziſa.
que alumēou ó carcer. / tan muıto uēo fremoſa
τ Diffell oŷ ta coita / τ nō fui muı uagarosa
en uíjr pera líurarte / daqueſta perſſeguçō.
Quē of pecadoreſ guía. / τ aduž á Saluaçō.

45 **E** quādolſ est ouúe dito. / logoff os ferŕos partī
τ caeullá Meadaðe / deles que ó nō oýron
τ paſſou p̄ at of mour⁹ / τ uíu of maſ nono uír
que eſtuan affūad⁹ / poꝝ fažer ſſa ozaçon.
Quē of pecadoreſ guía / τ aduž á Saluaçō.

50 **E** pois deles foi partiðo / fillou en feu col agyā
á meadaðe dos ferŕos / que ena perna tīja.
τ á Vila ſírga logo / a cas da fanta Reŷa
os adúſſ en teſtimōŷa / que é p̄etø de Caŕón
Quen of peccadoreſ guía / τ aduž á Saluaçō.

55 **E**ntrou pela Eigreia. / dando mui gñdef bñáad⁹
 dizend̄ esto fež a u'gen / que acoír á os coitados
 t poif q cōtou seu feito / á qñtos ý uíu iuntados
 loaron santa maría / chozando con deuoçon²⁰⁴

[111r] miniatura

[111v]

F 88 <CSM 228>

Esta é como santa María guareceu ūu múu que era tolleito das pernas t d9 braços.

Tanté grand̄ a ffa mercee. da uírgen t ffa bondade.
que ffe quer naſ bestas / mudas. demostra ffa piaðade.

Edesto fež en Terena. á uírgen santa maría.

5 gñ / miragre po2 un ome. que un seu múu auía.
 tolleito dambolos pées. que á/tras toztos tragia.
 que fāou po2 ffa uertude. t po2 en ben mascuridade.
Tanté grand á ffa mercéé. da u'gen t ffa bondade.
 q ffe qr naſ bestas mudas. demostra ffa piaðade.

10 /**E**ste mal ááquel múu / per gran dooz lle uēera
 de gota que aaf pernas / t aos péés Oúuera.
 t po2 endē no estabzo / un mui gñ tēpo ioúuera
 que fol andar nō podía / esto uos dig en ūdaðe.
Tanté gñd á ffa mñcée / da u'gen t ffa bondade.

15 **Q**ñd aqsto uíu seu dono²⁰⁵ / á tan muito lle pesaua
 q po2 delíurarffe dele / log effolar ó māðaua
 a un seu ome en qñto / ó māceb antémoçaua
 foiss o múu leuātāðo / con sua enfermidade.
Tanté gñd á ffa mñcée / da u'gen t ffa bōðade.

20 **E**faýu passo da Cafa. / t foi contra a eigreia
 indó fraqué mui cässado / mas aque bēeita feia

²⁰⁴ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

²⁰⁵ <Qñd aqsto uíu seu dono> está escrito sobre raspadura.

tanto que foi preto dela / fez marauilla sobeia.
/ca ó fezo logo sāo. / sen dōo τ sen maldade
Tanté gñō á ffa m̄cée / da u'gen τ ffa bondade

O mancebo aq̄ seu dono / ia effolar ó mandara
25 poilo nō uíu foi posele / per alí per ú passara.
τ uíu ó par da igreria / mas nō tal q̄l o deixara
τ foi en marauillado / τ diff á gent uuíade
Tanté gñō á ffa m̄cée / da u'gen τ ffa bondade

E ueredes marauilla. / estrāna cō gñ̄ proueito
30 deste mūú que antéra / dambolos péf tolleito
como o ueiόza São. / andar. τ muíteſcozreito
τ ueiamos se e esse. / τ comigo o Catade.
Tanté gñō á ffa m̄cée / da u'gen τ ffa bondade.

E logo fozon veelo. / tod9 quant9 y estauā.
35 /τ adur ó connocían. / pero ó muíto catauā
fe non pola cóo2 dele / en que fse bē acozdauaā
mais facóós deſta d'la / á uírgen par caridaðe
Tanté gñō á ffa m̄cée / da u'gen τ ffa bondade

Que alí uíu Catauan. / andou ele muir agyā.
40 tres uegaðas á igreria. / da u'gen santa Reýa.
á deŕreðo2 τ á gente. / que lle ben mētes tīja.
uirono com ētrop dētro / mostrando gñō omildað
Tanté gñō á ffa m̄cée. / da u'gen τ ffa bondade

E ben ant o altar logo / oúuos gēolloſ ficados.
45 τ poif foiff á caſſ seu dono / onde muí marauillados
eran quātos y estauā / τ muitos lóózeſ dað9.
fozon a santa maría / compzida de santidaðe²⁰⁶

[112r] miniatura

[112v]

²⁰⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Esta e como santa maría líurou un ome bōo de moerte. dos parentes de súa moller / que o querían matar á tozto ca llapóyan que á matara ele τ non era así.

Quen serue santa maría. a señño2 mui uerdaðeira.
de / toda coufa ó guardia. que lle poñnan mentireira.

E de tal razon á uírgen. fez míragre coññoçudo.
na eigreria de Tere/na. que é de muitos fabudo.
5 ca sempze dos que á chaman. é amparançé / escudo.
τ de como foi ó feito. contar uos eyá á maneira.
Quen serue santa maría. á señno2 mui ûdaðeira.
de toda coufa ó grida. quelle póna mētireira

Un óm en Eluaf mozaua / q̄ don Tome nom auía
10 q̄ sobze toda ouť coufa / amaua santa maría
τ q̄ gānaua ḡnd algo / con fas bestas q̄ tragía
caírreiand en elas uýo / τ farýna τ Ceueira.
Que serue santa maría / á señno2 mui ûdaðeira.

Aquest om era casado / con moll' q̄ el cuíðaua
15 que era bōa τ salua / mas en seu cuidar errau"ca ela mui mīf á outr9 / ca non á ele amaua
τ po2 en quādo podía / era lle mui tozticeira.
Que fue santa maría / á señno2 mui ûdaðeira

Onde llaueno un Dia / que de súa casa fayðo.
20 foi el con fas mīcadura^s / τ poilo ela uiu ido.
po2 fazer maif á fa ḡfa / desqueff achou fē mariðo
fezo come moller maa / nō q's alb'gar felleira.
Que fue santa maría / á señno2 mui uerdaðeira

Ela fazendo tal viða / hūa noite a acharon
25 moðta τ acuítelada / τ seus parētes chegar
τ pois q̄ á moðta uirō / no mariðo sospeitarō
quea matara á furto. / τ fse foza súa caírreira.
Que fue santa maría / á señno2 mui ûdaðeira.

30 /Daquést ó maríðo dela / fol non fabía māðaðo
 τ qñðo chegou á Eluas / foi logo Desafiaðo.
 dos parentes dela tod9 / τ sen esto Recadáðo.
 ó ouúera ó alcaíðe. / mas fogiu áá fróteíra
 Quē fue fanta maría / á fēno2 mui ūðadeira

35 E mozand en badallouce / entroulle na uoôtaðe
 que en romería fosse / á Terené piaðaðe.
 auería del á uirgen / mui compriða ð bôðað
 q de quāto llapóyan / poif que nō era cteira.
 Quē fue fanta maría á fēno2 mui ūðadeira.

[113r]

40 Cousa que ó guardaría. / de nō pñender mal á tozto
 τ que tēend el uerðaðe / non fosse pñso nē mozto
 ca ð9 mui mal iuigáð9 / á ela uan poz conozto
 ca en todolos fe9 feitos / sempzé mui dereitzeira
 Quē fue fanta maría / á fēno2 mui ūðadeira

45 [E]le pois foi na Eigreria / deítouffentó mui festyo
 ant ó seu altar τ dñsse / maðre do uellé menyo
 que te does dos coitados / doete de mí mesquyo.
 feñno2 tu q es ð9 sant9 / espello e Luméeira.²⁰⁷
 Quē ferue fca maría / á fēno2 mui ūðadeira

50 E nō qíraf que eu moíra / á gran tozté fê dereito.
 mas ó feito destá coufa / per tí seia escolleito.
 τ fa3 q me9 eemigos / en al façan seu pueito
 τ tol me deffa ɔpāna / tu q es sen ɔpanéira
 Quen ferue fca maría / á fēno2 mui ūðadeira

55 E poif aqfst ouúe dité / fa ozaçon acabada.
 conp'u ben ffa romría / τ de pois áá toznaða.
 topou en fe9 eemig9 / que lle tñjan Ciada.

²⁰⁷ A ausencia da letra inicial, a cor da tinta e a morfoloxía da letra poderían apuntar a que esta cobra foi transcrita por un copista distinto quizás nun momento posterior.

mais ueér nono poder / ca non quíf á iosticeira
Quen ferue fca maría / á feno2 mui uerdaðe1.

Maðre de deus ih'u xpo. / peró contra el catauan
60 t pois q húa gñ peça. / en aql logar estauan
/ fozonffe contra Terena / u sen dulta ó cuíðauā
achar. mas ó démáchař / en fo2ma del na riberia
Quē fue santa maría / á feno2 mui ûðadeira

Dun río que per ý coíré / de que seu nome n digo
65 ýndo pos el b2áadando. / aqueste nosf eemigo
t ó demo contra eles / diffé que auedes mígo
ca nunca eu u9 fix to2to / sabeo tod esta beyra.
Quē ferue fca maría / á feno2 mui ûðadeira

Mas eles lle responderō / don traedō2 moíferedes
70 t ó Demo llef dízia / mui gñ to2to me fazede^s
ca eu non ei nulla clpa / daquelo q mapōedes.
mas un fojo acalçādo / con ffa ažcūa móteira
Quē ferue fca maría / á feno2 mui ûðadeira

E foisse á el chegando. / fa ažcūa sobze māo.
75 cuiðando bē que coíria / deposél per ù gñ chāo.
t que lle dava gñ colbe / mais faýulle tod ē uāo
ca ažcūa chantou toda / per húa grand ažieira
Quen ferue fca maría / á feno2 mui ûðadeira

De mais en ù gñ barrāco / caeu con el ó Caualo
80 assí que ó non poderō / nunca ia dalí facalo
t el po2 un mui gñ tēpo. / nono podían sāalo
ca ficou todo B2itaðo. / dos péés tro ena moleira
/Quē fue santa maría / á feno2 mui ûðadeira

Os outros qñdo chegarō / a el. t ó iazer uíron.
85 cuiðādo q era morto. / muito po2 ele carpíro
mais a q1 parte ó demo / foi per ren nono fétirō
nen uirō sol per ú foza / fugind en fa egúeira.
Quē fue santa maría / á feno2 mui ûðadeira

E pois lles aqueſt auēo / fillarō ſeu ɔpańñeiro
90 τ trouxerono á Eluas / onde mouerā p'meiro
τ ſouberon ó engano / quelles fez o ðem arteíro
τ perðōaron ó outro. / da fańña omeȝieíra.
Quen ferue f̄ca maria / á fēnoꝝ mui ūðadeira

De ſſa moller q̄ matara / com eles ante críjan
95 τ que os el perðōaffe / todos poꝝ deus lle pediā
mercéé τ poꝝ ſſa maðze / ca ben de certo fabían
que ela ó guarecéra / como guaríu a p'meira
Quen ferue f̄ca maría / á fēnoꝝ mui ūðadeira

Chaga que adam n⁹ fezō / per que perðerō a uída
100 d⁹ ceof muit⁹ τ muítas / maſ esta fēnoꝝ ɔp'da
pola fa ȝnd omíldaðe / nos deu pera ceo ída
τ fez cobzar paraýfo / que é uída duradeira.
Quen ferue f̄ca maría / á fēnoꝝ mui ūðadeira
de toda couſa ó ȝrða. / quelle ponnā m̄tíreíra

[113v] miniatura

[114r]

F 90 <CSM 237>

Eſta é. como fanta maría fez en poꝝ/tugal ena uíla de fantarén á hūa moll' /
peććadoꝝ q̄ nō mořeffe ataque fosse bē / confeſſada. poꝝ q̄ iaiūaua of ðias das /
festa. τ os fabaðos á pan τ auga.

SE ben ena u'gen cō/fiar.
o peććadoꝝ / fabuðo.
querrao na moꝝte guardðar.
que non feia perðuðo.

5 **E** Desta / confiança tal. uos ðirei se quí/ferðes.
que ouúe grand hūa / moller. τ pois que ó ſouber/des.
loareðes á maðz enton. / de deus ſſe me creuerðes.
τ auereðes defalý. o ðem auoꝝ//reçudo.
Se ben na uírgen / confiar. ó peććadoꝝ fabuðo.
10 quer/rao na moꝝte guardðar. que / non feia perðuðo.

Esta moll' en Santarē com aþndí moðaua
τ peró fa fazēda mal fazia confiaua.
na mðze do mātēðoð do mūðé 1aiðaua
o ðia ða encarnaçōn que é stabeleçudo
15 **Se bē na u'gē confiar ó peccadoð fabuðo**

As cinqü festas da seññoð Reýa co2ðada
1aiðaua esta moller τ non comía nada
se non pan τ agua peró seððo ðenodaða
muit ē seu co2p abaldðar est era conoçudo
20 **Se bē na u'gē confiar ó peccadoð fabuðo.**

Outro costum esta moll' u9 ðirei q̄ auía.
míssa cada sabað oýr da mðze de ðe9 ýa.
τ en aql ðia fað maldade non quería.
poð að nē poð outra rē assí ei ap2ðduðo.
25 **Se bē na u'gē confiar ó peccadoð fabuðo.**

Uiuendø esta moll' assí estandø ē tal estadað.
como u9 retray anteu teuassí p̄ guisado
ðir assa teíra τ enton ueftíusse bē þruaðo
τ fayus enton ðalí τ nō muit ascðoduðo.
30 **Se bē na u'gen confiar ó peccadoð fabuðo.**

Maif aql ðia que saýr auía sabað era.
τ foi míssa oýr entō ca tal costū ouúera
fepzé tal ðié ð garçō seu ouúe coita fera
τ con outr9 pos ela foi como loucáfuðo.
35 **Se bē na u'gen confiar ó peccadoð fabuðo.**

[114v]

E foýa entō acalçar camýnno de Leirēa
pelos cabelos a tiroð do camý a gñ pēa.
ela começou uozes ðar aí eu en trallēa
að mal tēpo me chegou meu feito ðcebuðo
40 **Se bē na u'gē confiar ó peccadoð fabuðo**

Quís aquel uilão cōpzir fá uoōtade logo
cōela maiſ dīſell affí ela po2 de9 te rogo
q̄ non seia ca fabað é fe q̄r a un moogo
meu abaðe o p̄rometi m̄if el foi ðmouúðo
45 **Se bē na u'gē confiar ó peccado2 fabuðo.**

Contra ela o traedo2 t̄ dīz fe non fežeres.
oza q̄nt eu q̄fer aq̄' ó cozpé q̄nt ouúeres
perduð as t̄ ela respoſ p̄odes q̄nto q̄feres
fað. maiſ ant eu mozrere1 uilão falſſo ruðo
50 **Se bē na u'gē confiar ó peccado2 fabuðo.**

El con ḡn despeito trauou dela t̄ ameuðe
chamou ela maðre de de9 uilla máta ûtuð
a meu m̄l nō q̄raf catar ^{maf²⁰⁸} o teu bē maíude
t̄ os ḡndes míragref te9 q̄ o dem ā uēçudo
55 **Se bē na u'gen confiar ó peccado2 fabuðo**

Sēno2 fēno2 de ḡn poder uallam a ta bōðað
non meleixes affí perðer pola ta piadað
ḡðame polo p̄zað teu do demé de fa grāde
fo q̄ el muit9 met̄ uai t̄ do seu dēt agudo
60 **Se bē na u'gē confiar ó peccado2 fabuðo.**

Sēno2 semp2 enti confie1 como q̄r q̄ pecasse
q̄ d9 ḡndes err9 que fix á emēda chegasse
t̄ nō ei mal pecado ia temp en q̄ of chozasse
mais tu m̄ðre do alto re1 fei oge meu escuðo
65 **Se bē ena u'gē cōfiar ó peccáðo2 sabuðo.**

Daq̄sta guísa fe q̄ixou feramēte chozāðo
t̄ nō se māefestou mais fo2zona desnuāðo
de q̄nto tragia enton t̄ ela bzaadando.
muitº lle mostºu falſſam“aql q̄ foi seu ðzuðº²⁰⁹
70 **Se bē na u'gē confiar ó peccado2 fabuðo.**

²⁰⁸ Un sinal indica que se inserte aquí a anotación sobreliñada <maf>

²⁰⁹ <itº lle mostºu falſſam“aql q̄ foi seu ðzuð> está escrito sobre raspadura.

Ebulou aql laðo falffo con “n loucura.
desí degolou á log ý sen doé sen mesura.
mais a dequéi rei Salomó falou fca t pur“
á fa ozaçon ben oýu que faa cegué muðo.

75 **Se bē na u'gen confiar ó peccadoz fabuðo**

Pois q á assí degolou mui longe ða carreira
fogíuffé leixou a iazer fo húa gëestreira
t chegou logo ben alí á fanta uerðadeira
q lle ðiss enton erget en ca de pñ eu taíudo.²¹⁰

80 **/P**ela mão a foi fillar a uirgen groziosa
ao camyo a leuou desí mui sabozosa
mente a cõfoztou ento ðiz n seias qixosa
ca feras salua poz que é ia ó demabatudo
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz fabuðo

85 **E** poiñ ðisselle fei aq' nō temas nemigalla
t pozná q ðaq' a cras mäfestes ta falla
qñta as feita cõtra ðe9 t crei bē q te ualla
meu fillé uíueras cõ el pero te stá fñuðo
Se bē na u'gen confiar ó pecadoz fabuðo.

90 **E** uas uu caualeiro uen per aquele recoste
q teu mäðado leuará a scaren mui toste
t ðo cõcello fairá cõtra tí mui grand ofte.
t mui long este feito teu seera retrauðo.
Se bē na uirgë confiar ó pecadoz fabuðo.

95 **C**hegous o caualeir ento ca andaua agýa
t poiñ q uiu assí fíer esta moll' mesqýa
fínous ento t ðiss assí fata u'gë Reyna
quë foi ó que tassí matou seia el cofôduðo
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz fabuðo.

100 **C**aualeiro ðisselantó t poz que u9 snaðes
a mia fenoz mðze ðe ðe9 faz esto bē creaðes

²¹⁰ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

q̄ qr̄ q̄ me cōfess̄ ant eu q̄ moira ētenðades
q̄ sobz̄ los fāt⁹ tal ðon a ela Recebudo.
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz̄ fabudo.

105 **C**a poz̄ q̄a muíto chamei um ass̄ degolarō
omeef aq̄ nunca fiȝ. mal t̄ q̄ me roubarō
poz̄ q̄ fiei no seu amoz̄ sol q̄m eles leixarō
poz̄ moðta uēo log a mí que ma bē acoðruðo
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz̄ fabudo

110 **M**aif māefest aia poz̄ de⁹ se ben faȝ̄ q̄reðes
aq̄ possa ðiȝ̄ meu mīl t̄ depois faberedes
ða u'gen o ḡn̄ poder seu t̄ ia o ben uéedes
q̄ non pȝ̄ de me pðer com algū descreudo
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz̄ fabudo

115 **O** Caualeir á fātaren se foi dereitamente.
t̄ tod aq̄ste feit entō diff̄ a toda á gente
t̄ á Crerízia ðalý saȝ̄u mantenente.
do Concello ren nō ficou nen ḡnde nē mȳ̄udo
Se bē na u'gen confiar ó peccadoz̄ fabudo.

120 **A**dusserona ben ðalý ú á ó Caualeiro.
achou. t̄ foi muí bē entō cōfessāða p'meiro
t̄ comūgous. t̄ á maðze do fillo ûðadeiro
log a alma leuou ðela q̄ll ouúe pmetuð²¹¹.

[115r] miniatura

[115v]

F 91 <CSM 360>

Esta é de lóóz̄ de sça maría

Loar ðeue/m⁹ á uír/gen. poz̄ que n⁹ sempze ga/aína.
amoz̄ de de⁹ t̄ que / puńia. de n⁹ guardar de fa / faína.

²¹¹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Ca en quanté de / de⁹ filla. τ criada τ amiga.
en rogarlle que n⁹ ame. sol / non á de⁹ quelle dígā.
5 τ en / quant el é seu fillo. pero / ó mundo iuiga.
de n⁹ per//dōar poz ela. non é couſa / muit eſtranna.
Loar deuem⁹ á uírgē

E poif de⁹ quif fér ome / fillando á carne dela
dalí n⁹ faž fe⁹ parētes / poza amar n⁹ poz ela
10 τ per esta razō míſma / deuél á perder querela
de nos τ gr̄dar do demo / que engana per māna
Loar deuem⁹ á uírgē.

De maiſ que dirá de⁹ paðe / á seu fill ó Día forte.
do joízo quandoll ele. / moſtr̄ á cruz ú p̄f mozte
15 τ as chagaf eno cozpo / q̄ p̄zes pera ðar conozte
anós nunca piedade / foi. nen fera ia tamāna
Loar deuem⁹ á uírgen

E de maiſ como de⁹ pode / fér contra nos íraðo
q̄ndolle fa mðr af tetas / moſtrar cōque foi cādo
20 τ diſſer fillo poz eftas / te rogo que perðoado.
efta meu pobóo feia. / τ contig en ta cōpāna
Loar deuem⁹ á uírgen

E poz aqueſto te Rogo. / uírgen fanta cozðada.
pois que tu ef de⁹ filla / τ maðré noſſauogada
25 que esta mercéé aia. / poz tí de Deus acabað
que de mafomet á feita / poſſa eu deitar Despāna²¹²

[116r]

F 92 <CSM 317>

**Eſta é. como fanta maria fe uín/gou do escudeiro que deu couce na / pozta da fſa
eigreia.**

Mal fſa end achār.

²¹² Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

quen quiser desonírar. Santa / maria.

Como sachou non áy / mui gran fažon.
en Galiza un / escudeiraž peon.
5 que quis mui fe/lon.
bzitar la eigreia con felonía.

Malffá end achar.

Santa maría / a hmida nom á.
do monte por que / en logar alt efta.
10 t fozon ala.
de gē/tes enton mui gran romaría.²¹³

/EN húa festa per com eu apzendí
de meāt agosto t poſf chegou ý.
gñ gēté defí
15 Começaron á tēer ffa vīgía.
malffá end achar. qn q'f desoírar fca mría

O Escudeiro que uos Dixe chegou
t úiu ūa m°ça deqſſe pagou.
q foçcar cujđou
20 Mais ela per Ren non llo cōfētia.
malffá end achar. qn q'fer desoírar. fca. m"

E Trauando dela Cuidou a foçcar.
mif pugá de9 n ó pod acabar.
ca foill éscap²²
25 t fogind á Eigreia ffe Collía.
malffá endachar. qn q'f desoírar. fanta m"

Aos Bráádos a gente Recodýu.
t áminya mcee lleſ pediu.
q daql q uíu.
30 a quíffen guardar de ffa Perfia.
malffá end achar. qn q'f desoírar. fca m"

²¹³ Falta refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

As Gentes temendo de lles uíjr mal.
foꝝ feíralaf poꝝtaſ logo fē al.
τ chamādo ual
35 maðze de Deus ca Mefter nos fería
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. fata. m“.

O Escudeiro tanto que Víu fugir.
a m°ça leixouſſe dep9 ela ſyr.
dizēdo guarir.
40 non me Podes rapariga Sādia.
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. fata. m“.

E Quando as Poꝝtas feíraſas achou
p poucaſ q de fāna fādeu toznou.
τ logo iurou
45 que a Couces toðalas Brītarýa.
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. fca. m“.

Como era atreúudo τ Sandeu.
qf acabar aqlo q p̄ometeu.
τ ó pé ergeu.
50 τ ena Poꝝta gran Couce dar ſya.
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. fca. m“.

Mas auēoll en Como uos eu dírej.
b'touxell á pna segūd apfei.
p p̄ꝝ do rej
55 filló da Vírgen á que Despazía
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. s. m“.

E Dal llauēo aŷndā Mui peor.
efmozeceu cō coita τ cō dōo2.
τ n̄o fēno2
60 sen tod aqueſt a fala lle Tollía.
malſſá endo achar. qn qf defoíſar. s. m“.

En tal guifa que pois nunca diffe rē
erg ai fēa m.“ t defen.
tolleitē fē fen.
65 uiueu gran temp e per poxtas pīdia.
malfā end achar. qn qf defōífar. s. m“.

[116v] miniatura

[117r]

F 93 <CSM 222>

[E]fta é como ūu capelan que dīzia / missa no mōestreiro das donas Dache/las que
é cabo Lisbōa cōsumiu hūa arā/na qlle caeu no caliz. t fāgrouffe. t faýulle / uíua
pela ferīda.

Quen ouuer na gro/riofa. fiança con fe / compzida.²¹⁴
non lle nozira poçōya. t dar/lla poz sempze uída.

Ca ela troux / en seu uentre uida t luž uerdaðe/rá.
per que os que errados son. saca / de máa carfeira.
5 de mais contra ó di/abo ten ela poz nos fronteira.
como / nos nozir non possa. en esta uidéscar/nida.

Quen oúuer na groziofa.

/Poif dīzer u9 qreu dela ū mirag^e mui frem^ofo
t bē creo q u9 seia doylo mui Sabozoso.
10 t demais pera af almas feeru9 á pueitofo
t per mi qñt ei ap̄so non fera coufa falid^o.
Quē oúuer na groziofa fīça cō fe cōpzida

En portugal apar dūa uila mui ríca ciadade
q écham^oda Lisbōa com eu achei en ūdaðe
15 ai un ríco mōestreiro dēdonas t castiðade
matēen q poif n9 ceos aian p̄fē Guarida
Quē oúuer na groziofa fiança cō fe cōpzida

²¹⁴ Enriba do <m> apreciamos unha especie de punto que non nos parece que responda á morfoloxía normal de ningún sinal abreviativo. Tendo en conta esta circunstancia, decidimos non transcribilo xa que podería tratarse dunha simple mancha.

Este mōesteir achelaf á nomé sī é chamaðo
τ ū capelan ðas donas bōo omé enßinaðo
20 estaua cātando missa com auía costumðo
τ auēoll assí ante que foss á missa fijða.
Quē na grozioſa fiāça oúuer cō fe cōp'ða

Quāðo consumir oúue ó coṛpo de ih'u x̄po.
p que ó demo uēçudo foi ia p̄ fēp̄zé coq'fsto
25 caeo dētro no caliz esto foi fabude uifto.
per un fiūa aranna gñdē negre auožrñlō.
Quē oúuer na grozioſa fiança cō fe cōp'ða

O Capelan hūa peça esteu assí en dultança
τ non soube que fezesse pō ouue cōfiança
30 na u'gen fāta maría τ logo fē demozança
á arańña con ó fāguí ouue logo cōfumið.
Quē oúuer na grozioſa fiāça cō fe cōp'ða

Poif q oúu á missa dīta ó capelā logo deffā
foi cōtar est áás donas defy áa p̄ziozeffa
35 τ con medo da poçōya mādóo fāgr̄ log effa
Dona. τ todalaf mōias esta coufa foi oždida
Quē oúuer na grozioſa fiāça cō fe cōp'ða.

Mas agoza oíredes tod9 a muí gran façāŷa
q alŷ mostrou a u'gē nūca uístef tā eſtñna
40 pelo b2aço lle saŷu uíua aquela aranna
ante q sangui ſaiſſe per u deran a ferida.
Quē oúuer na grozioſa fiāça cō fe cōp'ða

As donas marauilladas fo2ō desto ferañte
τ á arāna mostrař entō á muita de gente
45 τ loarō muit á mðze de de9 pað2 ðipotente
q tod9 ao seu reíno comūalmente cōuða
Quen oúuer na grozioſa fiāça cō fe cōp'ða

Nos outrossí ar loem9 á u'gen fāta maría

poz tā fremoſo mīragre τ roguem⁹ noitē dia
50 aela q̄ do diabo n⁹ guardé de ſſa perfia.
que pera ó paraýſo uaamos dereita ida.²¹⁵

[117v] miniatura

[118r]

F 94 <CSM 208>

²¹⁶τ o que affi fažia / tījano poz Sabudo.
aquele q̄ na uírgen / carne poz ſéér ueudo.

Onde foi en hūa paſqua / que ūu deles comūgou
τ fillou o coṛpus x̄pi / mas per reno paſſou
5 τ tod enteiro com era / ena boca o Leouou.
τ esto fež muı cuberto / q̄lle nō fosse Sabudo.
aquele que na u'gen / carne poz ſéér ueudo

E Pois chegou a fa caſa / foi atal ſſa entençon
de deital én algn logo / Mao τ como felon
10 foi coŕrendo muit agȳa / a un feu oſto ú non
cuídou q̄ ó nēgū uíſſe / nen en foſſ apercebudo
aquele que na uírgē / carne poz ſéér ueudo

E en hūa ſſa Colmēa / ó Deitou τ dīſſ affi.
abellas comeð aqſto / ca eu ó vīno beuí.
15 τ fe uos obzar ſabedès / verei que faredef ſ̄.
τ deſi foíſſe muı leðo. / ó traedoo Defcreudo.
aquele que na u'gen / carne poz ſéér ueudo

E quando chegou ó tēpo / que á as colmēas uā.
poz fillar o fruıto delas / foi el log ala dep̄an.
20 ueér as fuas τ dīſſe. / uerei que obza feit an
na oſtia as abellas / τ enton com atreúúðo
aquele que na u'gen / carne poz ſéér ueudo.

²¹⁵ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

²¹⁶ Faltan a rúbrica e as estrofas iniciais da cantiga por terse perdido o folio precedente que as contería.

/Ab*21u* mu*1* tost a colm*ēa* / τ h*ūa* Capela u*1u*.
con seu altar estar d*ēt*ro / τ a Omagen cou*ſiu*
25 da u*r*gen con seu fillo / sob*zele*. τ ar Sent*iu*
un o*d*o*2* tan fabo*zofo*. / que logo foi ɔuertudo
aquele que na u*'gen* / carne po*2* f*éer* ueu*do*.

E*20* foi coír*end* áo bispo. / τ confessouffelle b*ē*
τ contoull este m*irag*^c / que sol nō llen leixou r*ē*
ant a Crere*z*ia toda. / τ ó Bis*p*é fe*3* b*ō* sen.
τ mandou assuar toste / ó poble grād*e* meu*do*.
aquele que na u*'gē* / carne po*2* f*éer* ueu*do*.

E*35* con grandeſ pciffōes / fozon τ Dando ló*o2*
á á uirgen gro*ziofa*. / mað*2e* de ñro señ*ño2*.
τ cataron á Colm*ēa*. / τ pois uiron ó lau*o2*
deitous ó poble en tra / a p*rež*es tod estēdu*do*
aquele que na u*'gen* / carne po*2* f*éer* ueu*do*

E*40* repentironſſe muito / τ ar cho2aron affa*3*.
loando santa maría / que taes m*iragref* fa*3*
con seu fillo ih'u x*po* / τ adufferon en pa*3*
aa séé a Capela. / po*2* que fosse m*aif* fabu*do*
aquele que na u*'gen* / carne po*2* f*éer* ueu*do*.²¹⁷

[118v] miniatura

[119r]

F 95 <CSM 209>

²¹⁸Muito fa*3* grand*o* er/ro. τ en to*2to* ia*3*.
á deus qu*ē* / lle nega ó ben que lle fa*3*.

Mas en este to*2to*. per ren nō / iare*1*.
que non cont ó ben. / que del recebu*o* ei.
5 per ff*ia* / mað*2e* uirgen á que semp*2* / ame*1*.

²¹⁷ Quedan tres liñas en branco ó final da columna.

²¹⁸ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

τ dea loar mais dou/trá ren. me p̄az.

[M]uito faž grandó eŕro τ en tozto.
/muítio faž grandó erro.τ en tozto iaž.
á deus quen lle nega o bē q̄lle faž.

- 10 E como non deuo auer gran faboz.
en loar os feitos daquesta fēnoz
que me ual nas coitaf τ tolle dōo2.
τ faž moutras m̄cées muitas affaž
muito faž grandó eŕro τ en tozto iaž.
15 á deus quenlle nega ó ben quelle faž

- Poz en uos dírei o que passou p̄ mi.
iažendó en Bitoira enfermo assí
que todos cuiðauā que moíres alí
τ non atendian de mí bon solaž.
20 muito faž grandó eŕro τ en tozto iaž
á deus quen lle nega ó ben q̄lle faž

- Ca hūa Dóo2 me fillou atal.
que eu ben cuiðaua que era mortal
τ Bzázadaua santa María ual
25 τ por ta uertuð aqſte mal deffaž.
muito faž grandó eŕro τ en tozto iaž
á deus quen lle nega ó ben q̄lle faž.

- E os físicos Mandauan me pōer
panos caentes mas nono q'x faž.
30 mas mandei ó Líuro dela aduž
τ poseron mio. τ logo ioúuen paž
muito faž grandó eŕro τ en tozto iaž
á deus quen lle nega ó ben q̄lle faž

- Que non bzaadei nen sentí nulla rē
da dōo2. mas sentí me logo muí bē
τ dei ende graças á ela por en.
ca teńño ben q̄ de meu mal lle despzaž
muito faž grandó eŕro τ en tozto iaž

á deus quenlle nega ó ben q̄lle faʒ

- 40 **Q**uandø esto foi muitos erā no logar
que mostrauā que auíā ḡn pesar
de mia dōoꝝ t̄ fillauanſſ á chozar
estandø ante mí todos come en aꝝ
muito faʒ grandø eŕo t̄ en torto iaꝝ
45 á deus quen lle nega ó ben quelle faʒ

- E** pois uíron á mercéé que me feʒ.
esta u'gen fanta fēnoꝝ de grā p̄eʒ.
loarona Muíto todos deffa ueʒ.
cada ūu poendo en terŕa ffā faʒ.
50 **muito faʒ grandø eŕo t̄ en torto iaꝝ**
á deus quen lle nega ó bē q̄lle faʒ.

[119v] miniatura

[120r]

F 96 <CSM 210>

[D]e lóoꝝ de fanta maría.

Muito foi / noff amígo.

Gabriel quan/do díffe
maría deus é tigo.

- 5 **M**uito foi noff amígo / ú díffe aue maría.
a / á uirgen bēeita. t̄ que / deus p̄endería.
en ela / noffa carne. con que / pois bzitaria.
ó jnferno / antigo.

- [M]uito²¹⁹ foi noff // amígo**
Gabriel quando díſ/fíſe
10 maría deus é tigo.

²¹⁹ No oco deixado para copiar a inicial de refrán percíbese unha raspadura. Esta inicial debeu ser escrita e posteriormente raspada ou ben por unha confusión da propia letra, ou pola cor empregada na súa ornamentación.

E Nunqua nos podía / ia Mayor amizade
mostrar q̄ quād adusse / mandado con uerdade
que Deus ome fería / pola grand omildaade
que ouuá uirgē figo.

15 **muito foi noff amigo**
Gabriel qñdo disse m̄

Quen uiu nūcamizade / que esta semellasse
en dizer tal Mandado / per que de9 senserrasse
eno coypo da Virgen / τ que nos amparasse
20 do Moztal ēemigo.

muito foi noff amigo
Gabriel qñdo disse m̄

E Esto non fezera. / deus ffe ante nō uisse
a bondade da uirgen / que per ela compriſſe
25 quanto nos pmetera / segund el ante disse.
gran uerdade uof digo.

muito foi noff amigo
Gabriel qñdo disse m̄

E Gabriel por Esto. / ó angeo Deuemos
30 amar. τ onífrar muito. / ca per que nof saluem⁹
este trouxó mandado / τ por que fol nō dem⁹
pelo Demo un figo.
muito foi noff amigo
Gabriel qñdo disse m̄

[120v] miniatura

[121r]

F 97 <CSM 211>

[C]omo santa fez áas abellas que / compriſſen de cera un ciro pasqual / que ffe
queimara todo da húa parte / é esto foi en Elche.

Apostos miragres / faž toda uía.
por nos τ / fremosos santa maría.

Fažlos muit apostos poz / que aiāmos.

fabož de fabelos / t os creamos.

5 t fažlos fre/mosos poz que queramos.

cobíjçar dauer á ffa compa/nía.

Apóstos míragres / faž toda uía.

poz nos. t fre//mosos santa maría.

Porend a reýa de Piadade.

10 fež un gñ míagr en ūa ciðade

aque ðízen Elche com en ūdaðe

achei de gran gente que ý auía

apóstos míragres faž toðauía

Esto foi un Dia de pentecoste.

15 que á ffa Eígreja uēeron toste.

domes t molleres come gñdóste

poz oýr a missa queff ý Dízia.

apóstos míragres faž toðauía

Mui cantada come en atal festa.

20 t durou atēena mui gñ festa.

enton uiron couſa mui māefesta

ond á á gente muito despžia

apóstos míragres faž toðauía

Ca uíron o círo paſqual qímaðo

25 muito dūa parté t mui m̄guado

t Desto o poble foi tan coitado

que cada ūu deles entrefstecia.

apóstos míragres faž toda uía.

Eles en aqueſto aſſí Cuíðando

30 uíron un eixame uījr uoando

dabellaf muí bžacaf q ētrou qñdo

ó Creríg a Sagra ðiž quería.

apóstos míragres faž toda uía

E tanto que af abellaf chegarō
35 en ūu furaðo ða paret entrón
τ ben Dalí ó Círo laurarō
daquela Cera que ſ' falecia
apostos míragres faʒ toda uía

Quandø aqſto uirō toðalas gentes
40 τ eno miragre meterō mētes
loaron a uirgen τ maif creētes
q's cada ūu foi que āte creýa.
apostos míragres faʒ toda uía

E as abellas írſſen non q'feron
45 mas un gran tempo ali esteueř
τ mel muité cera depoif ar fežerō
que nō qdauan á muí gñ pfia.
apostos míragres faʒ toda uía.

[121v] miniatura

[122r]

F 98 <CSM 269>

²²⁰ **A** que poder a dos moztos. deos fažer / refozgür.
pod os mudos τ os foždos fažer falar / τ oýr.

Dest un gran míragre fežo. pož hūa / bōa moller.
a uirgen santa maria. que faž / muitos quando quer.
5 grandes τ marauilloſos / τ acožr u á meſter.
a aqueles que a chaman / ou que a faben feruír.

A que poder a d9 mozt9

Aquesta moller auía. un fillo que muí gñ ben.²²¹
quería mais doutra coufa. pero non oýa Ren.
10 nen falaua nemigalla. τ a Mefq̄ya pož en.
quant auía Despendera. pera faželo guaríR.

²²⁰ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

²²¹ <que muí gñ ben> parece escrito sobre raspadura.

a que poderá dos mortos de os fazer Refozgir.
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr.

Pois uíu que lle non p̄estaua. nen meeȝyā nē al
15 toznouff a rogar á uírgen. a Señío²²² esperital.
poz que semp̄ a os coitados. nunca²²³ lles ería nē fal
τ Vegías das fías festas. iaiūaua sen falir.
a que poder á dos Mōtos de os fazer Refozgir.
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr.

[122v]
20 aque poder á dos mortos de os fazer refozgir.
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr.

O fillo que era Muño. per sínas lle p̄egūtou
poz que tanto iaiūaua. τ ela lle Deſſinou.
que pola vīrgen bēeita. ó fazia el fillou.
25 fe á iaiūar com Ela. τ Mercéé lle pedír.
a que poder á dos mortos de os fazer refozgir
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr.

Na uóontadé per Sínas. esto con gran deuoçō
mas hūa Enfermidadé. grande llauēo entō
30 que poz morto ó teueron. seus parētes p̄o nō
lle p̄ouug á santa maría. que assi fosse fijR.
aque poder á dos mortos de os fazer refozgir.
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr

Ca eno leito iazendo. agý́na ffe foi ergeR.
35 τ falou Dereitamente. τ Começou a dizer
mia señíoza ben ueññaðes. τ ar com ē respôder
diz fēnoz de bōamente. ó farei eu sen mentiR.
a que poder á dos mortos de os fazer refozgir.
pod os muños τ os soñados fazer falar τ oýr.

²²² <uírgen. a Señío> parece estar escrito sobre raspadura.

²²³ Enriba do <a> apreciamos unha especie de punto que non nos parece que responda á morfoloxía normal de ningún sinal abreviativo. Tendo en conta esta circunstancia e que no verso anterior se aprecia unha raspadura nesta zona, decidimos non transcribilo xa que podería tratarse dun resto dalgúnha letra mal raspada.

40 **E** ar díss outra uegada. de bōamente Verfei.
quand̄ esto oýu ssa māðe. dísse como u9 dírei.
meu fillo con quen faladeſ. díss el nono negrej
falo con santa maría. que me fezo Refozgír.
a que pôder á dos mortos de os fázer refozgír.
50 poð os mudos t os sordos fázer falar t oýr.

55 **E** me dísse deus te salue. t eu respondí que bē.
fosse uēudé ar dísse. que non leixasse per ren.
que me ben nō confessasse. t eu respondí po2 en
que me queria de grado. dos pecados repentir.
a que pôder á dos mortos de os fázer refozgír
50 poð os mudos t os sordos fázer falar t oýr.

55 **A**r díssem outra uegada. quesse eu pesseuerar
en seu seruíço quífesse. que me faría leuar.
mui ceð á ó paraýso. t eu logo sen tardaR
respondí que mui de grado. quería con ela ir.
a que pôder á dos mortos de os fázer Refozgír
50 poð os mudos t os sordos fázer falar t oýr.

60 **D**es quand̄ aquest ouúe dito. sâo do leito fergeu.
que nō foi muðo nē sordó. mas comeu log é beueu
quand̄ aqsto uíu a gente. log áá u'gen rēdeu.
lóozes. t de nos seia. loada se po2 ben for.
a que pôder á dos mortos de os fázer refozgír.
50 poð os mudos t os sordos fázer falar t oýr.

[123r] miniatura

[123v]

F 99 <CSM 214>

²²⁴**C**omo á de mais da gente. quer / gāar per falſidaðe.
assí quer / santa maría. gāar per ssa santidaðe.

²²⁴ Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

Ca ffe deus deu / áás gentes. iogos pera alegría.
aueren todo ó toznan. / elas en tafuraría.
5 τ daquesta guísa queren. gāar más / santa maria.
non lle pzaʒ de tal gáánça. mais da que / é con uerdaðe.
[C]omo á de mais da gente quer.

E poz en contar uos quero. mīragre que ei oýðo.
desta razon que á u'gē. feʒ maðze do rei ɔpríðo.
10 que poz nos grðar dínferno. foi n“cruz morté feríðo
τ poz en fe deus u9 ualla. amígos bē mascuítade
Como á de mais da gente quer gāar p falssiðade
assí quer santa maria. gāar per súa Santidaðe

Dous omes daðos iogauan. a gran pfia puada.
15 τ un deles era ricó. outro non auía Nada.
fé non quāt hūa eigreria. conque fazía passada.
que foza de seu liñíage τ del ben come erðade.
Como á de mais dá gente quer gāar p falssiðade
assí quer santa maria. gāar per súa Santidaðe.²²⁵

[124r]

F 100 <CSM 339>

[C]omo santa maría guardou hūa / naue que non perigoasse no mar q / ýa de
Cartagena á alicante.

[E] N quantas guífas os feus / acoífer.
fab a u'gen non se poden dízer.

[C]a acoír en coita τ en pefar.
τ en dōo2 / aquena uai chamar.
5 τ acoíré nas tozñ/tas do mar.
onð un mīragre qro reter.
En qñtaf guífas os se9 acoífer

²²⁵ Falta o resto da cantiga que estaría copiada nun folio que non se conserva.

[N]o Reino de murça un logar é
mui fōste τ mui nobze τ quefē
10 sobelo mar. τ iur en bōa ffe.
q̄ muit adur pod om atal ueer
En q̄ntaf guíſas os fe9 acoíſer

[E]ste logar alecante nom á.
τ omes per mar muit9 uā alá
15 τ per terŕa ca en logar esta.
das gētes muit ȳ de fa pl faž.
En q̄ntaf guíſas os fe9 acoíſer

[P]ozend en Cartagena se partiu
hūa naue τ eu uí quena uíu
20 τ ynd ala pelo fondò fabzíu
affi que muita dagua foi coll'
En q̄ntaf guíſas os fe9 acoíſer

[O]s que na naue yan log enton
á os fantos fezeron ozaçon.
25 mais ūu ome bōo lles diffe nō
á ȳ quen nos possa tanto ual'.²²⁶

/ [C]omo á uírgen q̄ maðzé de de9
que semp̄ aiuda τ acoíſr os fe9
τ po2 end oza a ȳ amig9 me9
30 mercée lle peçamos sen lež.
En quātaf guíſas os fe9 acoī

[E] Eles ó fezeron log affy
τ pois cataron a naue defy
per ú entraua a agua τ ȳ.
35 fozon todos po2 confell ȳ pōer
En q̄ntaf guíſas os fe9 acoīſer

²²⁶ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

[E] ó Consello deles foi atal.
que facaffen τ non fezessē al
a agua da naue mīf aq ual
40 á os coitados lles foi ý ualer
En q̄ntas guías os se9 acoírer.

[C]á per ú á naue se foi abzír.
foi ý tres peixes entō enfférir
assí que non pod entr nē faýr
45 agua per ý pois nen ēpeecer.
En q̄ntas guías os se9 acoírer

[A] os da naue foi entō ḡn ben.
quand esto uíron τ derō pozē
graças á aquela q n9 māten
50 defy fozon logo pozto p̄zender
En q̄ntas guías os se9 acoírer

[E]n alecante logo que chegou
á nauú ó maestre dela catou
per ú entrara a agué achou
55 tres peixes engastados iazer.
En q̄ntas guías os se9 acoírer

[N]a naue que nō á tan sabedoR
maestre nen tan calafetadoR
que podesse calafetar melloR
60 per coufa que ý podesse meter.
En q̄ntas guías os se9 acoírer

[E]nton ó maestr os peixes pndeu
τ os dous que erā mort9 comeu
τ o que ficara morto tendeu
65 ant o altar polo todos ueéR.
En q̄ntas guías os se9 acoírer.

[N]a e1greia da madre do ḡn Rei
q fez muit9 miraḡs com eu fei

poz que á loo sempz é loarej
70 en q̄nt en aq̄ste mūdo uíuer²²⁷.

[124v] miniatura (só os cadros)

[125r]

F 101 <CSM 336>

[E]sta é como un caualeiro q / era muí luxurioso. p rogo q fe/zo á fca m̄. ouúe
cabiada á na/tura q nūca poif catou p̄tal p̄to.

[B]En como pūna / ó ðemo en fazernos que / eŕremos.
outrossí a uírgen / puńña como nos deŕrar / guardemos.

[C]a assí com / ele sempze anda buscando / carreiras.
pera mal fazer / no mundo falssas t muí / mentireiras.
5 assí ar busca / a uírgen fantas t muí uer//ðadeiras.
poz que mercée aia/mos de ðeus que sempz a/tendemos.

[B]en como pūna

[E] daquest un gran míra/gre que oŷ dízer uos quero.
que fezo hūa uegada mara/uillofē muí fero.
10 á uírgen / muí groziosa deque gran mer/cée aspero.
t se ben nos ascuitar/des de grado uolo díremos.

[B]en como puńña ó ðemo.

[125v]

[E]sto foi dun Caualeiro / que de Cozaçon amaua
á esta muí Groziosa. / t que sempze á loaua
15 q̄nt el maif loar podia / t poz seu amo2 ar ðaua
á pobzes. t a mesqyos / esto de certo Sabemos.
Ben como pūna ó ðemo

[E]ste Caualeiro era. / grandé aposté fremofo
mansfē de bon talante / fen o2gullé omildofo.
20 t mesurad en fe9 feit9 / peró tan luxurioso.
era. que maif nō podia / fér per q̄nt apzēdem9

²²⁷ Falta refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

Ben como pūna ó demo

[P]eró quando lle nēbzaua / á señoz de ben cōpzida
quedáualláquela coita / τ era de bōa Vida.
25 maif depois llescaecía / como ome que sobzida
τ que non é en seu siso / τ de taes coñocemos.

Ben como pūna ó demo

[E]L aquest assi fazendo / τ cono Demo luitādo
non estand en ū estado / maif caendé leuātando
30 uíu en uíson á Reya. / dos ceos τ el chozando
lle dísse señoz mercéé / ca en tí á acharemos

Ben como pūna ó demo

[C]adaque fezerm⁹ eíro. / pozeno a ta fantiāde
rogo quem arias m̄ncee. / τ pola ta Piaidae
non cates a como sōo / mui cōpzido de m̄ldade
eu τ of maif deste mūdo / poz pecadof que fazem⁹²²⁸

/ [E]nto a u'gen mui fāta / catóo come saínuða
τ díssell á esperança / que as en mi é pðuda
fe daquesto que tu fāzes / teu cozaçō non se muða
40 τ non leixas aql eíro. / que nos muit auoírecē⁹

Ben como pūna ó demo

[E]nto díss ó caualeiro. / mia señoz eu sōo uosso
τ auos per nulla guísa / mentir nō deuo nē posso
maif est eíro per natura / ben des adan exe nossos.
45 de que non ferem⁹ fāos / se per uos non guarecem⁹

Ben como pūna ó demo

[E]nto lle respōdeu á u'gē / mui compzida ð mesura
poz que teu bē cōnocem⁹ / τ entendes ta loucura
eu farei q ó meu fillo / te cambiara á natura
50 que ia maif esto n̄ faças / ca desto poder auemos.

Ben como pūna ó demo

²²⁸ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

[E]nton foiff á u'gen s̄ca / τ logo en outro día
poz poder da groziosa / bēita fanta maría
ó caualeiro que ante / con gran luxuriardia
55 toznou maif frío ca neue / nos m̄iragres lo léem⁹
Ben como pūna ó demo.

[E] viueu de poif sa uida / qua māna de9 qif τ q̄nta
mui bōa assi com ome. / que semp̄ en seu bē auāta
poz prazer da groziosa / que ao Demo qb̄zanta
60 aque semp̄e peccādozes / poz endē lóózes demos.²²⁹

[126r] miniatura (só os cadros)

[126v]

F 102 <CSS 337>

[C]omo fanta maría guareceu un moço que caeu con un caualo de cima dūa ponte
muit alta.

[T]an gran poder á a uirgē á os da²³⁰ teíra guardar.
de mal come aos outros que / nunca passaron mar.

[E] daqueſt un gran m̄iragre direi onde deuoçon.
auereðes pois / loyrdes que contiu a un baron.
5 que á ultra mar queria yr τ foi ý en uíson.
τ uí/ra ý muitas coufas mais fozeno espertar.

[T]an gran poder á a uirgen áos da / teíra guardar.
de mal come á os outros que nunca passaron maR.

/ [E] Colleu tal antollança / polo fazer entendēR
10 que con todos cōtendia / τ macar ll̄yan dízeR
que en ben se soltaría / non llo quería creér
ant ýa trauar en muít9 / τ dos pan9 lles tiraR.
Tan gran poder á a u'gē

²²⁹ Falta o refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

²³⁰ <gē á os da> está escrito sobre raspadura.

[A] fñi que lle los tollía. / segundo que apñendí
15 τ esta Dóóz auía / tan fozte Créed amí
 que toda ren q achasse / enton á redooz De ffy
 trauaua dela de grado / τ de poís a Bráádar.
 Tan gran poder á á u'gē

[S] e fillaua mui de Ríjo / segundo apñendí eu.
20 τ este Baron auía / uu menýno fillo seu.
 que mui maif cañ amúa // poz end un dia lle deu.
 un seu caual enq fosse / polo mais apeffóaR
 Tan gran poder á á u'gen

[E] ýnd en aquel caualo. / oúúáffí de ConteceR
25 que dña muit alta pôte / foi ó Menýño caer.
 τ ó Caualo con ele / τ ouúeron de moífer
 maif ó padz abzíu a boca / τ a uirgen foi chamar
 Tan gran poder á á u'gen

[D] 13end á mui gñdef uožes / ual me Reýnía fénzoz
30 enton á uirgen béeita / que seu fillo Saluadoz
 tijna ontre seus bzaços / ouúe da uož tal pauoz
 como quādo reý H'odes / lles quis seu fillo mtar
 Tan gran poder á á u'gen

[E] mandou á esfes santos // que ó fossen acoíréR
35 que ý estauan. τ ela. / foi ó seu fill asconder
 con medo daql bzáádo / que ó non podeſſ auer
 reý Herodes τ poz ende / foi logo paffar ó maR
 Tan gran poder á á u'gē

[D] esta guísa con seu fillo. / fugiu a jerussalen.
40 a uirgen santa maría. / τ guariu aca mui ben
 ó Menýne e o Caualo. / que se non feríron²³¹ ren
 τ ó padz á bocáberta. / fillouffe deus á loaR.
 Tan gran poder á á u'gē.

²³¹ <non ferí> está escrito sobre raspadura.

[A]ssi soub á Groziosa. / con ó seu fill escapaR
45 da boca de rey Herodes / que llo queria tragaR.
Tan gran poder á á u'gē / áos da terra guardaR.

[127r] miniatura (só os cadros)

[127v]

F 103 <CSM 335>

²³² [C]om en ffý naturalmente a uírgen a piadaõe.
assí na/turalment ama os en que á caridaõe.

[E]n amar / os que ben fazen deus non me marauillo.
pois aquel que é bondade / compriða se fez seu filho.
5 que fez os montes mui grandes τ fez ó / grão do millo.
poz mostrar en nos fas obzas quaes son τ ffa bondade.

[C]om en ffý naturalmente á u'gen á piadaõe.
assí naturalment ama os en que á.c.

/ [E] poz dar á Caõa ūu / segundo o que merece
10 fez todo quanto uéém9 / τ ó al que non parece
τ o que non Créé esto / muito per faz gñ fâdece
τ que a Cabeça toda / ten chêa de Vaõade
Com en ffý naturalmte

[E] de tal razõ Com esta / mostrarō gñ marauilla
15 ih'u crísto τ á uírgen / que é sa maõde fa filla
eno tempo dos gentijs / a un ome en Cezilla.
/que Rico τ auondado. era Dauer τ Derdaõe.
Com en ffý naturalmte

[E] peró que Gentil era. / τ que en deus nõ crija
20 dava de graõ aos pobzes / o mais do que el auía.
estfo muit á ih'u crísto / prougué a santa maría

²³² Falta a rúbrica pero deixouse o espazo para copiala.

τ a prouar ó uēeron / poz faber en mís ūðaðe

Com en ffý naturalmte

[O] nðe foi que aquel ome / bōo τ sen tod engano
25 quanto de comer auía // ðera en un mao ano
τ caro todo á pobzes / q̄ non catou pl nē ðano
quell ende poz ē uēeffe mais aq̄ poz omíldaðe
Com en ffý naturalmt

[S] oube de de9 fér madre / appareceull en figura
30 de moller con fill ē b2aço / con muí pobze ueftidā
τ Díffell ay ome bōo / pera esta Creatura.
poz deus ðadelle q̄ comia τ ános mētes paraðe.
Com en ffý naturalmt

[128r]

[C] om andamos lazerados / con est ano tā mēguado
35 respondeulló ome bōo / esto faria De grado.
mais todo quanto tīja / á pobzes lo ey ia ðado
diss enton a moll' bōa / uel da faryna me ðade
Com en ffý naturalmte

[D] eque papelyas faça / que dé a este menyño
40 que me nō moira de fame / ca non peço pan nē uŷo
ó ome bōo con Dóó. / ðela ergeusse festyñño
τ fillou á pela māo / τ Díffell aca entraðe
Com en ffý naturalmte

[E] yrei Catar as arcas / se me ficou y faryna
45 τ achou ende muí pouca / τ fillou á mui agyna
en fas māos τ foi logo / Dereito á á Cozyná
τ diss entō á feus omes / da agua me caentade.
Com en ffý naturalmte

[E] Les fezerono Logo / τ desque foi ben caente
50 fillouff aquel ome bōo / τ non q's outro sergête
mas el per ffý fez af papa^s / muí ben τ apostamente
τ leuou as en fa māo de muí bōa vóontade
Com en ffý naturalmte

[E] a bōa Moller logo. / foi Catar ú á Leixara
55 pera ðarll aquelas papas / que a seu fill adubara.
τ achar fol nona pode / τ cuídou que se muðara
poz pedir a outraf poztas / τ ðiss á os feus buscaðe²³³

/ [H]ā moller cō seu fillo / que agozáqui estaua
eles sſe partiron logo / τ Cāda ūu a buscaua
60 quāto maſf buscar podia / maſf neūu nona achau“
enton facoðaron todos / que fazian neicidade.

Com en ffý naturalm̄te

[B]vſcar ó que nō podían / achar per nulla m̄neira
enton toznaron a ele / τ ðifferon uerðadeira
65 mente non ficou náuila / Rua. nen cal. nē carrei“
que buscaða nō aiamos / sen ðuúida end estade.

Com en fy naturalm̄te

[P]ois quell aqueſto ðiffeř / á fſa Cafá deu toznaða
τ achou á toða chēa. / de trígué de Ceuada.
70 τ as arcas de farýnía / chēas. τ tan auondada
que auondar podería / a todolos da Cíadaðe.

Como en ffý naturalm̄te

[E]ntoñ aquel bōo Ome / feue gran peça cuiðāðo
de como uíu este feito / τ muito mētes parāðo
75 τ fež chamar of gētiles / τ esteuelles Rogando.
muñto que ðaqſta couſa / lle deſſen Certāidade.

Como en ffý naturalm̄te

[S]e podíauer Ontr eles / algūa tal Deoeffa
que fill en bzaço trouxeffe / ou que nom auia effa
80 que lla uerðade ðiffeſſen / τ fežolles gran p̄romessa
τ eles lle Responðeron / atal allur a Cataðe.²³⁴

/ [Q]uanðoll eſt ouúerō ðito / el foi log a os crifchāos

²³³ Falta o refrán, por coincidir o final do texto co final da columna.

²³⁴ Falta refrán por coincidir o final do texto co final da columna.

τ mostroulles este feito / τ Difselles aý irmāos
fe á ontre uos omagen / que non an estes pagāos
85 de moller con fill ē b2aço / de dūuída men facade.

Com en ffý naturalmēte

[E] Les differon auemos / á uirgen mui groziofa
q̄ de deus foi madze filla / τ Criada τ Esposa.
τ pariu τ ficou uírgē / coufa mui marauillofa
90 enton dīff ó gētil logo / á Omagen mamostraðe

Com en ffý naturalmēte

[E] Les log a a Egreia. / muit agŷa ó leuaron
τ á Omagen da u'gen / madze de de9 llamostrað
con seu menyo en b2aç9 / τ ó feito lle contaron
95 de seu fillo ihefú cristo / omé deus en trīdade.

Com en ffý naturalmēte

[Q] uandó ó Gentil oyu esto / rogou que ó batíaffen
τ esto foi Logo feito / τ ar rogou que rogaſſe
a uirgen τ a Seu fillo / τ Conſigo ó Leuaffen
100 quando do mundo faiffe / á á fanta Craridaðe.

Com en ffý naturalmēte.

[E] Deste miragre todos. / deron mui gñdef lóózes
á á uirgen Groziofa. / que é señío2 das fēnozes
que mostra gñdef miraḡs / semp̄e aos peccadozes.
105 por fazer que seian bōos / τ se partan de maldaðe.²³⁵

[128v] miniatura (só os cadros)

[129r] miniatura (só os cadros)

[129v] en branco

[130r] en branco

[130v]

²³⁵ Falta refrán por coincidir o final do texto co final de folio.

[C]omo santa María de Tuðia fancou hūa manceba de Catíuo que iažía en TaniaR.

[C]on dereit a urgen santa á nome strela do dia.

ca / affí pelo mar grande come pela teŕra guía.

[C]a a / que nos ab2 os b2aços τ o inferno nos ferra.

tan ben faž pelo / mar uías come pela chāa teŕra.

5 τ quen aquesto non créé mara/uillofament eŕra.

τ de deus en neun tempo perdon auer non po/dia.

[C]on dereít á uírgen santa á nome strela do dia.

ca affí pelo / mar grande come pela terra guía.

[E] de tal razón com esta direi / mui marauilloso.
10 mīragre que fež a uírgen τ doyr mui sabozoso.

τ quen parar ý ben mentes teŕrao po2 piadozo.

τ auerá mais fi/ança eno seu ben todauía.

[C]on dereít á uírgen santa á nome strela do dia.

ca affí pelo mar grande come pela teŕra guía.

[131r]²³⁶

15 [N]a terra Daffrica oué / en Taniar hūa catíua
moller a que dauā pēa / cada dia muit esq'ua.
con pouco pā τ muito mao / τ mui mīs možta ca uíu²³⁷
era. se lle non ualueſſe / a uírgen santa maría.²³⁷

[A]queſta natural Era / do gran reino de feuilla
20 dun logar en q̄ miraḡes / faž a de de9 mað2 e filla.
que Tuðia é chamado / τ Doyr a marauilla
que auéo Deste feito / muito mende p2azeria²³⁸

[A] Hūa dīſſe con medo. / que o faria De grado
mais a out²³⁶ mui fānuð²³⁷ / dīſſe fol non é penſado

²³⁶ Neste folio foron copiadas seis cobras (a última incompleta) na parte superior das columnas, que permanecen sen texto na metade inferior como se indica nas notas seguintes.

²³⁷ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

²³⁸ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo. Faltan tres cobras a continuación que non foron copiadas no que queda de columna.

25 ca mia alm[“]t meu co^{po} / todo e^y acomendado
á á E^{igreia} da ma^{dre} / de deus que é en Tu^{dia}²³⁹

[A] moura cō mui g^ñn fâna / mandauáaf log effa o^{ra}
na carcer ðeitar ôtrâbas / mai^s aquela f^e ðemo^{ra}
aðo^rmeceu t a uírgen / lle Diffe fal aca fo^{ra}.
30 ðeste logar t trei migo / ca eu te po^rrei na uía.²⁴⁰

[E] pois entrou ena vila. / foisse log á á E^{igreia}
da uírgen fâta maría / que e bêita t Seia.
t uíu estar aiuntada / y mui g^ñn g^ete sobeia
t ðe com o feito fo^{ra}. / todo llelo Retraya.²⁴¹

35 [E] Eles grandes lóózes / deron logo da p'meira
á á Vírgen groziosa / ma^{dre} de de9 uerdað²⁴²

[131v] en branco

²³⁹ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo.

²⁴⁰ Falta o refrán pero deixouse o espazo para copialo. Faltan tres cobras a continuación que non foron copiadas no que queda de columna.

²⁴¹ Falta refrán pero deixouse o espazo para copialo.

²⁴² Falta parte desta cobra, o refrán e tres cobras que non foron copiadas no que queda de columna.